

LIETUVOS RESPUBLIKOS DRAUDIMO ĮSTATYMAS

2003 m. rugsėjo 18 d. Nr. IX-1737
Vilnius

*Nauja įstatymo redakcija nuo 2012 m. sausio 1 d.:
Nr. [XI-1670](#), 2011-11-17, Žin., 2011, Nr. 145-6816 (2011-12-01)*

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šio įstatymo tikslas – reglamentuoti draudimo, perdraudimo ir draudimo tarpininkavimo veiklą siekiant, kad draudimo sistema būtų patikima, efektyvi, saugi ir stabili.

2. Šis įstatymas nustato asmenis, turinčius teisę vykdyti draudimo ir perdraudimo, draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklą Lietuvos Respublikoje, pagrindinius šios veiklos valstybinio reglamentavimo principus, reglamentuoja šią veiklą ir ypatumus, kuriuos privalo atitikti akcinė bendrovė, uždaroji akcinė bendrovė ar Europos bendrovė (*Societas Europaea*), vykdanči draudimo, perdraudimo veiklą ar nepriklausomo draudimo tarpininkavimo veiklą. Be to, šis įstatymas reglamentuoja draudimo sutarties šalių ikisutartinių santykių, draudimo sutarties sąlygų, santykių, atsirandančių iš draudimo sutarties ir susijusių su ja, ypatumus ir kitus Įstatyme nurodytus santykius.

3. Šio įstatymo nuostatos netaikomos:

1) valstybinio socialinio draudimo santykiams;

2) Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo reglamentuojamiems santykiams;

3) perdraudimo veiklai, kurią vykdo arba visiškai užtikrina valstybė dėl viešųjų visuomenės interesų krašutiniais atvejais veikdama kaip perdraudikas, įskaitant atvejus, kuriais tokį vaidmenį ji turi prisiimti dėl rinkoje susidariusios situacijos, kai joje negalima gauti adekvačios komercinio draudimo teikiamos apsaugos.

4. Subjektų, turinčių teisę verstis valstybinio socialinio draudimo įmokos dalies kaupimo veikla, steigimo, licencijavimo, veiklos, pabaigos, bankroto ir valstybinės priežiūros ypatumus nustato kiti įstatymai.

5. Tam tikrų draudimo įmonių draudimo veiklos ir perdraudimo įmonių perdraudimo veiklos ypatumus gali nustatyti kiti įstatymai.

6. Šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 5 punkte numatytą pensijų kaupimo veiklą reglamentuoja kiti Lietuvos Respublikos įstatymai.

7. Šio įstatymo nuostatos, taikytinos perdraudimo veiklai, taip pat turi būti taikomos ir tuo atveju, kai perdraudikas vykdo subjektų, pagal Profesinių pensijų kaupimo įstatymą turinčių teisę vykdyti profesinių pensijų kaupimo veiklą, rizikų perėmimą.

8. Akcinių bendrovių įstatymo nuostatos šio įstatymo reglamentuojamiems santykiams taikomos tiek, kiek šiame įstatyme nenustatyta kitaip.

9. Šio įstatymo nuostatomis įgyvendinami Europos Sąjungos teisės aktai, nurodyti Įstatymo priede.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Aktuaras** – draudimo matematikas.

2. **Apdraustasis** – gyvybės ir sveikatos draudimo sutartyje nurodytas fizinis asmuo, kurio gyvenime atsitikus draudžiamajam įvykiui draudikas privalo mokėti draudimo išmoką; civilinės atsakomybės draudimo sutartyje nurodytas asmuo, kurio turtiniai interesai, atsirandantys iš

civilinės atsakomybės, yra draudžiami; turto draudimo sutartyje nurodytas asmuo, kurio turtiniai interesai yra draudžiami.

3. **Būtinoji mokumo atsarga** – teisės aktų nustatyta tvarka apskaičiuojamas mokumo atsargos dydis, kuris privalo atitikti draudiko veiklos apimtį ir specifiką.

4. **Civilinės atsakomybės draudimas** – asmens turinių interesų, atsirandančių iš galimos civilinės atsakomybės už nukentėjusiam trečiajam asmeniui ir (ar) jo turtui padarytą žalą, draudimas, kai draudiko mokamos draudimo išmokos dydis priklauso nuo nuostolių, kuriuos apdraustasis privalo atlyginti nukentėjusiam trečiajam asmeniui už padarytą žalą, dydžio, tačiau neviršija draudimo sumos, jeigu ji nustatoma draudimo sutartyje.

5. **Dalyvaujanti įmonė** yra:

1) patronuojanti įmonė;

2) įmonė, šio straipsnio 6 dalyje nurodytais būdais dalyvaujanti kitoje įmonėje;

3) įmonė, nors ir nesusijusi šio straipsnio 28 ir 53 dalyse nustatytais ryšiais su kita ar kitomis įmonėmis, tačiau valdoma bendrai remiantis su šiomis įmonėmis sudarytomis sutartimis ar steigimo sandoriuose ar įstatuose esanomis nuostatomis;

4) įmonė, nors ir nesusijusi šio straipsnio 28 ir 53 dalyse nustatytais ryšiais su kita ar kitomis įmonėmis, tačiau jos ir kitos ar kitų įmonių dauguma administravimo, valdymo ar priežiūros organų narių per finansinius metus iki konsoliduotosios finansinės atskaitomybės sudarymo yra tie patys asmenys.

6. **Dalyvavimas** – tiesioginis ar netiesioginis 20 procentų ar daugiau visų balsavimo teisių įmonės aukščiausiojo organo susirinkime ar 20 procentų ar daugiau įmonės akcinio (pajinio ir pan.) kapitalo valdymas, taip pat kitokia reali ir ilgalaikė galimybė tiek būnant įmonės akcininku (dalyviu), tiek turint kitų su akciniu (pajiniu ir pan.) kapitalu susijusių teisių daryti poveikį sprendimams dėl įmonės veiklos.

7. **Didelė draudimo rizika** – draudimo rizika, atitinkanti šio įstatymo 10 straipsnyje nurodytus kriterijus.

8. **Draudėjas** – asmuo, kuris arba kreipėsi į draudiką dėl draudimo sutarties sudarymo, arba kuriam draudikas pasiūlė sudaryti draudimo sutartį, arba kuris sudarė draudimo sutartį su draudiku.

9. **Draudikas** – asmuo, teisės aktų nustatyta tvarka turintis teisę vykdyti draudimo veiklą.

10. **Draudiko pelno dalis** – draudėjui ir (ar) naudos gavėjui gyvybės draudimo su kapitalo kaupimu sutartyje numatytais atvejais tenkanti draudiko pelno dalis, apskaičiuojama ir išmokama draudimo sutartyje nustatyta tvarka.

11. **Draudimo apsauga** – draudiko įsipareigojimas mokėti draudimo išmoką įvykus draudžiamajam įvykiui.

12. **Draudimo įmoka** – draudimo sutartyje nurodyta pinigų suma, kurią draudėjas draudimo sutarties sąlygomis moka draudikui už draudimo apsaugą.

13. **Draudimo įmonė** – įmonė, šio įstatymo nustatyta tvarka gavusi draudimo veiklos licenciją.

14. **Draudimo interesas** – nuostoliai, kurių gali patirti draudėjas, apdraustasis arba naudos gavėjas įvykus draudžiamajam įvykiui.

15. **Draudimo išmoka** – pinigų suma, kurią įvykus draudžiamajam įvykiui draudikas privalo išmokėti draudėjui ar kitam asmeniui, turinčiam teisę į draudimo išmoką, arba kita draudimo sutartyje nustatyta išmokos mokėjimo forma.

16. **Draudimo kontroliuojančioji (holdingo) įmonė** – patronuojanti įmonė, kurios bent viena iš dukterinių įmonių yra draudimo ar perdraudimo įmonė, kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė ir kurios pagrindinis veiklos tikslas – dalyvauti dukterinių įmonių, kurios išimtinai ar daugiausia yra draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar užsienio valstybių draudimo ar perdraudimo įmonės, valdyme, ir kuri nėra mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji (holdingo) bendrovė.

17. **Draudimo laikotarpis** – laiko tarpas nuo draudimo apsaugos pradžios iki pabaigos, kuris nebūtinai sutampa su draudimo sutarties terminu.

18. **Draudimo liudijimas** – draudiko išduodamas dokumentas, kuriuo patvirtinamas draudimo sutarties sudarymas.

19. **Draudimo objektas** – turtiniai interesai, susiję su asmens gyvybe, sveikata, turtu ar civiline atsakomybe.

20. **Draudimo rizika** – tikėtinas pavojus, gresiantis draudimo objektui.

21. **Draudimo suma** – draudimo sutartyje nurodyta arba draudimo sutartyje nustatyta tvarka apskaičiuojama pinigų suma, kurios negali viršyti draudimo išmoka, išskyrus draudimo sutartyje nustatytus atvejus.

22. **Draudimo taisyklės** – draudiko parengtos draudimo sutarties standartinės sąlygos.

23. **Draudimo tarpininkas** – asmuo, už atlygį vykdamas draudimo tarpininkavimo veiklą.

24. **Draudimo tarpininkavimas** – ūkinė komercinė veikla, kai siekiama supažindinti su galimybe sudaryti draudimo sutartį, siūloma sudaryti draudimo sutartį ar atliekamas kitoks parengiamasis darbas, kurio tikslas – sudaryti draudimo sutartį, taip pat ūkinė komercinė veikla, kai siekiama sudaryti draudimo sutartį, pagalba administruojant ar vykdamas sudarytas draudimo sutartis arba administruojant draudžiamuosius įvykius. Ši veikla, vykdoma draudiko ar jo darbuotojų dėl šio draudiko draudimo sutarčių, nėra laikoma draudimo tarpininkavimu. Draudimo tarpininkavimu nelaikomas nenuolatinis informacijos draudimo klausimais teikimas vykdamas kitokią profesinę veiklą, kai informacija teikiama neturint tikslo padėti informacijos gavėjui sudaryti ar vykdyti draudimo sutartį. Be to, draudimo tarpininkavimu nelaikomas vien tik draudžiamųjų įvykių administravimas, vykdomas sutarties su draudiku pagrindu, taip pat žalos (nuostolių) ir reikalavimo išmokėti draudimo išmoką dydžio nustatymas.

25. **Draudimo techniniai atidėjiniai** – teisės aktų nustatyta tvarka apskaičiuoti draudiko įsipareigojimai, atsirandantys iš draudimo ir (ar) perdraudimo sutarčių ar susiję su jomis.

26. **Draudimo veikla** – ūkinė komercinė veikla, kuria draudimo sutarties pagrindu už draudimo įmoką prisiimama kito asmens nuostolių rizika ar kitaip siekiama apsaugoti šio asmens turtinius interesus įvykus draudžiamiesiems įvykiams, asmens turtinių interesų apsaugai panaudojant draudiko skaičiuojamus draudimo techninius atidėjinius dengiantį turtą ir kitą turtą. Šio įstatymo prasme draudimo veikla yra ir veikla, nurodyta šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalies 5 punkte. Šiame įstatyme vartojama sąvoka „draudimo veikla“ apima perdraudimo veiklą.

27. **Draudžiamasis įvykis** – draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką.

28. **Dukterinė įmonė** – įmonė, kuri atitinka bent vieną iš šių kriterijų:

- 1) įmonė, kurioje kita įmonė turi daugumą akcininkų ar kitų dalyvių balsų;
- 2) įmonė, kurioje kita įmonė, būdama pirmosios įmonės akcininkė (dalyvė), turi teisę skirti ir atšaukti daugumą šios pirmosios įmonės administravimo, valdymo ar priežiūros organo narių;
- 3) įmonė, kuriai pagal jos steigimo sandorio, įstatų nuostatas ar sudarytas sutartis su kita įmone kita įmonė turi galimybę daryti lemiamą poveikį;
- 4) įmonė, kurioje kita įmonė, remdamasi sudarytomis su akcininkais (dalyviais) sutartimis, kontroliuoja daugumą pirmosios įmonės akcininkų (dalyvių) balsų;
- 5) įmonė, kuriai, kompetentingos institucijos nuomone, kita įmonė daro lemiamą poveikį;
- 6) įmonė, kuri pagal šios dalies 1–5 punktų kriterijus yra dukterinės įmonės dukterinė įmonė. Tokiu atveju ji laikoma patronuojančios įmonės, kurios dukterinė įmonė turi dukterinę įmonę, dukterine įmone.

29. **Europos Sąjungos valstybė narė** – Lietuvos Respublika arba bet kuri kita valstybė Europos Sąjungos narė, taip pat Europos ekonominės erdvės valstybė.

30. **Europos Sąjungos valstybė narė, kurioje yra draudimo rizika**, – Europos Sąjungos valstybė narė, kurioje:

- 1) yra turtas, kai draudimo sutartis susijusi su pastatais ar su pastatais ir juose esančiu turtu, jei šis turtas draudžiamas ta pačia draudimo sutartimi;
- 2) yra registruota bet kurios rūšies transporto priemonė, su kuria susijusi draudimo sutartis. Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo atveju pagal šį punktą Europos Sąjungos valstybė narė, kurioje yra draudimo rizika, taip pat laikoma ta Europos Sąjungos valstybė narė, į kurią įvežama transporto priemonė, kurios įprastinė buvimo vieta yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, 30 dienų laikotarpiu nuo pirkėjo patvirtinimo, kad transporto priemonė pristatyta;
- 3) draudėjas ne ilgesniam kaip 4 mėnesių terminui sudarė draudimo nuo kelionės ar atostogų draudimo rizikų sutartį, nesvarbu, kuriai draudimo grupei priklausytų šios draudimo rizikos;

4) yra draudėjo nuolatinė gyvenamoji vieta arba draudėjo buveinė, filialas ar atstovybė, su kuriais draudimo sutartis yra susijusi, tačiau tik visais kitais atvejais, neaptais šios dalies 1, 2 ir 3 punktuose.

31. Europos Sąjungos valstybė narė, kurioje teikiamos draudimo paslaugos, – Europos Sąjungos valstybė narė, kurioje yra draudimo rizika, ar išpareigojimo pagal gyvybės draudimo sutartį Europos Sąjungos valstybė narė, jei draudimo sutartį dėl šios rizikos ar išpareigojimo sudaro ne šios Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė, ne šioje Europos Sąjungos valstybėje narėje įsteigtas draudimo įmonės ar kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonės filialas.

32. Finansinis perdraudimas – perdraudimo veikla, kai tiesioginiai didžiausi tikėtini nuostoliai (suprantami kaip didžiausia perduota ekonominė rizika, kurią lemia tiek apdraustos rizikos reikšmingumas, tiek pasirinktas rizikos perdavimo laikas) visą finansinio perdraudimo sutarties galiojimo laiką ribotu dydžiu, bet gerokai viršija draudimo įmoką. Šiai perdraudimo veiklai būdinga finansinio perdraudimo sutarties nuostatos, kuriomis siekiama nuosekliai subalansuoti šalių tarpusavio ekonominę patirtį, kad būtų pasiektas pageidaujamas rizikos perdavimas, arba tai, kad pinigų vertės kitimas laikui bėgant yra reikšmingas.

33. Garantinis išdas – draudikų, Lietuvos Respublikoje vykdančių šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte nustatytos draudimo grupės veiklą (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą), asociacijos išdas arba analogiškas kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktų nustatytas darinius.

34. Gyvybės draudimas – turtinių interesų, susijusių su fizinio asmens gyvybe ir (ar) kapitalo kaupimu, draudimas, kai dėl draudžiamųjų įvykių – apdraustojo mirties, draudimo sutartyje nustatyto termino pabaigos ar kitokio draudžiamąjo įvykio – mokamos vienkartinės arba periodinės draudimo išmokos.

35. Glaudus ryšys – ryšys tarp asmenų, pasireiškiantis kontrole arba dalyvavimu. Jei asmuo kontroliuoja du ar daugiau asmenų, laikoma, kad pastarieji taip pat yra susiję glaudžiais ryšiais.

36. Įmonių grupė – įmonių grupė, į kurią įeina patronuojanti įmonė, jos dukterinės įmonės ir įmonės, kuriose patronuojanti įmonė ar jos dukterinės įmonės dalyvauja šio straipsnio 5 dalyje nurodytais būdais.

37. Intervencinės priemonės – teismo ar Lietuvos banko taikomos priemonės, kurių paskirtis – išsaugoti ar atkurti draudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialo finansinę būklę, apsaugoti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ir kitų kreditorių interesus ar įgyvendinti Civilinio kodekso 2.124 straipsnyje nurodytus tikslus ir kurios dėl savo pobūdžio turi įtakos ne tik draudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialo, bet ir kitų asmenų teisėms ir pareigoms.

38. Išpareigojimo pagal gyvybės draudimo sutartį Europos Sąjungos valstybė narė – Europos Sąjungos valstybė narė, kurioje yra nuolatinė draudėjo gyvenamoji vieta, arba, jeigu draudėjas yra juridinis asmuo, Europos Sąjungos valstybė narė, kurioje yra jo buveinė, su kuria susijusi gyvybės draudimo sutartis.

39. Išperkamoji suma – suma, kuri apskaičiuojama aktuariniais metodais, atsižvelgiant į sumokėtų draudimo įmokų dalį, skirtą kapitalui kaupti, sutarties galiojimo metu sukauptas palūkanas, draudėjui pagal draudimo sutartį tenkančią draudiko pelno dalį ir į kitas draudimo sutartyje nurodytas aplinkybes.

40. Kartu veikiantys asmenys – du ar daugiau asmenų, kurie, remdamiesi aiškiai sudarytu ar numanomu žodiniu ar rašytiniu susitarimu, įgyvendina ar siekia įgyvendinti savo teises, turimas pagal draudimo įmonės įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, nurodytą šio straipsnio 52 dalyje.

41. Kita Europos Sąjungos valstybė narė – Europos Sąjungos valstybė narė, išskyrus Lietuvos Respubliką.

42. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė – įmonė, pagal kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktus turinti teisę vykdyti draudimo veiklą.

43. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės perdraudimo įmonė – įmonė, pagal kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktus turinti teisę vykdyti perdraudimo veiklą.

44. **Kompetentinga institucija** – institucija, prižiūrinti draudimo, perdraudimo, draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veiklą. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija yra Lietuvos bankas (toliau – priežiūros institucija).

45. **Kontrolė** – santykiai tarp patronuojančios įmonės ir dukterinės įmonės, atitinkantys šio straipsnio 28 ir 53 dalyse numatytus kriterijus, arba analogiškai santykiai tarp bet kurio fizinio ar juridinio asmens ir įmonės. Kontrolė gali būti tiesioginė arba netiesioginė.

46. **Mišrios veiklos draudimo kontroliuojančioji (holdingo) įmonė** – patronuojanti įmonė, kurios bent viena iš dukterinių įmonių yra draudimo ar perdraudimo įmonė, kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, tačiau kuri pati nėra draudimo ar perdraudimo įmonė, kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonė, užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė, draudimo kontroliuojančioji (holdingo) įmonė ar mišrią veiklą vykdanči finansų kontroliuojančioji (holdingo) bendrovė.

47. **Mokumo atsarga** – draudiko turtas, viršijantis įsipareigojimus, atsirandančius iš draudimo ir (ar) perdraudimo sutarčių.

48. **Nacionalinis draudikų biuras** – pagal Jungtinių Tautų Europos ekonomikos reikalų komisijos Vidaus transporto komiteto Kelių transporto pakomitečio 1949 m. sausio 25 d. priimtą rekomendaciją Nr. 5 įsteigta organizacija, vienijanti draudimo įmones, kurioms leidžiama toje valstybėje vykdyti transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą. Nacionalinis draudikų biuras Lietuvoje yra Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras.

49. **Naudos gavėjas** – draudimo sutartyje nurodytas asmuo arba draudėjo, o draudimo sutartyje nustatytais atvejais ir apdraustojo paskirtas asmuo, turintis teisę gauti draudimo išmoką.

50. **Neatšaukiamas naudos gavėjas** – naudos gavėjas, kuris negali būti vienašališkai, be paties naudos gavėjo sutikimo, draudėjo (ar draudimo sutartyje nustatytais atvejais – apdraustojo) atšauktas ir pakeistas.

51. **Nukentėjęs trečiasis asmuo** – civilinės atsakomybės draudimo atveju asmuo, kuriam draudėjas ar apdraustasis padarė žalos.

52. **Pakankamas akcijų paketas** – tiesiogiai ar netiesiogiai valdoma draudimo ar perdraudimo įmonės įstatinio kapitalo ar balsavimo teisių visuotiniame akcininkų susirinkime dalis, sudaranti ne mažiau kaip 1/10 įstatinio kapitalo ar suteikianti ne mažiau kaip 1/10 balsavimo teisių visuotiniame akcininkų susirinkime arba leidžianti daryti lemiamą poveikį draudimo ar perdraudimo įmonės valdymui. Skaiciuojant pakankamą akcijų paketą, atsižvelgiama į balsus, kuriuos asmuo turi pagal priežiūros institucijos nustatytą tvarką.

53. **Pakartotinis perdraudimas (retrocesija)** – prisiimto ar perduoto perdraudimo perdraudimas.

54. **Patronuojanti įmonė** – įmonė, kuri atitinka bent vieną iš šių kriterijų:

- 1) įmonė turi daugumą akcininkų ar kitų dalyvių balsų kitoje įmonėje;
- 2) įmonė, būdama kitos įmonės akcininkė (dalyvė), turi teisę skirti ir atšaukti daugumą šios įmonės administravimo, valdymo ar priežiūros organo narių;
- 3) įmonė turi galimybę daryti lemiamą poveikį kitai įmonei dėl sudarytų su šia įmone sutarčių arba dėl šios įmonės steigimo sandorio ar įstatų nuostatų;
- 4) įmonė, kuri dėl sutarčių, sudarytų su kitos įmonės akcininkais (dalyviais), kontroliuoja daugumą šios kitos įmonės akcininkų (dalyvių) balsų;
- 5) įmonė, kuri, kompetentingos institucijos nuomone, daro lemiamą poveikį kitai įmonei.

55. **Perdraudėjas** – draudimo ar perdraudimo įmonė, perduodanti savo prisiimtos rizikos dalį kitai draudimo ar perdraudimo įmonei.

56. **Perdraudikas** – draudimo ar perdraudimo įmonė, perimanti tam tikrą rizikos dalį iš kitos draudimo ar perdraudimo įmonės.

57. **Perdraudimo įmonė** – įmonė, šio įstatymo nustatyta tvarka gavusi perdraudimo veiklos licenciją.

58. **Perdraudimo tarpininkas** – asmuo, už atlygį vykdančis perdraudimo tarpininkavimo veiklą.

59. **Perdraudimo tarpininkavimas** – ūkinė komercinė veikla, kai siekiama supažindinti su galimybe sudaryti perdraudimo sutartį, siūloma sudaryti perdraudimo sutartį ar atliekamas kitoks parengiamasis darbas, kurio tikslas – perdraudimo sutarties sudarymas, taip pat ūkinė

komercinė veikla, susijusi su perdraudimo sutarties sudarymu, pagalba administruojant ar vykdant sudarytas perdraudimo sutartis ar administruojant perdraudžiamuosius įvykius. Ši veikla, vykdoma perdraudiko ar perdraudiko darbuotojų dėl šio perdraudiko perdraudimo sutarčių, nėra laikoma perdraudimo tarpininkavimu. Perdraudimo tarpininkavimu nelaikomas nenuolatinis informacijos teikimas vykdant kitokią profesinę veiklą, jei informacija teikiama neturint tikslo padėti informacijos gavėjui sudaryti ar vykdyti perdraudimo sutartį. Be to, perdraudimo tarpininkavimu nelaikomas vien tik perdraudžiamųjų įvykių administravimas, vykdomas sutarties su perdraudiku pagrindu, taip pat žalos (nuostolių) ir reikalavimo išmokėti perdraudimo išmoką dydžio nustatymas.

60. **Perdraudimo veikla** – ūkinė komercinė veikla, kuria prisiimama draudimo ar perdraudimo įmonės perduodama rizika. Perdraudimo veikla taip pat yra veikla, kai draudimo ar perdraudimo įmonė, išskyrus „Lloyd’s“ draudikų asociaciją, prisiima riziką, perduodamą bet kurio „Lloyd’s“ nario.

61. **Priklausomas draudimo tarpininkas** – asmuo, vykdamas draudimo tarpininkavimo veiklą vieno ar keleto draudikų vardu ir dėl jų interesų. Priklausomas draudimo tarpininkas taip pat yra asmuo, kuris vykdo draudimo tarpininkavimo veiklą vieno ar keleto draudikų vardu ir dėl jų interesų šalia savo pagrindinės ūkinės komercinės veiklos, o jo siūlomas draudimas yra papildoma paslauga, susijusi su asmens siūlomomis prekėmis ar paslaugomis.

62. **Steigimosi teisė** – teisė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje steigti draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinę draudimo ar perdraudimo įmonę ar filialą, draudimo tarpininkų įmonės dukterinę draudimo tarpininkų įmonę ar filialą arba teisė Lietuvos Respublikoje steigti kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinę draudimo ar perdraudimo įmonę ar filialą, kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininkų įmonės dukterinę draudimo tarpininkų įmonę ar filialą.

63. **Suderintieji kolektyvinio investavimo subjektai** – kaip tai apibrėžta Kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme.

64. **Susijusi įmonė** – dukterinė įmonė arba įmonė, kurioje šio straipsnio 5 dalyje nurodytais būdais dalyvauja kita įmonė.

65. **Sveikatos draudimas** – turtinių interesų, susijusių su fizinio asmens sveikata, draudimas, apimantis draudimą nuo nelaimingų atsitikimų ir draudimą ligos atveju.

66. **Teisė teikti draudimo ar perdraudimo, draudimo tarpininkavimo paslaugas** – draudimo ar perdraudimo įmonės teisė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje vykdyti draudimo ar perdraudimo veiklą neįsteigus dukterinės draudimo ar perdraudimo įmonės ar filialo, draudimo tarpininkų teisė kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą neįsteigus dukterinės draudimo tarpininkų įmonės ar filialo arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonės teisė vykdyti draudimo ar perdraudimo veiklą Lietuvos Respublikoje neįsteigus dukterinės draudimo ar perdraudimo įmonės ar filialo, kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininkų teisė vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą Lietuvos Respublikoje neįsteigus dukterinės draudimo tarpininkų įmonės ar filialo.

67. **Turima mokumo atsarga** – draudiko turimo turto, viršijančio įsipareigojimus, atsirandančius iš draudimo ir (ar) perdraudimo sutarčių, dydis, apskaičiuojamas teisės aktų nustatyta tvarka.

68. **Turto draudimas** – asmens turtinių interesų draudimas, kai draudimo išmokos dydis priklauso nuo tam asmeniui padarytų ar jo patirtų nuostolių, asmens turėtų kitų išlaidų dydžio, tačiau neviršija draudimo sumos.

69. **Užsienio valstybė** – valstybė ne Europos Sąjungos narė ar ne Europos ekonominės erdvės valstybė.

70. **Užsienio valstybės draudimo įmonė** – užsienio valstybėje registruota įmonė, kuri vykdo draudimo veiklą ir kuri pagal vykdomos veiklos pobūdį privalėtų, jeigu ji būtų registruota Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, gauti šiame įstatyme nustatytą ar lygiavertę draudimo veiklos licenciją.

71. **Užsienio valstybės perdraudimo įmonė** – užsienio valstybėje registruota įmonė, kuri vykdo perdraudimo veiklą ir kuri pagal vykdomos veiklos pobūdį privalėtų, jeigu ji būtų registruota Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, gauti šiame įstatyme nustatytą ar lygiavertę perdraudimo veiklos licenciją.

72. **Valdymo įmonė** – kaip tai apibrėžta Kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme.

3 straipsnis. Draudimo veikla

1. Lietuvos Respublikoje draudimo veiklą turi teisę vykdyti tik:

1) Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka įsteigtos draudimo įmonės: akcinės bendrovės, uždarnosios akcinės bendrovės ir Europos bendrovės (*Societas Europaea*), šio įstatymo nustatyta tvarka gavusios draudimo veiklos licenciją;

2) kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo įmonės, įgyvendinančios steigimosi teisę ir (ar) teisę teikti draudimo ar perdraudimo, draudimo tarpininkavimo paslaugas (toliau – teisė teikti paslaugas);

3) Lietuvos Respublikoje įsteigti užsienio valstybių draudimo įmonių filialai, šio įstatymo nustatyta tvarka gavę leidimus filialo draudimo veiklai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai Lietuvos Respublikoje negali vykdyti jokios kitos ūkinės komercinės veiklos, išskyrus draudimo, perdraudimo ir su šia veikla susijusią veiklą: draudžiamųjų ir perdraudžiamųjų įvykių administravimą, draudimo ir perdraudimo tarpininkavimą, konsultavimą draudimo ir perdraudimo klausimais, tarpininkavimą sudarant pensijų kaupimo (išskyrus papildomą savanorišką kaupimą) sutartis, draudimo ir perdraudimo specialistų mokymą, kvalifikacijos kėlimą, nekilnojamojo turto nuomą ir draudžiamo turto vertinimą.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai su draudimu susijusią draudimo tarpininkavimo veiklą gali vykdyti tik kaip priklausomi draudimo tarpininkai.

4. Visiems kitiems šiame įstatyme nenurodytiems asmenims draudžiama vykdyti draudimo veiklą Lietuvos Respublikoje, išskyrus priežiūros institucijos nustatytas išimtis, kai dėl užsienio valstybėje galiojančio privalomojo draudimo nepripažįstama draudimo įmonės, užsienio valstybės draudimo įmonės filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, ar kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonės filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, draudimo apsauga.

4 straipsnis. Perdraudimo veikla

1. Lietuvos Respublikoje perdraudimo veiklą turi teisę vykdyti tik šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai ir:

1) Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka įsteigtos perdraudimo įmonės: akcinės bendrovės, uždarnosios akcinės bendrovės ir Europos bendrovės (*Societas Europaea*), šio įstatymo nustatyta tvarka gavusios perdraudimo veiklos licenciją;

2) kitų Europos Sąjungos valstybių narių perdraudimo įmonės, tiek įsteigusios filialą Lietuvos Respublikoje, tiek neįsteigusios;

3) užsienio valstybių perdraudimo įmonės, tiek įsteigusios filialą Lietuvos Respublikoje, tiek neįsteigusios.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodyti subjektai Lietuvos Respublikoje negali vykdyti jokios kitos ūkinės komercinės veiklos, išskyrus perdraudimo ir su šia veikla susijusią veiklą: perdraudžiamųjų įvykių administravimą, perdraudimo tarpininkavimą, konsultavimą perdraudimo klausimais, perdraudimo specialistų mokymą, kvalifikacijos kėlimą, nekilnojamojo turto nuomą ir perdraudžiamo turto vertinimą.

5 straipsnis. Draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veikla

1. Lietuvos Respublikoje draudimo tarpininkavimo veiklą turi teisę vykdyti tik:

1) Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka įsteigtos bet kokios teisinės formos įmonės (draudimo agentų įmonės) ir fiziniai asmenys, kurie Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka vykdo draudimo tarpininkavimo veiklą (draudimo agentai). Draudimo agentų įmonės ir draudimo agentai yra priklausomi draudimo tarpininkai;

2) Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka įsteigtos draudimo brokerių įmonės: akcinės bendrovės, uždarnosios akcinės bendrovės ir Europos bendrovės (*Societas Europaea*), šio įstatymo nustatyta tvarka gavusios draudimo brokerių įmonės veiklos licenciją. Draudimo brokerių įmonės yra nepriklausomi draudimo tarpininkai;

3) kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo tarpininkai, kurie draudimo tarpininkavimo veiklą Lietuvos Respublikoje vykdo įgyvendindami steigimosi teisę ir (ar) teisę teikti paslaugas;

- 4) užsienio valstybių draudimo tarpininkų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje.
2. Lietuvos Respublikoje perdraudimo tarpininkavimo veiklą turi teisę vykdyti tik šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje ir 4 straipsnyje nurodyti subjektai ir:
 - 1) draudimo brokerių įmonės;
 - 2) kitų Europos Sąjungos valstybių narių perdraudimo tarpininkai, kurie perdraudimo tarpininkavimo veiklą Lietuvos Respublikoje vykdo tiek įsteigę filialą, tiek neįsteigę;
 - 3) užsienio valstybių perdraudimo tarpininkai, neįsteigę filialo Lietuvos Respublikoje, arba užsienio valstybių nepriklausomų draudimo tarpininkų ir (ar) perdraudimo tarpininkų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje.
3. Draudimo įmonėms ar užsienio valstybių draudimo įmonių filialams, kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo įmonėms, įgyvendinančioms steigimosi teisę ir (ar) teisę teikti paslaugas, draudžiama naudotis neturinčių teisės vykdyti draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veiklą asmenų draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo paslaugomis.

6 straipsnis. Atstovybės

- Šiame įstatyme nustatytos atitinkamos filialų steigimo, veiklos ir veiklos priežiūros taisyklės taikomos ir atstovybėms ar bet kuriems biurams, kuriems vadovauja juos įsteigusios įmonės darbuotojai ar asmenys, turintys nuolatinį ar ilgalaikį įgaliojimą veikti atstovaujamos įmonės vardu, kai:
- 1) atstovybę ar biurą kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje steigia draudimo įmonė, perdraudimo įmonė ar Lietuvos Respublikos draudimo tarpininkų įmonė;
 - 2) atstovybę ar biurą Lietuvos Respublikoje steigia kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė, perdraudimo įmonė ar draudimo tarpininkų įmonė.

7 straipsnis. Draudimo šakos ir grupės

1. Draudimo šakos yra gyvybės draudimas ir ne gyvybės draudimas.
2. Gyvybės draudimo šakai priskiriamos šios draudimo grupės:
 - 1) gyvybės draudimas, kiek nenumatyta šios dalies 2, 3, 4 ir 5 punktuose;
 - 2) sutuoktvių ir gimimų draudimas;
 - 3) gyvybės draudimas, susijęs su investiciniais fondais (kai investavimo rizika tenka draudėjui);
 - 4) tontinos;
 - 5) pensijų kaupimo veikla.
3. Ne gyvybės draudimo šakai priskiriamos šios draudimo grupės:
 - 1) draudimas nuo nelaimingų atsitikimų;
 - 2) draudimas ligos atveju;
 - 3) sausumos transporto priemonių, išskyrus geležinkelio transporto priemones, draudimas;
 - 4) geležinkelio transporto priemonių draudimas;
 - 5) skraidymo aparatų draudimas;
 - 6) laivų (jūrų ir vidaus vandenų) draudimas;
 - 7) vežamų krovinių draudimas;
 - 8) turto (išskyrus šios dalies 3, 4, 5, 6 ir 7 punktus) draudimas nuo gaisro ar gamtinių jėgų;
 - 9) turto draudimas nuo kitų rizikų (išskyrus šios dalies 8 punktą);
 - 10) su sausumos transporto priemonių valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;
 - 11) su skraidymo aparatų valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;
 - 12) su laivų (jūrų ir vidaus vandenų) valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimas;
 - 13) bendrosios civilinės atsakomybės draudimas;
 - 14) kredito draudimas;
 - 15) laidavimo draudimas;
 - 16) finansinių nuostolių draudimas;
 - 17) teisinių išlaidų draudimas;
 - 18) pagalbos draudimas.
4. Kai draudimo veiklos licencija ar leidimas užsienio valstybės draudimo įmonės filialo draudimo veiklai suteikia teisę vykdyti:

- 1) draudimo grupių, nurodytų šio straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose, veiklą, ši veikla vadinama draudimu nuo nelaimingų atsitikimų ir ligos atveju (sveikatos draudimu);
 - 2) draudimo grupei, nurodytai šio straipsnio 3 dalies 1 punkte, priklausančių keleivių sužalojimo rizikos draudimą ir šio straipsnio 3 dalies 3, 7 ir 10 punktuose nurodytų draudimo grupių veiklą, ši veikla vadinama motoriniu draudimu;
 - 3) draudimo grupei, nurodytai šio straipsnio 3 dalies 1 punkte, priklausančių keleivių sužalojimo rizikos draudimą ir šio straipsnio 3 dalies 4, 6, 7 ir 12 punktuose nurodytų draudimo grupių veiklą, ši veikla vadinama jūriniu ir transporto draudimu;
 - 4) draudimo grupei, nurodytai šio straipsnio 3 dalies 1 punkte, priklausančių keleivių sužalojimo rizikos draudimą ir šio straipsnio 3 dalies 5, 7 ir 11 punktuose nurodytų draudimo grupių veiklą, ši veikla vadinama aviacijos draudimu;
 - 5) draudimo grupių, nurodytų šio straipsnio 3 dalies 8 ir 9 punktuose, veiklą, ši veikla vadinama turto draudimu nuo gaisro ir kitokio turto sugadinimo (sunaikinimo);
 - 6) draudimo grupių, nurodytų šio straipsnio 3 dalies 10, 11, 12 ir 13 punktuose, veiklą, ši veikla vadinama civilinės atsakomybės draudimu;
 - 7) draudimo grupių, nurodytų šio straipsnio 3 dalies 14 ir 15 punktuose, veiklą, ši veikla vadinama kredito ir laidavimo draudimu;
 - 8) visų draudimo grupių, nurodytų 3 dalyje, veiklą, ši veikla vadinama visų ne gyvybės draudimo šakos rizikų draudimu.
5. Priežiūros institucija tvirtina gyvybės draudimo šakos ir ne gyvybės draudimo šakos draudimo grupių aprašymą, kuriuo draudimo įmonės ir užsienio valstybių draudimo įmonių filialai privalo vadovautis.

8 straipsnis. Gyvybės draudimo ir ne gyvybės draudimo veiklos Lietuvos Respublikoje atskyrimas

1. Nė vienas šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nurodytas subjektas neturi teisės kartu vykdyti ir gyvybės draudimo, ir ne gyvybės draudimo veiklą, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje ir šio įstatymo 223 straipsnyje nustatytas išimtis bei atvejus, kai kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktai suteikia teisę kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonei vykdyti ir gyvybės draudimo, ir ne gyvybės draudimo veiklą.
2. Šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai, vykstantys gyvybės draudimo veiklą, taip pat turi teisę teisės aktų nustatyta tvarka vykdyti tik šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų ne gyvybės draudimo šakos draudimo grupių veiklą.
3. Draudimo įmonės ir užsienio valstybių draudimo įmonių filialai privalo vadovautis gyvybės draudimo veiklos ir šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų ne gyvybės draudimo grupių veiklos atskiro administravimo taisyklėmis, patvirtintomis priežiūros institucijos.

9 straipsnis. Ne gyvybės draudimo šakos papildomos draudimo rizikos

1. Draudimo įmonė, turinti draudimo veiklos licenciją, ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialas, turintis leidimą filialo draudimo veiklai, išduotą pagrindinės draudimo rizikos, priklausančios ne gyvybės draudimo šakos draudimo grupei ar keletui jų, draudimo veiklai, nepakeitę draudimo veiklos licencijos ar leidimo filialo draudimo veiklai, turi teisę sudaryti draudimo sutartis ir dėl papildomų draudimo rizikų, priklausančių kitoms ne gyvybės draudimo šakos draudimo grupėms tik, kai yra visos šios sąlygos:
 - 1) papildoma draudimo rizika yra susijusi su pagrindine draudimo rizika;
 - 2) papildoma draudimo rizika yra susijusi su tuo pačiu objektu, kuris draudžiamas nuo pagrindinės draudimo rizikos;
 - 3) nuo papildomos draudimo rizikos draudžiama ta pačia draudimo sutartimi kaip ir nuo pagrindinės draudimo rizikos.
2. Šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 14, 15 ir 17 punktuose nurodytų draudimo grupių draudimo rizikos negali būti laikomos papildomomis kitų draudimo grupių draudimo rizikų atžvilgiu, išskyrus šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytus atvejus.
3. Draudimo rizika, priklausanči šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 17 punkte nurodytai draudimo grupei, gali būti laikoma papildoma šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 18 punkte nurodytos draudimo grupės draudimo rizikų atžvilgiu tik tuo atveju, kai yra įvykdytos šio

straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos ir kai pagrindinė draudimo rizika išimtinai yra susijusi su pagalbos teikimu asmenims, patiriantiems sunkumų kelionėje, išvykus iš namų ar iš nuolatinės gyvenamosios vietos.

4. Draudimo rizika, priklausanti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 17 punkte nurodytai draudimo grupei, taip pat gali būti laikoma papildoma draudimo rizika tik tuo atveju, kai yra įvykdytos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos ir kai ji yra susijusi su ginčais ar rizikomis, atsirandančiomis naudojant jūros laivus, ar su tuo susijusiomis.

10 straipsnis. Didelė draudimo rizika

1. Draudimo rizika yra laikoma didele, kai ji priklauso:

1) šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 4, 5, 6, 7, 11 ir 12 punktuose nurodytoms draudimo grupėms;

2) šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 14 ir 15 punktuose nurodytoms draudimo grupėms, kai draudėjas vykdo ūkinę komercinę veiklą ar verčiasi savarankiška profesine veikla ir draudimo rizikos yra susijusios su šia veikla.

2. Draudimo rizika taip pat laikoma didele, kai ji priklauso šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 3, 8, 9, 10, 13 ir 16 punktuose nurodytoms draudimo grupėms ir šios rizikos draudėjas viršija mažiausiai du šiuos dydžius:

1) draudėjo balanse nurodyta turto vertė yra ne mažesnė kaip 6 200 000 eurų;

2) draudėjo grynosios pajamos yra lygios arba viršija 12 800 000 eurų;

3) draudėjo vidutinis metų sąrašinis darbuotojų skaičius per ataskaitinius metus yra ne mažesnis kaip 250.

3. Jei draudėjas priklauso grupei ūkio subjektų, kurių konsoliduotųjų finansinių ataskaitų rinkiniai sudaromi pagal Įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatymo ar analogiško kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisės akto reikalavimus, šio straipsnio 2 dalyje numatyti dydžiai nustatomi atsižvelgiant į konsoliduotųjų ataskaitų rinkiniuose nurodytus dydžius.

11 straipsnis. Nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties vertinimas

1. Fizinis asmuo nelaikomas nepriekaištingos reputacijos, jeigu:

1) jis yra nuteistas už bet kokias tyčines nusikalstamas veikas, baustas už administracinius teisės pažeidimus nuosavybės, prekybos, finansų, apskaitos ir statistikos srityje;

2) galioja drausminė nuobauda atleisti šį asmenį iš darbo ar tarnybinė nuobauda atleisti valstybės tarnautoją iš pareigų;

3) jis piktnaudžiauja narkotinėmis, toksinėmis, psichotropinėmis medžiagomis arba alkoholiu;

4) yra kitų reikšmingų aplinkybių, dėl kurių fizinio asmens reputacija negali būti laikoma nepriekaištinga.

2. Juridinis asmuo nelaikomas nepriekaištingos reputacijos, jeigu:

1) jis yra patrauktas baudžiamojon ar administracinėn atsakomybėn;

2) šio juridinio asmens valdymo organų nariai ir šį juridinį asmenį kontroliuojantys fiziniai asmenys nėra nepriekaištingos reputacijos arba šį juridinį asmenį kontroliuojantis juridinis asmuo yra patrauktas baudžiamojon ar administracinėn atsakomybėn;

3) yra kitų reikšmingų aplinkybių, dėl kurių juridinio asmens reputacija negali būti laikoma nepriekaištinga.

3. Šiame įstatyme nurodyti subjektai, vertindami fizinio asmens kvalifikaciją ir patirtį, privalo atsižvelgti į asmens išsilavinimą, eitas pareigas, darbo stažą ir kitus veiksnius, kurie gali turėti įtakos asmens kvalifikacijai ir patirčiai.

4. Kai nepriekaištingą reputaciją, kvalifikaciją ar patirtį vertina priežiūros institucija, duomenys apie asmens nepriekaištingą reputaciją, kvalifikaciją ar patirtį pateikiami priežiūros institucijos nustatytos formos anketose. Prireikus patikrinti anketose nurodytus duomenis, priežiūros institucija turi teisę pareikalauti, kad asmuo pateiktų papildomus dokumentus ir informaciją, reikšmingą nepriekaištingai reputacijai, kvalifikacijai ir patirčiai įvertinti, ir dėl informacijos pateikimo kreiptis į šio įstatymo 203 straipsnyje nurodytus asmenis.

PIRMASIS SKIRSNIS DRAUDIMO VEIKLOS LICENCIJA

12 straipsnis. Draudimo veiklos licencija

1. Draudimo įmonė turi teisę vykdyti draudimo veiklą tik turėdama priežiūros institucijos išduotą draudimo veiklos licenciją. Priežiūros institucija tvirtina draudimo veiklos licencijavimo taisykles.

2. Draudimo veiklos licencija išduodama:

1) steigiamai akcinei bendrovei, uždarajai akcinei bendrovei ar Europos bendrovei (*Societas Europaea*);

2) po juridinių asmenų reorganizavimo veiksiančiai naujai akcinei bendrovei, uždarajai akcinei bendrovei ar Europos bendrovei (*Societas Europaea*), ketinančiai vykdyti draudimo veiklą;

3) akcinei bendrovei, uždarajai akcinei bendrovei ar Europos bendrovei (*Societas Europaea*), keičiančiai vykdytą veiklą į draudimo veiklą.

3. Draudimo veiklos licencija galioja visose kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse, suteikdama teisę vykdyti draudimo veiklą įgyvendinant steigimosi teisę ir (ar) teisę teikti paslaugas šio skyriaus penktajame skirsnyje numatytais sąlygomis.

4. Draudimo veiklos licencija išduodama vykdyti visos draudimo grupės arba kelių draudimo grupių, priklausančių gyvybės draudimo arba ne gyvybės draudimo šakoms, draudimo veiklą, išskyrus atvejus, kai pareiškėjas pageidauja vykdyti tik dalies rizikų, priklausančių draudimo grupei (grupėms), draudimo veiklą.

5. Draudimo veiklos licencija išduodama neribotam laikui.

6. Draudimo veiklos licencija išduodama tik konkrečiai draudimo įmonei, ji negali būti perleista kitam asmeniui.

7. Draudimo veiklos licencijos formą nustato priežiūros institucija.

8. Steigiama draudimo įmonė gali būti įregistruota Juridinių asmenų registre, o jei draudimo veiklos licencija išduodama ne steigiamai draudimo įmonei, atitinkami pakeitimai Juridinių asmenų registre gali būti padaryti tik po draudimo veiklos licencijos išdavimo.

9. Priežiūros institucija privalo Juridinių asmenų registro nuostatų nustatyta tvarka pranešti Juridinių asmenų registrai apie draudimo veiklos licencijos išdavimą, galiojimo sustabdymą ar panaikinimą.

10. Apie įregistravimo Juridinių asmenų registre faktą draudimo įmonė per 5 darbo dienas privalo pranešti priežiūros institucijai.

11. Draudimo įmonės steigimo dokumentai, kurie nebuvo pateikti Juridinių asmenų registrai per 9 mėnesius nuo sudarymo, netenka galios.

12. Draudimo veiklos licencijoje nurodytos draudimo grupės apima privalomojo draudimo rizikas tik tuo atveju, kai tai pažymėta išduodamoje licencijoje.

13 straipsnis. Draudimo įmonės pavadinimas

Draudimo įmonės pavadinime privalo būti žodis „draudimas“. Joks kitas juridinis asmuo neturi teisės savo pavadinime vartoti šio žodžio ir junginio „draudimo įmonė“ ar į jį panašaus junginio, išskyrus įstatymų nustatytas išimtis.

14 straipsnis. Dokumentai, pateikiami draudimo veiklos licencijai gauti

1. Pareiškėjai privalo priežiūros institucijai pateikti prašymą išduoti draudimo veiklos licenciją.

2. Kartu su prašymu pateikiami šie dokumentai ir rašytinė informacija:

1) draudimo įmonės įstatai, steigimo sutartis (aktas);

2) priežiūros institucijos nustatyto turinio ir formos draudimo įmonės verslo planas;

3) priežiūros institucijos nustatytos formos informacija apie draudimo įmonę kontroliuojančius asmenis, šioje įmoneje dalyvaujančias įmones ir pakankamą akcijų paketą valdančius akcininkus. Be to, pateikiama priežiūros institucijos nustatytos formos informacija apie kontroliuojančių juridinių asmenų ir dalyvaujančių įmonių priežiūros ir valdymo organų narius;

4) priežiūros institucijos nustatytos formos informacija apie draudimo įmonės stebėtojų tarybos pirmininką ir kitus stebėtojų tarybos narius, valdybos pirmininką ir kitus valdybos narius, administracijos vadovą;

5) priežiūros institucijos nustatytos formos informacija apie draudimo įmonės vyriausiąjį buhalterį ir apie vyriausiąjį aktuarą;

6) dokumentai, patvirtinantys draudimo įmonės organizacinio fondo sukaupimą pinigais, organizacinio fondo naudojimą ir jo likutį;

7) dokumentai, patvirtinantys steigiamos draudimo įmonės akcijų apmokėjimą pinigais;

8) informacija apie organizacinio fondo ir lėšų, kuriomis apmokėtos steigiamos draudimo įmonės akcijos ar suformuotas draudimo įmonės įstatinis kapitalas, kilmę;

9) šio įstatymo 27 straipsnio 1 dalyje nurodytos sutartys, sudarytos draudimo įmonės vardu;

10) dokumentai, įrodantys valstybės rinkliavos už draudimo veiklos licencijos išdavimą sumokėjimą;

11) jei draudimo įmonė ketina vykdyti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte numatytos draudimo grupės (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą) veiklą, – dokumentai, įrodantys, kad draudimo įmonė kiekvienoje kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje yra paskyrusi atstovą pretenzijoms nagrinėti.

3. Kai draudimo įmonės steigėjas yra juridinis asmuo, papildomai turi būti pateikta:

1) steigėjo – juridinio asmens registravimo pažymėjimo ar kito jį atitinkančio dokumento nuorašas;

2) steigėjo – juridinio asmens paskutinių metų audituotas finansinių atskaitų rinkinys kartu su auditoriaus išvada. Ši nuostata netaikoma, kai steigėjas nėra steigiamą draudimo įmonę kontroliuojanti ar joje dalyvaujanti įmonė.

4. Kai juridinis asmuo arba juridiniai asmenys reorganizuojami į naują juridinį asmenį – draudimo įmonę ar kai akcinė bendrovė, uždaroji akcinė bendrovė ar Europos bendrovė (*Societas Europaea*) keičia vykdytą veiklą į draudimo veiklą, nereikia pateikti šio straipsnio 2 dalies 7 punkte nurodytų dokumentų, tačiau reikia papildomai pateikti:

1) reorganizavimo sąlygų aprašą, sprendimą reorganizuoti juridinį asmenį ar keisti jo veiklos rūšį;

2) kiekvieno juridinio asmens registravimo pažymėjimo ar kito jį atitinkančio dokumento nuorašą, ankstesnės veiklos aprašymą, paskutinių metų audituotą finansinių atskaitų rinkinį kartu su auditoriaus išvada, kai priežiūros institucija neturi teisės gauti finansinių ataskaitų rinkinių iš Juridinių asmenų registro teisės aktų nustatyta tvarka;

3) priežiūros institucijos nustatytos formos informaciją apie kiekvieną juridinį asmenį kontroliuojančius asmenis, jame dalyvaujančias įmones ir pakankamą akcijų paketą valdančius akcininkus;

4) dokumentus, patvirtinančius, kad draudimo įmonės pinigai yra ne mažesni kaip šiame įstatyme nustatytas organizacinis fondas ir įstatinis kapitalas, taip pat duomenis apie šių pinigų kilmę;

5) duomenis apie kiekvieno juridinio asmens mokesčių sumokėjimą ir skolas kreditoriams.

5. Kai užsienio valstybės draudimo įmonė yra dukterinės draudimo įmonės steigėja, ji privalo papildomai pateikti:

1) užsienio valstybės kompetentingos institucijos išduotą draudimo veiklos licenciją ar ją atitinkantį dokumentą;

2) užsienio valstybės kompetentingos institucijos leidimą steigti draudimo įmonę Lietuvos Respublikoje ar informaciją, kad užsienio valstybės kompetentinga institucija neprieštaruja dukterinės draudimo įmonės steigimui Lietuvos Respublikoje.

6. Draudimo įmonės, ketinančios gauti draudimo veiklos licenciją, minimalus garantinis fondas, kurį apskaičiuojant įtraukiamos lėšos, gautos apmokėjus akcijas, ar šio straipsnio 4 dalies 4 punkte numatytos draudimo įmonės įstatiniam kapitalui skiriamos lėšos privalo atitikti šio įstatymo 39 straipsnio 3 dalyje nurodytus dydžius, atsižvelgiant į ketinamą vykdyti draudimo grupių veiklą. Organizacinio fondo lėšos neįtraukiamos apskaičiuojant minimalų garantinį fondą. Pareiškėjai privalo pateikti dokumentus, įrodančius minimalaus garantinio fondo suformavimą pinigais, ir duomenis apie šių pinigų kilmę.

15 straipsnis. Draudimo veiklos licencijos išdavimas

1. Per 6 mėnesius nuo prašymo išduoti draudimo veiklos licenciją ir visų reikiamų dokumentų pateikimo dienos priežiūros institucija priima sprendimą dėl draudimo veiklos licencijos išdavimo ir apie tai raštu praneša pareiškėjui.

2. Priežiūros institucija atsisako išduoti draudimo veiklos licenciją tuo atveju, kai:

1) nepateikti šiame įstatyme nustatyti ar šio įstatymo nustatyta tvarka pareikalauti dokumentai arba pateikti dokumentai neatitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų;

2) draudimo įmonės steigėjai ir (ar) draudimo įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės, pakankamą akcijų paketą valdantys akcininkai neatitinka šio įstatymo 20 straipsnio 3 dalyje nustatytų kriterijų ir (ar) jų finansinė būklė, atsižvelgiant į jų veiklos rezultatus, teisės aktų nuostatas ir kitas reikšmingas aplinkybes, nėra stabili ir gera;

3) draudimo įmonės stebėtojų tarybos pirmininkas ir kiti stebėtojų tarybos nariai, valdybos pirmininkas ir kiti valdybos nariai, administracijos vadovas, vyriausiasis buhalteris ir vyriausiasis aktuaras neatitinka šio įstatymo 20 straipsnio 4 dalyje nustatytų kriterijų;

4) pateiktas verslo planas leidžia teigti, kad draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai nebus tinkamai apsaugoti, arba yra pakankamas pagrindas manyti, kad draudimo įmonės įsipareigojimai, atsirandantys iš draudimo sutarčių, negalės būti vykdomi nuolat;

5) draudimo įmonės įstatinis kapitalas nėra visiškai apmokėtas;

6) draudimo įmonės organizacinis fondas, įstatinis kapitalas yra apmokėti pinigais, kurių kilmė neteisėta;

7) draudimo įmonės ar įmonių grupės, kuriai priklauso draudimo įmonė, struktūra arba kiti glaudūs ryšiai su fiziniais ar juridiniais asmenimis efektyvią priežiūrą daro neįmanomą;

8) užsienio valstybės teisės aktai, taikomi įmonių grupės, kuriai priklauso draudimo įmonė, nariams arba fiziniais ar juridiniais asmenims, susijusiems su draudimo įmone glaudžiais ryšiais, arba sunkumai įgyvendinant šiuos teisės aktus efektyvią priežiūrą daro neįmanomą;

9) draudimo įmonė yra juridinio asmens ar juridinių asmenų teisių ir pareigų, kurių įgyvendinimas pažeistų šio įstatymo 3 straipsnio 2 dalies nuostatas ir (ar) sudarytų grėsmę draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesams, perėmėja;

10) draudimo įmonės stebėtojų tarybos pirmininkas ir kiti stebėtojų tarybos nariai, valdybos pirmininkas ir kiti valdybos nariai, administracijos vadovas, vyriausiasis buhalteris ar vyriausiasis aktuaras taip pat eina pareigas, kurias eiti draudžia šis ir kiti įstatymai;

11) neįvykdytas šio įstatymo 14 straipsnio 6 dalyje nustatytas reikalavimas arba minimalaus garantinio fondo pinigų kilmė neteisėta.

3. Jeigu kyla įtarimas, kad įstatinis kapitalas, organizacinis fondas ir (ar) minimalus garantinis fondas gali būti apmokėti pinigais, kurių kilmė neteisėta, priežiūros institucija privalo kreiptis į Valstybės saugumo departamentą su prašymu pateikti išvadą dėl šių pinigų kilmės. Šiuo atveju terminų, numatytų šio straipsnio 1 dalyje ir šio įstatymo 12 straipsnio 11 dalyje, eiga sustabdoma ir atnaujinama tik gavus Valstybės saugumo departamento išvadą.

16 straipsnis. Konsultacijos su kitomis institucijomis

1. Prieš išduodama draudimo veiklos licenciją, priežiūros institucija privalo konsultuotis su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija dėl aplinkybių, reikšmingų priimant sprendimą dėl draudimo veiklos licencijos išdavimo, kai draudimo įmonė yra:

1) kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinė įmonė;

2) kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė;

3) kontroliuojama to paties asmens, kuris kontroliuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonę.

2. Prieš išduodama draudimo veiklos licenciją, priežiūros institucija privalo konsultuotis su kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, prižiūrinčia atitinkamą finansų sektorių, kai draudimo įmonė yra:

1) Europos Sąjungos valstybės narės kredito įstaigos, finansų maklerio įmonės ar valdymo įmonės dukterinė įmonė;

2) Europos Sąjungos valstybės narės kredito įstaigos, finansų maklerio įmonės ar valdymo įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė;

3) kontroliuojama to paties asmens, kuris kontroliuoja kitos Europos Sąjungos valstybės narės kredito įstaigą, finansų maklerio įmonę ar valdymo įmonę.

3. Priežiūros institucija, vertindama draudimo įmonę kontroliuojančių asmenų nepriekaištingą reputaciją, priežiūros ir valdymo organų narių nepriekaištingą reputaciją, kvalifikaciją ir patirtį, konsultuojasi su šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytomis institucijomis dėl aplinkybių, reikšmingų nepriekaištingos reputacijos, kvalifikacijos ir patirties vertinimui, ir privalo teikti kitoms institucijoms informaciją apie šiuos asmenis, reikšmingą minėtų institucijų atliekamoms funkcijoms.

17 straipsnis. Informacija apie pasikeitimus

Apie informacijos, nurodytos priežiūros institucijai pateiktuose dokumentuose dėl draudimo veiklos licencijos išdavimo, pasikeitimus draudimo įmonė privalo pranešti priežiūros institucijai šios patvirtintų licencijavimo taisyklių nustatyta tvarka.

18 straipsnis. Draudimo veiklos licencijos pakeitimas

Draudimo įmonė, ketinanti vykdyti dar kitos ar kitų tai pačiai draudimo šakai priklausančių draudimo grupių draudimo veiklą arba išplėsti vykdomą draudimo veiklą iki visų tos pačios draudimo grupės rizikų draudimo, arba gyvybės draudimo veiklą vykdanči draudimo įmonė, ketinanti vykdyti ne gyvybės draudimo šakai priklausančių šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų draudimo grupių draudimo veiklą, privalo priežiūros institucijos patvirtintų licencijavimo taisyklių nustatyta tvarka kreiptis į priežiūros instituciją dėl draudimo veiklos licencijos pakeitimo. Priežiūros institucija priima sprendimą dėl licencijos pakeitimo per vieną mėnesį nuo visų licencijavimo taisyklėse numatytų dokumentų pateikimo.

19 straipsnis. Draudimo veiklos licencijos galiojimo sustabdymas ir panaikinimas

1. Kai yra šio įstatymo 205 straipsnio 1 dalyje nustatyti pagrindai, priežiūros institucija turi teisę sustabdyti draudimo veiklos licencijos galiojimą tol, kol egzistuoja draudimo veiklos licencijos galiojimo sustabdymo pagrindas. Išnykus draudimo veiklos licencijos galiojimo sustabdymo pagrindui, priežiūros institucija nedelsdama, bet ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo tada, kai įsitikina, kad pagrindas išnyko, atnaujina draudimo veiklos licencijos galiojimą.

2. Priežiūros institucija turi teisę panaikinti draudimo veiklos licencijos galiojimą:

1) jei draudimo įmonė nebeatitinka reikalavimų, kuriems esant draudimo veiklos licencija buvo išduota;

2) jei draudimo įmonė šiurkščiai pažeidė teisės aktus;

3) jei draudimo įmonė kreipėsi dėl draudimo veiklos licencijos galiojimo panaikinimo;

4) jei draudimo įmonė nepradeda vykdyti draudimo ar su juo susijusios veiklos per 12 mėnesių nuo draudimo veiklos licencijos išdavimo;

5) jei draudimo įmonė nebevykdo draudimo ar su juo susijusios veiklos daugiau kaip 6 mėnesius;

6) jei draudimo įmonė neįvykdė finansinės būklės atkūrimo planų, nustatytų šio įstatymo 40 straipsnyje;

7) šio įstatymo 12 straipsnio 11 dalyje nurodytu atveju.

3. Apie sprendimą panaikinti draudimo veiklos licencijos galiojimą priežiūros institucija praneša kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

4. Priežiūros institucija, panaikinusi draudimo veiklos licencijos galiojimą, privalo imtis visų įmanomų priemonių, kad būtų apsaugoti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai, ir, apie tai pranešusi kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje draudimo įmonė vykdo veiklą, kompetentingai institucijai, turi teisę areštuoti draudimo įmonės turtą, dengiantį draudimo techninius atidėjinius. Priežiūros institucija turi teisę prašyti, kad kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje draudimo įmonė vykdo veiklą, kompetentinga institucija nustatytų analogiškus apribojimus draudimo įmonei kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

5. Sprendimas panaikinti draudimo veiklos licencijos galiojimą privalo būti išsamiai motyvuotas. Priežiūros institucija apie priimtą sprendimą ir jo motyvus privalo raštu nedelsdama pranešti draudimo įmonei.

ANTRASIS SKIRSNIS DRAUDIMO ĮMONĖS VALDYMAS

20 straipsnis. Bendrosios nuostatos

1. Draudimo įmonės akcininkai bei priežiūros ir valdymo organai privalo užtikrinti skaidrų, patikimą ir apdairų draudimo įmonės valdymą, draudimo įmonės veiklos vidaus kontrolę, o administracijos vadovas ir pagal kompetenciją stebėtojų taryba ir valdyba – skaidrias, patikimas ir apdairias draudimo įmonės apskaitos procedūras.

2. Draudimo įmonėje privalo būti visuotinis akcininkų susirinkimas, valdyba ir administracijos vadovas.

3. Draudimo įmonės steigėjai ir draudimo įmonę kontroliuojantys asmenys, draudimo įmonėje dalyvaujančios įmonės, asmenys, tiesiogiai ar netiesiogiai valdantys akcijas, privalo būti nepriekaištingos reputacijos, o draudimo kontroliuojančiosios (holdingo) įmonės priežiūros, valdymo organų nariai ir administracijos vadovas privalo būti nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuoti ir patyrę asmenys. Jei vienas ar keli draudimo įmonės steigėjai iki draudimo veiklos licencijos gavimo nusprendžia perleisti akcijas kitiems asmenims, tokiam tiesiogiai ar netiesiogiai valdomų draudimo įmonės akcijų perleidimui taikomos šio įstatymo 22 straipsnio nuostatos ir šio įstatymo 15 straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas pratęsiamas šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nurodytu terminu.

4. Draudimo įmonės stebėtojų tarybos nariai, stebėtojų tarybos pirmininkas, valdybos nariai, valdybos pirmininkas, administracijos vadovas, vyriausiasis buhalteris, vyriausiasis aktuaras ir kitas pagal draudimo įmonės įstatus ar vidaus taisykles vadovaujantis administracijos personalas privalo būti nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuoti ir patyrę.

5. Draudimo įmonės stebėtojų tarybos nariai, stebėtojų tarybos pirmininkas (jei sudaroma stebėtojų taryba), valdybos nariai ir valdybos pirmininkas, administracijos vadovas privalo būti išrinkti, o asmenų, kurie eis vyriausiojo buhalterio ir vyriausiojo aktuario pareigas, kandidatūros privalo būti parinktos prieš draudimo įmonei gaunant draudimo veiklos licenciją.

21 straipsnis. Draudimo įmonės skaidrus, patikimas ir apdairus valdymas

1. Draudimo įmonės organizacinė struktūra ir valdymo sistema privalo užtikrinti skaidrų, apdairų ir patikimą vadovavimą draudimo įmonės veiklai.

2. Draudimo įmonė, siekdama užtikrinti skaidrų, patikimą ir apdairų valdymą, įstatuose ar kituose vidaus teisės aktuose:

1) privalo aiškiai ir skaidriai nustatyti vidaus struktūrą, darbuotojų atrankos procedūras, darbuotojų funkcijas, teises, pareigas ir atsakomybę;

2) privalo aiškiai atskirti ir nustatyti stebėtojų tarybos, valdybos narių, valdybos pirmininko, administracijos vadovo, vyriausiojo aktuario, vidaus audito tarnybos (vidaus auditoriaus) ir kitų vadovaujančių administracijos darbuotojų funkcijas, teises, pareigas, atsakomybę, atskaitomybę, sprendimų priėmimą, tarpusavio ryšius, bendravimo ir bendradarbiavimo principus ir taisykles;

3) privalo aiškiai atskirti priežiūros ir valdymo organų ir vadovaujančio administracijos personalo kompetenciją, kuri užtikrintų funkcijų, teisių ir pareigų pusiausvyrą taip, kad nė vienas asmuo neturėtų neribotų galių priimančias sprendimus;

4) privalo siekti, kad draudimo įmonės valdybai nedarytų įtakos administracija. Jei valdybos pirmininkas kartu yra ir administracijos vadovas, draudimo įmonė privalo užtikrinti, kad draudimo įmonės administracija būtų deramai atskaitinga valdybai;

5) privalo nustatyti, kad draudimo įmonės metiniame pranešime būtų tinkamai ir visapusiškai atskleista, kaip laikomasi skaidraus, patikimo ir apdairaus valdymo principų ir siekiama nustatytų bendrųjų draudimo įmonės tikslų;

6) privalo sukurti, palaikyti ir naudoti efektyvią ir visapusišką valdymo informavimo sistemą, kad tinkama informacija būtų laiku pateikta valdybai ir administracijos vadovui ir kad užtikrintų bei padėtų apdairiai ir patikimai valdyti ir kontroliuoti įmonę;

- 7) įtvirtinti pinigų plovimo ir kitų teisės pažeidimų atpažinimo ir jų prevencijos priemonės.
3. Priežiūros institucija turi teisę nustatyti privalomus nurodymus ir rekomendacijas draudimo įmonės skaidraus, patikimo ir apdairaus valdymo klausimais.

22 straipsnis. Tiesiogiai ar netiesiogiai valdomų draudimo įmonės akcijų įsigijimas ir perleidimas

1. Fizinis ar juridinis asmuo arba kartu veikiantys asmenys (toliau šiame straipsnyje – įsigyjantis asmuo), nusprendę tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti pakankamą akcijų paketą arba padidinti jį lygiai iki 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų arba daugiau draudimo įmonės įstatinio kapitalo, arba padidinti turimų balsų draudimo įmonės visuotiniame akcininkų susirinkime skaičių lygiai iki 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų arba daugiau visų balsų, arba jei tiesiogiai ar netiesiogiai įsigijusi akcijų draudimo įmonė taps įsigijusio akcijų asmens dukterine įmone (toliau šiame straipsnyje – siūlomas įsigijimas), turi gauti priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui. Įsigyjantis asmuo privalo apie siūlomą įsigijimą raštu pranešti priežiūros institucijai, nurodyti planuojamo įsigyti pakankamo akcijų paketo dydį ir pateikti šio straipsnio 3 dalyje nurodytame sąraše nustatytus dokumentus ir informaciją.

2. Fizinis ar juridinis asmuo, nusprendęs perleisti tiesiogiai ar netiesiogiai valdomą pakankamą akcijų paketą arba sumažinti tiesiogiai ar netiesiogiai valdomo pakankamo akcijų paketo dydį taip, kad jis po akcijų perleidimo taps mažesnis už 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų draudimo įmonės įstatinio kapitalo arba sumažins turimų balsų draudimo įmonės visuotiniame akcininkų susirinkime skaičių taip, kad jis po tiesiogiai ar netiesiogiai valdomo pakankamo akcijų paketo perleidimo taps mažesnis už 20 procentų, 30 procentų ar 50 procentų visų balsų, arba jei perleisdamas tiesiogiai ar netiesiogiai valdomas akcijas draudimo įmonė nebebus akcijas perleisusio asmens dukterine įmone, privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ir nurodyti ketinamo perleisti pakankamo akcijų paketo dydį.

3. Priežiūros institucija nustato kartu su pranešimu apie siūlomą įsigijimą pateikiamų dokumentų ir informacijos, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, sąrašą. Šiame sąraše nurodyti dokumentai ir informacija turi būti proporcingi ir pritaikyti įsigyjančiam asmeniui ir siūlomam įsigijimui. Sąraše neturi būti nurodyti dokumentai ir informacija, kurie nėra reikalingi įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui pagal šio straipsnio 8 dalyje nustatytus kriterijus atlikti.

4. Priežiūros institucija, gavusi pagal šio straipsnio 1 dalį reikalaujamą pranešimą, dokumentus ir informaciją, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat vėliau gavusi šio straipsnio 6 dalyje nurodytus papildomus dokumentus ir informaciją, reikalingus vertinimui atlikti, nedelsdama, ne vėliau kaip per 2 darbo dienas, raštu patvirtina jų gavimą ir praneša įsigyjančiam asmeniui datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

5. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimą atlieka ne vėliau kaip per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad gauti pranešimas apie siūlomą įsigijimą ir visi šio straipsnio 3 dalyje nurodyti dokumentai bei informacija (toliau šiame straipsnyje – vertinimo laikotarpis).

6. Vertinimo laikotarpiu priežiūros institucija prireikus ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną gali prašyti pateikti papildomus dokumentus ir informaciją, reikalingus vertinimui baigti. Šis prašymas pateikiamas raštu ir jame nurodoma, kokių papildomų dokumentų ir informacijos reikia. Vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas sustabdomas nuo tos dienos, kurią priežiūros institucija pateikia prašymą pateikti papildomus dokumentus ir informaciją, ir atnaujinamas tą dieną, kurią gaunamas įsigyjančio asmens atsakymas į prašymą. Sustabdyti vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimą galima ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Be to, priežiūros institucija turi teisę savo nuožiūra pakartotinai prašyti pateikti papildomų dokumentų ir informacijos ar prašyti juos patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas nebegali būti stabdomas.

7. Priežiūros institucija turi teisę pratęsti šio straipsnio 6 dalyje nurodytą vertinimo laikotarpio trukmės sustabdymo terminą ne ilgiau kaip 30 darbo dienų, jei įsigyjantis asmuo yra:

- 1) įsisteigęs arba jo veikla reglamentuojama užsienio valstybėje;
- 2) fizinis ar juridinis asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal Lietuvos Respublikos ar kitų Europos Sąjungos valstybių narių teisės aktus, reglamentuojančius kredito įstaigų, draudimo

įmonių, perdraudimo įmonių, finansų maklerio įmonių ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių veiklą.

8. Nagrinėdama šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą apie siūlomą įsigijimą ir dokumentus bei informaciją, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, taip pat gautus papildomus dokumentus ir informaciją, priežiūros institucija, siekdama užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį draudimo įmonės, kurios pakankamą akcijų paketą nusprendžiama įsigyti, valdymą ir atsižvelgdama į galimą įsigyjančio asmens poveikį draudimo įmonei, vertina įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal visus šiuos kriterijus:

- 1) įsigyjančio asmens nepriekaištingą reputaciją;
- 2) asmens, kuris po siūlomo įsigijimo vadovaus draudimo įmonei, nepriekaištingą reputaciją ir patirtį;
- 3) įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, ypač pagal draudimo įmonės, dėl kurios siūlomas įsigijimas, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšį;
- 4) ar draudimo įmonė galės nuolat laikytis šio įstatymo ir kitų teisės aktų nustatytą riziką ribojančių reikalavimų, visų pirma, ar įmonių grupės, kurios dalimi draudimo įmonė taps, struktūra sudaro sąlygas atlikti veiksmingą priežiūrą, priežiūros institucijai ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti priežiūros institucijos ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių priežiūros institucijų atsakomybės pasiskirstymą;
- 5) ar yra pagrindas įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą yra atliekami, buvo atlikti ar buvo bandoma atlikti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veiksmus, kaip tai apibrėžta Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti tokių veiksmų pavojų.

9. Priežiūros institucija turi teisę priimti sprendimą prieštarauti siūlomam įsigijimui, kai:

- 1) nepateikti priežiūros institucijos nustatyti ar šio įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka pareikalauti dokumentai arba pateikti dokumentai neatitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų;
- 2) įsigyjantis asmuo ar siūlomas įsigijimas įvertinamas kaip netinkamas ar finansiškai nepatikimas pagal šio straipsnio 8 dalyje nustatytus kriterijus.

10. Jeigu, baigusi įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimą, priežiūros institucija priima sprendimą prieštarauti siūlomam įsigijimui, apie tai ji per 2 darbo dienas ir neviršydama vertinimo laikotarpio raštu praneša įsigyjančiam asmeniui, nurodydama sprendimo motyvus. Be to, sprendime nurodomos visos po konsultacijų pagal šio straipsnio 14 ir 15 dalis gautos kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingų institucijų, prižiūrinčių atitinkamą finansų sektorių, nuomonės ir išlygos. Priežiūros institucija įsigyjančio asmens prašymu ar savo iniciatyva informaciją apie sprendimo prieštarauti siūlomam įsigijimui priėmimo motyvus ir patį sprendimą turi teisę paskelbti viešai savo interneto svetainėje.

11. Jeigu priežiūros institucija nepasibaigus vertinimo laikotarpiui priima sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, apie tai ji per 2 darbo dienas privalo raštu pranešti įsigyjančiam asmeniui. Jeigu priežiūros institucija per vertinimo laikotarpį nepriima sprendimo prieštarauti siūlomam įsigijimui, laikoma, kad ji siūlomam įsigijimui neprieštarauja.

12. Priežiūros institucija neturi teisės nustatyti jokių išankstinių sąlygų dėl privalomo įsigyti pakankamo akcijų paketo dydžio ir nagrinėti siūlomo įsigijimo pagal rinkos ekonominius poreikius.

13. Priežiūros institucija, gavusi daugiau kaip vieną pranešimą apie siūlomą įsigijimą toje pačioje draudimo įmonėje, visus gautus pranešimus nagrinėja tokia pat tvarka, nediskriminuodama įsigyjančių asmenų.

14. Priežiūros institucija vertindama privalo konsultuotis su kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingomis institucijomis, prižiūrinčiomis atitinkamą finansų sektorių, ir priimdama sprendimą atsižvelgti į jų nuomonę, kai įsigyjantis asmuo yra:

- 1) kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė, perdraudimo įmonė arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Lietuvos Respublikos kredito įstaiga, finansų maklerio įmonė ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonė;

2) kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonės, perdraudimo įmonės arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Lietuvos Respublikos kredito įstaigos, finansų maklerio įmonės ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonės patronuojanti įmonė;

3) kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė, perdraudimo įmonė arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Lietuvos Respublikos kredito įstaiga, finansų maklerio įmonė ar suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonė kontroliuojantis fizinis ar juridinis asmuo ir jei po tiesioginio ar netiesioginio akcijų įsigijimo draudimo įmonė taptų šio asmens dukterine ar kontroliuojama įmone.

15. Priežiūros institucija, konsultuodamasi pagal šio straipsnio 14 dalį, kitų Europos Sąjungos valstybės narių kompetentingų institucijų, prižiūrinčių atitinkamą finansų sektorių, prašo pateikti visą įsigyjančio asmens tinkamumo ir siūlomo įsigijimo finansinio patikimumo vertinimui svarbią informaciją ir pati nedelsdama šioms priežiūros institucijoms teikia jų prašomą atliekamam vertinimui svarbią informaciją, o visą atliekamam vertinimui esminę informaciją teikia savo iniciatyva.

16. Priežiūros institucija, priimdama sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, turi teisę nustatyti siūlomo įsigijimo įgyvendinimo terminą ir prireikus jį pratęsti.

17. Sandoriai, pagal kuriuos asmenys draudimo įmonės akcijų tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyja neįvykdę šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos arba nepaisydami šio straipsnio 10 dalyje nurodyto priežiūros institucijos sprendimo, yra niekiniai, ir įsigyjantys asmenys neįgyja balsavimo teisių. Visi reikalavimai dėl šių sandorių pasekmių, įskaitant reikalavimą dėl balsavimo teisių įgijimo, įstatymų nustatyta tvarka nagrinėjami Lietuvos Respublikos teisme pagal draudimo įmonės buveinės vietą.

18. Draudimo įmonės privalo pranešti priežiūros institucijai šios nustatyta tvarka apie draudimo įmonių asmenų, tiesiogiai ar netiesiogiai valdančių akcijas, pasikeitimą.

19. Kilus įtarimui, kad tiesiogiai ar netiesiogiai valdomos draudimo įmonės akcijos gali būti apmokėtos pinigais, kurių kilmė neteisėta, priežiūros institucija Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nustatyta tvarka privalo kreiptis į Valstybės saugumo departamentą ir (ar) į Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybą prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos su prašymu pateikti išvadą apie šių pinigų kilmę. Valstybės saugumo departamentas ir Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, kitos valstybės ir savivaldybių institucijos, taip pat kiti asmenys priežiūros institucijos prašymu privalo nedelsdami pateikti jai turimą informaciją apie įsigyjantį asmenį, jo dalyvius, vadovus, finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų ir revizijų išvadas, kitą priežiūros institucijos atliekamam įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui reikalingą informaciją.

23 straipsnis. Draudimo įmonės stebėtojų taryba

1. Draudimo įmonė, kurioje sudaroma stebėtojų taryba, išrinkus stebėtojų tarybos narius ir stebėtojų tarybos pirmininką, per 10 dienų privalo pateikti priežiūros institucijai šios nustatytos formos informaciją apie šiuos asmenis.

2. Draudimo įmonės stebėtojų taryba, be kitų įstatymuose ar įstatuose nurodytų funkcijų, skiria ir atleidžia vidaus audito tarnybos vadovą arba vidaus auditorių, nustato metodinius nurodymus jų veiklai. Jei stebėtojų taryba nesudaroma, šias funkcijas atlieka draudimo įmonės valdyba.

24 straipsnis. Draudimo įmonės valdyba

1. Kol bus išrinkti draudimo įmonės valdybos nariai ir valdybos pirmininkas, draudimo įmonė privalo pateikti priežiūros institucijai nustatytos formos informaciją ir gauti priežiūros institucijos pritarimą asmenų, pretenduojančių eiti šias pareigas, kandidatūroms. Priežiūros institucija sprendimą dėl pritarimo kandidatūrai priima per 30 darbo dienų.

2. Draudimo įmonės valdyba, be kitų įstatymuose ar įstatuose nustatytų funkcijų, atlieka šias funkcijas:

1) nustato draudimo įmonės strateginius tikslus, priemones šiems tikslams pasiekti, šių priemonių stebėjimo ir rezultatų įvertinimo tvarką;

2) nustato draudimo įmonės nepriklausomą rizikos valdymo strategiją, susijusią su vykdoma draudimo įmonės veikla, ypač su sandorių, nurodytų šio įstatymo 50 straipsnyje, atpažinimu, įvertinimu, stebėjimu ir kontrole, ir tikrina, kaip ji įgyvendinama;

3) nustato draudimo sutarčių sudarymo tvarką, taikomą ir priklausomiems draudimo tarpininkams, ypatingą dėmesį skirdama informacijos, reikšmingos sudarant draudimo sutartį, atskleidimui draudėjams, kiekvieno draudėjo interesų pagarbai ir apsaugai, užtikrina, kad draudimo taisyklių sąlygos atitiktų teisės aktų nuostatas;

4) nustato pranešimų apie draudžiamuosius įvykius, pranešimų apie įvykius, kurie gali būti pripažinti draudžiamaisiais, ir šių pranešimų tyrimo rezultatų apskaitos tvarką, draudžiamųjų įvykių ir įvykių, kurie gali būti pripažinti draudžiamaisiais, tyrimo taisykles;

5) nustato draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų skundų nagrinėjimo ir atsakymų pareiškėjams teikimo tvarką; šios tvarkos aprašas privalo būti viešai paskelbtas draudimo įmonės interneto svetainėje ir pateiktas kiekvieno suinteresuoto asmens reikalavimu, kai suinteresuotas asmuo apmoka pateikimo išlaidas;

6) patikrinusi pretendentų reputaciją, kvalifikaciją ir patirtį, skiria ir atleidžia administracijos vadovą, vyriausiąjį buhalterį, vyriausiąjį aktuarą;

7) nustato administracijos vadovo, vyriausiojo buhalterio, vyriausiojo aktuario darbo apmokėjimo tvarką;

8) nustato asmenų, kurie ketina eiti vadovaujamąsias pareigas draudimo įmonės administracijoje, kvalifikacijos, nepriekaištingos reputacijos ir patirties tikrinimo tvarką, užtikrina, kad asmenys, priimančys sprendimus draudimo įmonės investicijų ir (ar) turto valdymo klausimais, būtų nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuoti ir patyrę;

9) įgyvendina priežiūros institucijos rekomendacijas draudimo įmonės valdymo stiprinimo ir skaidraus, patikimo ir apdairaus valdymo klausimais.

3. Kol bus išrinktas draudimo įmonės administracijos vadovas, draudimo įmonės valdyba privalo pateikti priežiūros institucijai šios nustatytos formos informaciją ir gauti priežiūros institucijos pritarimą asmens, pretenduojančio eiti administracijos vadovo pareigas, kandidatūrai. Priežiūros institucija sprendimą dėl pritarimo kandidatūrai priima per 30 darbo dienų.

4. Paskyrusi vyriausiąjį buhalterį ir (ar) vyriausiąjį aktuarą, draudimo įmonės valdyba per 10 dienų privalo pateikti priežiūros institucijai nustatytos formos informaciją apie šiuos asmenis.

25 straipsnis. Vyriausiasis aktuaras

1. Draudimo įmonėje privalo būti vyriausiasis aktuaras. Draudimo įmonės vyriausiasis aktuaras privalo:

1) užtikrinti, kad draudimo įmonės draudimo įmokos būtų skaičiuojamos, o draudimo techniniai atidėjiniai būtų sudaromi pagal teisės aktų nustatytus ar pripažįstamus principus ir reikalavimus;

2) tikrinti, ar draudimo įmonė bet kuriuo metu yra pajėgi įvykdyti įsipareigojimus, atsirandančius iš draudimo sutarčių, ir ar draudimo įmonė vykdo teisės aktų nustatytus mokumo atsargos reikalavimus, vertinti sandorių, nurodytų šio įstatymo 50 straipsnyje, pasekmes draudimo įmonės mokumui;

3) siekti, kad draudimo techninių atidėjinių padengimas turtu atitiktų draudimo įmonės veiklos pobūdį ir teisės aktų nustatytus reikalavimus, teikti draudimo įmonės valdybai pasiūlymus šiuo klausimu;

4) siekti, kad draudimo įmonės persidraudimo strategija būtų pakankama prisiimtų draudimo ir perdraudimo rizikų valdymui kiekvienu momentu ir atitiktų teisės aktų nustatytus reikalavimus, teikti draudimo įmonės valdybai pasiūlymus šiuo klausimu;

5) teikti draudimo įmonės valdybai pasiūlymus dėl draudimo įmonės pelno paskirstymo draudėjams, sudariusiems gyvybės draudimo sutartis, pagal kurias jie turi teisę į draudimo pelno dalį;

6) ne rečiau kaip kartą per ketvirtį draudimo įmonės valdybai teikti jos nustatytos formos draudimo įmonės techninių atidėjinių padengimo ataskaitą ir mokumo atsargos būklės ataskaitą;

7) teikti priežiūros institucijai šios nustatytos formos ataskaitas;

8) vadovautis aktuarų profesinės organizacijos patvirtintu aktuarų profesinės etikos kodeksu.

2. Nustatęs iškilusią grėsmę, kad draudimo įmonė gali tapti nepajėgi bet kuriuo metu įvykdyti įsipareigojimus, atsirandančius iš draudimo ar perdraudimo sutarčių, vyriausiasis aktuaras apie tai nedelsdamas privalo pranešti bendrovės valdybai, o jei ši nedelsdama nesiima priemonių susidariusiai padėčiai ištaisyti, – ir priežiūros institucijai.

3. Draudimo įmonės vyriausiasis aktuaras turi teisę gauti visą jo funkcijoms atlikti reikalingą informaciją iš draudimo įmonės stebėtojų tarybos, valdybos, administracijos vadovo, vyriausiojo buhalterio, vidaus audito tarnybos ar vidaus auditoriaus.

4. Draudimo įmonės vyriausiasis aktuaras, eidamas pareigas, yra atskaitingas tik draudimo įmonės valdybai. Kitiems draudimo įmonės organams draudžiama kištis į vyriausiojo aktuario veiklą.

5. Kitas draudimo įmonės vyriausiojo aktuario teises, pareigas ir atsakomybę nustato draudimo įmonės valdybos tvirtinamas vyriausiojo aktuario darbo reglamentas.

26 straipsnis. Draudimo įmonės veiklos vidaus kontrolė

1. Draudimo įmonės veiklos vidaus kontrolę privalo užtikrinti patikima ir tinkamai veikianti draudimo įmonėje vidaus kontrolės sistema.

2. Draudimo įmonė privalo turėti vidaus audito tarnybą arba vidaus auditorių. Šias funkcijas gali atlikti ne tik draudimo įmonės padalinys ar darbuotojas, bet ir asmuo, su kuriuo draudimo įmonė sudarė sutartį dėl vidaus audito.

3. Draudimo įmonės veiklos vidaus kontrolės sistema grindžiama:

1) organizacine struktūra, leidžiančia užtikrinti vertikalius ir horizontalius ryšius;

2) vidaus informacine sistema;

3) draudimo įmonės vidaus teisės aktuose nustatyta darbuotojų atsakomybe ir kompetencija;

4) patikima veiklos procedūrų kontrole, užtikrinančia pareigų atskyrimą ir teisės aktuose nustatytos pareigos finansinius dokumentus pasirašyti dviem asmenims vykdymą;

5) akcininkų bei priežiūros ir valdymo organų informavimo sistema;

6) rizikos valdymu;

7) vidaus audito tarnybos (vidaus auditoriaus) pakankama funkcijoms atlikti kvalifikacija, patirtimi, nepriekaištinga reputacija ir pakankamomis lėšomis, kurios skiriamos vidaus audito tarnybos (vidaus auditoriaus) tiesioginėms funkcijoms atlikti.

4. Vidaus audito tarnyba (vidaus auditorius) atlieka šias funkcijas:

1) vertina, ar draudimo įmonės finansinių ataskaitų rinkiniai parodo tikrą draudimo įmonės būklę ir veiklos rezultatus;

2) vertina, kaip laikomasi teisės aktų, draudimo įmonės įstatų, draudimo įmonės stebėtojų tarybos ir valdybos nutarimų, administracijos vadovo įsakymų ir kitų vidaus teisės aktų ir kaip jie įgyvendinami;

3) tikrina, kaip atpažįstami, įvertinami, stebimi ir kontroliuojami sandoriai, nurodyti šio įstatymo 50 straipsnyje;

4) tikrina ir vertina draudimo įmonės vidaus kontrolės sistemos tinkamumą ir veiksmingumą;

5) tikrina draudimo įmonės veiklos, strateginių tikslų ir priemonių šiems tikslams pasiekti efektyvumą;

6) teikia stebėtojų tarybai ir valdybai pasiūlymus dėl jų nutarimų, rekomendacijas bendrovės valdybai ir administracijos vadovui draudimo įmonės valdymo ir veiklos, struktūrinių padalinių veiklos organizavimo ir jos veiksmingumo klausimais, informuoja bendrovės stebėtojų tarybą, kaip vykdomos šios rekomendacijos.

5. Vidaus audito tarnyba (vidaus auditorius) privalo nedelsdama (nedelsdamas) pranešti draudimo įmonės stebėtojų tarybai, o jei ši nedelsdama nesiima priemonių susidariusiai padėčiai ištaisyti, – ir priežiūros institucijai apie nustatytus Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, kurie kelia grėsmę draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesams, saugiai ir patikimai draudimo įmonės veiklai.

6. Vidaus audito tarnyba arba vidaus auditorius turi teisę gauti visą vidaus audito funkcijoms atlikti reikalingą informaciją iš draudimo įmonės priežiūros ir valdymo organų, administracijos vadovo, vyriausiojo buhalterio, vyriausiojo aktuario ir kitų draudimo įmonės administracijos darbuotojų.

7. Vidaus audito tarnyba arba vidaus auditorius vykdydami pareigas yra atskaitingi tik draudimo įmonės stebėtojų tarybai. Vidaus audito tarnyba arba vidaus auditorius turi būti nepriklausomi nuo audituojamo objekto ir jiems negali būti daromas poveikis nustatant vidaus audito apimtį, atliekant vidaus auditą ir pateikiant jo rezultatus.

8. Kitas draudimo įmonės vidaus audito tarnybos arba vidaus auditoriaus teises, pareigas ir atsakomybę nustato draudimo įmonės stebėtojų tarybos tvirtinamas vidaus audito tarnybos (vidaus auditoriaus) darbo reglamentas. Priežiūros institucija turi teisę teikti privalomus nurodymus ir rekomendacijas dėl draudimo įmonės vidaus audito tarnybos arba vidaus auditoriaus teisių ir pareigų nustatymo.

9. Jeigu draudimo įmonėje stebėtojų taryba nesudaroma, šiame straipsnyje nurodytas stebėtojų tarybos funkcijas, teises ir pareigas vykdo draudimo įmonės valdyba.

27 straipsnis. Draudimo įmonės sutartis su kitais asmenimis

1. Draudimo įmonė, sudarydama sutartis su kitais asmenimis dėl draudimo įmonės draudžiamo turto vertinimo, draudimo sutarčių sudarymo, draudžiamųjų įvykių administravimo, investicijų ir (ar) turto valdymo, apskaitos, duomenų bazių tvarkymo, vidaus audito ir kitas priežiūros institucijos nustatytas sutartis, privalo:

1) įsitikinti, kad kita sutarties šalis yra nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuota ir patyrusi;

2) šiose sutartyse numatyti teisę iš kitos sutarties šalies gauti visą reikalingą informaciją, susijusią su sutarties šalies pagal sutartį vykdoma veikla;

3) šiose sutartyse numatyti teisę teikti privalomus kitai sutarties šaliai nurodymus, susijusius su sutarties šalies pagal sutartį vykdoma veikla.

2. Apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sutartis draudimo įmonė privalo pranešti priežiūros institucijai šios nustatyta tvarka.

3. Draudimo įmonė atsako už draudimo įmonės veiklą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus, nepaisant sudarytų šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sutarčių.

4. Priežiūros institucija, nustačiusi, kad dėl draudimo įmonės sudarytų sutarčių, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, iškyla kliūtis veiksmingai draudimo įmonės priežiūrai, pažeidžiamos teisės aktų nuostatos ar draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų interesai, turi teisę įpareigoti draudimo įmonę ištaisyti susidariusią padėtį arba pareikalauti, kad veiklą, kurią pagal šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sutartis vykdo kiti asmenys, vykdytų pati draudimo įmonė.

28 straipsnis. Draudimo įmonės filialų steigimas

Draudimo įmonės filialai Lietuvos Respublikoje ir užsienio valstybėse steigiami priežiūros institucijos nustatyta tvarka gavus leidimą steigti filialą.

29 straipsnis. Apribojimai dėl interesų konflikto

1. Draudimo įmonės administracijos vadovas negali vykdyti stebėtojų tarybos nario, vyriausiojo buhalterio, vyriausiojo aktuario pareigų ir būti kitos draudimo įmonės stebėtojų tarybos, valdybos nariu ar dirbti kitos draudimo įmonės administracijoje, tačiau draudimo įmonės administracijos vadovas turi teisę būti tos pačios draudimo įmonių grupės draudimo įmonės stebėtojų tarybos ir valdybos nariu.

2. Draudimo įmonės stebėtojų tarybos ar valdybos nariu negali būti vidaus auditorius arba kitos draudimo įmonės auditorius. Draudimo įmonės stebėtojų tarybos nariu gali būti draudimo įmonę patronuojančios įmonės valdybos narys.

3. Draudimo įmonės vidaus auditoriumi negali būti audito įmonė, su kuria draudimo įmonė yra sudariusi sutartį dėl audito.

4. Be to, draudimo įmonės organų nariams taikomi apribojimai dėl interesų konflikto, nustatyti kituose Lietuvos Respublikos įstatymuose, tiek, kiek šiame įstatyme nenustatyta kitaip.

TREČIASIS SKIRSNIS DRAUDIMO ĮMONIŲ FINANSAI

30 straipsnis. Organizacinis fondas

1. Steigėjai, į draudimo įmonę reorganizuojamas juridinis asmuo (asmenys) ar vykdytą veiklą keičiantis į draudimo įmonės veiklą juridinis asmuo privalo sudaryti organizacinį pinigų fondą, skirtą draudimo įmonės steigimo, reorganizavimo į draudimo įmonę ar veiklos rūšies keitimo išlaidoms padengti.

2. Organizacinis fondas turi būti ne mažesnis kaip 300 000 eurų.

3. Organizacinis fondas turi būti sudarytas tik iš pinigų.

4. Organizacinis fondas negali būti sudarytas iš skolintų pinigų ir pinigų, kurių kilmė neteisėta.

31 straipsnis. Įstatinis kapitalas

1. Draudimo įmonės įstatinis kapitalas negali būti mažesnis kaip 1 000 000 eurų.

2. Dėl įstatinio kapitalo padidinimo ar sumažinimo keičiami draudimo įmonės įstatai priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo būti suderinti su priežiūros institucija prieš draudimo įmonės informacijos apie įstatų pakeitimus pateikimą Juridinių asmenų registrai. Priežiūros institucija sprendimą dėl įstatų pakeitimo suderinimo priima per 20 dienų nuo visų tinkamai įformintų dokumentų pateikimo. Įstatinio kapitalo padidinimas gali būti įstatymų nustatyta tvarka įregistruotas tik visiškai apmokėjus akcijas.

3. Draudimo įmonės akcijos gali būti tik vardinės. Draudimo įmonės akcijos privalo būti apmokėtos tik pinigais.

4. Draudimo įmonės akcijos negali būti apmokėtos skolintais pinigais ir pinigais, kurių kilmė neteisėta.

32 straipsnis. Nuosavas ir skolintas kapitalas

1. Draudimo įmonės nuosavo kapitalo sudėtį reglamentuoja Akcinių bendrovių įstatymas, tačiau Juridinių asmenų registre įregistravus draudimo įmonę, taip pat su veiklos rūšies keitimu susijusius pakeitimus, organizacinio fondo likutis priskiriamas privalomajam rezervui.

2. Draudimo įmonės skolintas kapitalas yra sudarytas iš:

1) draudimo techninių atidėjinių;

2) perdraudikų depozitų;

3) kitų įsipareigojimų;

4) sukauptų sąnaudų ir būsimųjų laikotarpių pajamų.

33 straipsnis. Verslo planas

1. Draudimo įmonė privalo savo veiklą grįsti verslo planu. Apie numatomus verslo plano pakeitimus draudimo įmonė privalo pranešti priežiūros institucijai ir suderinti pakeitimus priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

2. Draudimo įmonės verslo plano turinį, formą ir jo pateikimo tvarką nustato priežiūros institucija.

34 straipsnis. Draudimo techniniai atidėjiniai

1. Draudimo įmonė privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka sudaryti pakankamus draudimo techninius atidėjinius ir užtikrinti, kad juos visiškai atitiktų draudimo įmonės turtas, skirtas draudimo techniniams atidėjiniams padengti.

2. Draudimo įmonės priežiūros institucijos nustatyta tvarka sudaro šiuos draudimo techninius atidėjinius:

1) perkeltų įmokų;

2) gyvybės draudimo matematinį;

3) numatomų išmokėjimų;

4) draudimo įmokų grąžinimo;

5) nuostolių svyravimo išlyginimo;

6) kitus draudimo techninius atidėjinius.

35 straipsnis. Draudimo techninių atidėjinių padengimas turtu

1. Kaupdamos draudimo techninius atidėjinius dengiantį turtą, draudimo įmonės privalo atsižvelgti į įmonės veiklos pobūdį ir siekti investicijų saugumo, likvidumo, diversifikavimo, atitikimo laikotarpio atžvilgiu ir investicijų pelningumo.

2. Draudimo techniniai atidėjiniai turi būti padengti turtu, išreikštu ta valiuta, kuria yra priimti draudimo įmonės įsipareigojimai, numatyti draudimo ir perdraudimo sutartyse, laikantis priežiūros institucijos nustatytų valiutų suderinamumo taisyklių.

3. Draudimo techninius atidėjinius galima padengti tik šiuo turtu:

- 1) vyriausybės, centrinio banko ir savivaldybės vertybiniais popieriais;
- 2) nekilnojamuoju turtu;
- 3) terminuotais indėliais bankuose;
- 4) paskolomis, užtikrintomis nekilnojamuoju turtu;
- 5) hipotekinėmis obligacijomis;
- 6) akcijomis, kurios yra įtrauktos į prekybą reguliuojamose rinkose;
- 7) akcijomis, kurios nėra įtrauktos į prekybą reguliuojamose rinkose, – gavus priežiūros institucijos leidimą;
- 8) įmonių obligacijomis, kurios yra įtrauktos į prekybą reguliuojamose rinkose;
- 9) įmonių obligacijomis, kurios nėra įtrauktos į prekybą reguliuojamose rinkose, – gavus priežiūros institucijos leidimą;
- 10) investicinių kintamojo kapitalo bendrovių akcijomis ir investicinių fondų investiciniais vienetais;
- 11) išvestinėmis priemonėmis, kuriomis siekiama sumažinti investicijų riziką;
- 12) kitomis priežiūros institucijos nustatytomis investicijomis, – priežiūros institucijos nustatytais atvejais gavus priežiūros institucijos leidimą;
- 13) pinigais atsiskaitomojoje sąskaitoje ir kasoje;
- 14) naujai išleidžiamomis obligacijomis, jeigu emisijos sąlygų apraše yra numatytas įsipareigojimas ne vėliau kaip per vienus metus nuo šių vertybinių popierių išleidimo įtraukti juos į prekybą reguliuojamose rinkose;
- 15) pinigų rinkos priemonėmis, kurios yra įtrauktos į prekybą reguliuojamose rinkose;
- 16) pinigų rinkos priemonėmis, kurios nėra įtrauktos į prekybą reguliuojamose rinkose, – gavus priežiūros institucijos leidimą.

4. Nepareikalauta įmokėti įmokos dalis ir perdraudikų dalis techniniuose atidėjiniuose gali būti padengta:

- 1) nepareikalautomis įmokėti draudimo ir perdraudimo įmokomis;
- 2) perdraudikų skolomis;
- 3) kitu turtu, nurodytu šio straipsnio 3 dalyje.

5. Priežiūros institucija turi teisę motyvuotai riboti šias draudimo techninius atidėjinius dengiančias investicijas:

- 1) į glaudžiais ryšiais susijusių įmonių akcijas ir obligacijas;
- 2) į įmonių, kurių akcijų yra įsigiję draudimo įmonės stebėtojų tarybos, valdybos nariai ir (ar) administracijos vadovas arba kurių priežiūros ir valdymo organuose pareigas eina draudimo įmonės stebėtojų tarybos ir valdybos nariai, akcijas ir obligacijas;
- 3) kurios gali pakenkti draudimo įmonės finansiniam stabilumui ar padaryti kitokį neigiamą poveikį draudimo įmonės veiklai, draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesams.

6. Draudimo įmonės draudimo techninių atidėjinių padengimo turtu tvarką ir sąlygas, apribojimus ir valiutų suderinamumo taisykles nustato priežiūros institucija.

7. Draudimo įmonė privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka tvarkyti turto, dengiančio draudimo techninius atidėjinius, sąrašą. Teismas, taikydamas laikinąsias apsaugos priemones, ar kitos valstybės institucijos, taikydamos poveikio priemones, susijusias su šiame sąraše nurodytu turtu, privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl galimo laikinųjų apsaugos ar poveikio priemonių poveikio draudimo įmonės finansinei padėčiai ir draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesams. Priežiūros institucija šią išvadą teismui privalo pateikti per 24 valandas.

8. Draudimo įmonė, vykdanči perdraudimo veiklą, turi laikytis šio straipsnio nuostatų, jeigu tenkinama viena iš šio įstatymo 39 straipsnio 4 dalyje nustatytų sąlygų. Šiuo atveju visas turtas, kuriuo draudimo įmonė dengia techninius atidėjinius, atitinkančius jos priimtus perdraudimo įsipareigojimus, turi būti skiriamas, valdomas ir tvarkomas atskirai nuo draudimo įmonės tiesioginės draudimo veiklos, nepaliekant jokios jo perkėlimo galimybės. Priežiūros institucija atlieka šio turto ir jo atskyrimo patikrinimą.

36 straipsnis. Draudimo techninių atidėjinių sudarymo ir jų padengimo turtu reikalavimų nevykdymas

1. Jeigu draudimo įmonė nevykdo draudimo techninių atidėjinių sudarymo ir jų padengimo turtu reikalavimų, priežiūros institucija, prieš tai pranešusi kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra draudimo rizika, arba kitos įsipareigojimo pagal gyvybės draudimo sutartį Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai, turi teisę areštuoti draudimo įmonės turtą, dengiantį draudimo techninius atidėjinius.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priežiūros institucijos teisės įgyvendinimas neatima priežiūros institucijos teisės taikyti kitas šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones.

3. Jeigu draudimo įmonės turtas, nurodytas šio įstatymo 35 straipsnyje, dengiantis draudimo techninius atidėjinius, sudaro mažiau kaip 100 procentų bendros techninių atidėjinių sumos, draudimo įmonė per vieną darbo dieną nuo nurodytų aplinkybių paaiškėjimo dienos privalo kreiptis į priežiūros instituciją dėl leidimo padengti tą techninių atidėjinių dalį kitu draudimo įmonės turtu išdavimo.

37 straipsnis. Perdraudimas

1. Draudimo veiklos licencija suteikia teisę draudimo įmonei vykdyti perdraudimo veiklą.

2. Draudimo įmonės gali vykdyti perdraudimo veiklą tik tų draudimo grupių, kurių veiklą draudimo įmonės vykdo šio įstatymo nustatyta tvarka.

3. Draudimo įmonės vykdomam perdraudimui taikomi reikalavimai, analogiški draudimo techninių atidėjinių sudarymo, padengimo turtu, apskaitos ir kitiems reikalavimams, nustatytiems draudimo grupės draudimo veiklos vykdymui.

38 straipsnis. Persidraudimas

1. Draudimo įmonės persidrausti (perduoti prisiimtos rizikos dalį), sudarydamos perdraudimo sutartis, turi teisę tik su asmenimis, nurodytais šio įstatymo 4 straipsnyje.

2. Persidraudimo tikslas gali būti nuostolių dėl prisiimtos draudimo rizikos sumažinimas, būtiniosios mokumo atsargos sumažinimas, turimo kapitalo efektyvesnis naudojimas ar galimybės prisiimti kitas draudimo rizikas išplėtimas.

3. Draudimo įmonė, atsižvelgiant į prisiimtas draudimo rizikas, kiekvienu momentu privalo būti pakankamai persidraudusi.

4. Draudimo įmonė pasirenka perdraudiką pagal savo persidraudimo strategiją. Draudimo įmonės persidraudimo strategiją, apimančią visas prisiimamas draudimo rizikas, tvirtina draudimo įmonės valdyba ne rečiau kaip vieną kartą per metus, o draudimo įmonės, vykdančios gyvybės draudimą, – ne rečiau kaip kartą per 3 metus. Persidraudimo strategija privalo numatyti:

1) persidraudimo programos perdraudimo sutarčių rūšis ir apimtis, draudimo įmonėje pasilieamos draudimo rizikos dydžius;

2) perdraudiko pasirinkimo kriterijus ir (ar) patvirtintą perdraudikų sąrašą;

3) persidraudimo programos vykdymo vidaus kontrolės principus.

5. Draudimo įmonė, pasirinkdama perdraudiką, privalo vadovautis saugumo principu ir turėti pakankamai informacijos apie perdraudiką.

6. Priežiūros institucija turi teisę nustatyti draudimo įmonėms privalomus persidraudimo reikalavimus ir perdraudiko pasirinkimo kriterijus.

7. Priežiūros institucijos reikalavimu draudimo įmonė privalo pateikti persidraudimo strategiją, perdraudimo sutarčių projektus ar pačias sutartis. Priežiūros institucija turi teisę įpareigoti draudimo įmonę pakeisti ar nutraukti sudarytas perdraudimo sutartis, jei pažeidžiami priežiūros institucijos nustatyti persidraudimo reikalavimai ir perdraudiko pasirinkimo kriterijai.

39 straipsnis. Mokumo atsarga

1. Kiekviena draudimo įmonė visą ūkinės komercinės veiklos laikotarpį privalo išlaikyti pakankamą mokumo atsargą: turima mokumo atsarga turi būti ne mažesnė už būtinąją mokumo atsargą ir garantinis fondas turi būti ne mažesnis už minimalų garantinį fondą. Mokumo atsarga skaičiuojama priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

2. Turimos mokumo atsargos dalis, lygi didesniai iš šių dydžių – minimaliam garantiniam fondui ar 1/3 būtiniosios mokumo atsargos, sudaro garantinį fondą.

3. Minimalus garantinis fondas yra lygus:
 - 1) 2 000 000 eurų – draudimo įmonės, vykdančios ne gyvybės draudimo veiklą;
 - 2) 3 000 000 eurų – draudimo įmonės, vykdančios gyvybės draudimo veiklą;
 - 3) 3 000 000 eurų – draudimo įmonės, kuri vykdo bent vienos iš šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10, 11, 12, 13, 14 ir 15 punktuose nurodytoms draudimo grupėms priklausančios draudimo rizikos draudimo veiklą.
4. Draudimo įmonė, vykdanči perdraudimo veiklą, šio įstatymo nustatyta tvarka privalo suformuoti minimalų garantinį fondą, taikytiną perdraudimo įmonei, jeigu tenkinama viena iš šių sąlygų:
 - 1) pasirašytų perdraudimo įmokų suma sudaro daugiau kaip 10 procentų visų pasirašytų įmokų sumos;
 - 2) pasirašytų perdraudimo įmokų suma viršija 50 000 000 eurų;
 - 3) techninių atidėjinių perdraudimo veiklai suma sudaro daugiau kaip 10 procentų visos techninių atidėjinių sumos.
5. Minimalaus garantinio fondo dydis indeksuojamas priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

40 straipsnis. Finansinės būklės atkūrimo planai

1. Draudimo įmonė, pažeidusi mokumo atsargos reikalavimus, apie tai nedelsdama privalo pranešti priežiūros institucijai.
2. Priežiūros institucijos reikalavimu draudimo įmonė privalo nedelsdama padidinti turimą mokumo atsargą arba priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo pateikti priežiūros institucijai nustatytos formos draudimo įmonės tvirtos finansinės būklės atkūrimo planą.
3. Ypatingais atvejais, kai yra grėsmė, kad draudimo įmonės finansinė būklė gali dar labiau pablogėti, priežiūros institucija turi teisę areštuoti draudimo įmonės turtą, dengiantį draudimo techninius atidėjinius, prieš tai pranešusi kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje draudimo įmonė vykdo veiklą, kompetentingai institucijai. Priežiūros institucija turi teisę prašyti, kad kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje draudimo įmonė vykdo veiklą, kompetentinga institucija nustatytų analogiškus apribojimus kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.
4. Priežiūros institucija turi teisę nustatyti tvirtos finansinės būklės atkūrimo trumpalaikio plano reikalavimus ir šio plano pateikimo tvarką.
5. Priežiūros institucijos reikalavimu draudimo įmonės privalo padaryti tvirtos finansinės būklės atkūrimo planų pakeitimus. Priežiūros institucijos patvirtinti tvirtos finansinės būklės atkūrimo planai draudimo įmonėms yra privalomi.
6. Jeigu tvirtos finansinės būklės atkūrimo planas nėra pateiktas laiku arba yra nevykdomas, priežiūros institucija privalo imtis visų būtinų poveikio priemonių, įskaitant draudimo įmonės turto, dengiančio draudimo techninius atidėjinius, areštą, ir turi teisę panaikinti draudimo veiklos licencijos galiojimą.
7. Jeigu dėl draudimo įmonės veiklos specifikos ir (ar) mokumo reikalavimų, nustatytų teisės aktuose, nepakankamumo kyla pavojus draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesų užtikrinimui, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad draudimo įmonė turėtų didesnę negu minimalią teisės aktų reikalaujamą mokumo atsargą. Tam gali būti didinami būtinosios mokumo atsargos reikalavimai, kad ir artimiausioje ateityje draudimo įmonė galėtų tenkinti mokumo atsargos reikalavimus.
8. Jeigu dėl draudimo įmonės finansinės būklės blogėjimo kyla pavojus draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesų užtikrinimui, priežiūros institucija turi teisę iš draudimo įmonės reikalauti pagerinti finansinę būklę ar iš anksto imtis priemonių, kad ateityje būtų užtikrinta minimali mokumo atsarga.
9. Šio straipsnio nuostatos neatima priežiūros institucijos teisės taikyti kitas šiame įstatyme nustatytas poveikio priemones.

41 straipsnis. Teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimas

1. Draudimo įmonė rašytinės sutarties pagrindu ir gavusi priežiūros institucijos leidimą turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis kitai draudimo įmonei, kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonei ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialui, įsteigtam Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

2. Draudimo įmonė turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal visas draudimo sutartis ar dalį šių sutarčių, sudarytų naudojantis steigimosi teise ar teise teikti paslaugas, kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonei tik tuo atveju, kai šios valstybės narės kompetentinga institucija patvirtina, kad po teisių ir pareigų perleidimo bus išlaikyta šios valstybės narės teisės aktų reikalaujama subjekto, perimančio teises ir pareigas, mokumo atsarga.

3. Jeigu ketinama perleisti teises ir pareigas pagal draudimo įmonės filialo Europos Sąjungos valstybėje narėje sutartis, sudarytas naudojantis steigimosi teise ar teise teikti paslaugas, priežiūros institucija privalo gauti kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra filialas, kompetentingos institucijos nuomonę dėl teisių ir pareigų perleidimo.

4. Leidimas perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis gali būti išduodamas tik tuo atveju, kai tam neprieštarauja kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra draudimo rizika, arba kitos įsipareigojimo pagal gyvybės draudimo sutartį Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija.

5. Jeigu šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodyta informacija negaunama per 3 mėnesius, laikoma, kad kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija neprieštarauja, kad teisės ir pareigos pagal draudimo sutartis būtų perleistos.

6. Rašytinėje sutartyje dėl teisių ir pareigų perleidimo privalo būti sąlyga, kad teisių ir pareigų perleidimas laikomas įvykusi nuo priežiūros institucijos leidimo perleisti teises ir pareigas paskelbimo „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“.

42 straipsnis. Leidimo perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis išdavimas

1. Draudimo įmonė ketinimą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis privalo paskelbti mažiausiai dviuose dienraščiuose, platinamuose visoje Lietuvos Respublikoje ir kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kurioje draudimo įmonė vykdo veiklą. Skelbime apie ketinimą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis turi būti nurodytas ne trumpesnis kaip 2 mėnesių terminas, per kurį draudėjas turi teisę raštu pareikšti draudimo įmonei savo prieštaravimą dėl ketinimo perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis.

2. Jeigu draudimo įmonė netinkamai įvykdė šio straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą, priežiūros institucija turi teisę pareikalauti, kad draudimo įmonė ketinimą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis paskelbtų pakartotinai arba papildomai raštu praneštų kiekvienam draudėjui.

3. Pasibaigus šio straipsnio 1 dalyje nustatytam terminui, draudimo įmonė, ketinanti perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis, privalo kreiptis į priežiūros instituciją dėl leidimo perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis išdavimo. Leidimas perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis išduodamas priežiūros institucijos nustatyta tvarka per 3 mėnesius nuo kreipimosi, jeigu:

1) pateikti visi priežiūros institucijos nustatytame leidimų perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis išdavimo tvarkos apraše nurodyti dokumentai ir informacija;

2) subjektas, perimantis teises ir pareigas, prisiima visas teises ir pareigas, atsirandančias iš draudimo sutarčių;

3) perdavus teises ir pareigas pagal draudimo sutartis, bus išlaikyta teisės aktų reikalaujama subjektų, perimančių teises ir pareigas pagal draudimo sutartis, mokumo atsarga;

4) teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimas neturės neigiamos įtakos perleidžiančios teises ir pareigas pagal draudimo sutartis draudimo įmonės draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų turtiniams interesams;

5) šio įstatymo 41 straipsnyje nurodytos kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingos institucijos neprieštarauja dėl teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimo.

4. Priežiūros institucija, išduodama leidimą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis, privalo nustatyti terminą, per kurį teisės ir pareigos privalo būti perleistos. Leidimas perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis skelbiamas „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“.

5. Priežiūros institucija apie leidimą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis taip pat privalo paskelbti kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kurioje yra draudimo rizika, arba kitoje įsipareigojimo pagal gyvybės draudimo sutartį Europos Sąjungos valstybėje narėje pagal šios valstybės narės teisės aktų nustatytus reikalavimus.

6. Draudėjas, nesutikdamas su teisių ir pareigų pagal draudimo sutartį perleidimu, turi teisę nutraukti draudimo sutartį joje nustatyta tvarka per vieną mėnesį nuo teisių ir pareigų perleidimo.

7. Teisės ir pareigos pagal draudimo sutartį perleidžiamos kartu su draudimo techninius atidėjinius dengiančiu turtu. Jeigu ketinama perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartį be viso ar dalies draudimo techninius atidėjinius dengiančio turto, leidimas perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartį gali būti išduodamas tik tuo atveju, kai priežiūros institucija pritaria priežiūros institucijos nustatyta tvarka pateiktam draudimo techninius atidėjinius dengiančio turto atkūrimo planui.

43 straipsnis. Apskaita, finansinė atskaitomybė ir auditas

1. Draudimo įmonės privalo tvarkyti buhalterinę apskaitą ir sudaryti finansinių ataskaitų rinkinius vadovaudamasi įstatymais, priežiūros institucijos sprendimais ir kitais teisės aktais, taip pat draudimo įmonės pasirinkta apskaitos politika.

2. Draudimo įmonės veiklos apskaitos sistema privalo būti organizuota taip, kad:

1) finansinės ataskaitos rodytų tikrą draudimo įmonės finansinę būklę ir veiklos rezultatus;

2) sudarytų sąlygas draudimo įmonei saugiai ir patikimai naudoti ir valdyti draudimo įmonės turtą ir juo disponuoti;

3) sudarytų sąlygas draudimo įmonės audito įmonei, draudimo įmonės vidaus audito tarnybai (vidaus auditoriui) ar įstatymų įgaliotoms institucijoms tikrinti ir vertinti draudimo įmonės, jos priežiūros, valdymo organų ir kitų darbuotojų, turinčių teisę priimti sprendimus, dėl kurių atsiranda draudimo įmonės įsipareigojimai kitiems asmenims, veiklą ir draudimo įmonės finansinę būklę.

3. Draudimo įmonės finansinių ataskaitų rinkinio, kitų finansinių ir statistinių ataskaitų formas, sudarymo ir pateikimo tvarką nustato priežiūros institucija.

4. Draudimo įmonės metinių finansinių ataskaitų rinkinį turi patikrinti draudimo įmonių arba finansų įstaigų audito patirties turinti audito įmonė. Per 4 mėnesius nuo finansinių metų pabaigos jis turi būti patvirtintas visuotiniame akcininkų susirinkime ir pateiktas priežiūros institucijai.

5. Draudimo įmonė per 10 dienų nuo audito įmonės pasirinkimo priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo pranešti priežiūros institucijai apie pasirinktą audito įmonę. Jeigu audito įmonės auditoriai neturi draudimo įmonių arba finansų įstaigų audito patirties, priežiūros institucijos reikalavimu draudimo įmonė privalo pakeisti audito įmonę. Tas pats auditorius negali atlikti tos pačios draudimo įmonės audito ilgiau kaip 5 metus iš eilės. Pasibaigus šiam laikotarpiui, auditorius 2 metus negali atlikti šios draudimo įmonės audito.

6. Audito įmonės pareigos tikrinant draudimo įmonės finansinių ataskaitų rinkinius:

1) audito įmonė privalo nedelsdama raštu pranešti priežiūros institucijai apie reikšmingus šio įstatymo ir kitų draudimo įmonių finansinę veiklą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus, nustatytus draudimo įmonės finansinių ataskaitų rinkinių tikrinimo metu, taip pat apie aplinkybes, rodančias, kad draudimo įmonė nebeatitinka reikalavimų, pagal kuriuos išduodama draudimo veiklos licencija, taip pat apie aplinkybes, kurios kelia ar gali kelti grėsmę draudimo įmonės mokumui ir finansiniam stabilumui arba draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų bei nukentėjusių trečiųjų asmenų interesams;

2) audito įmonė privalo nedelsdama raštu pranešti priežiūros institucijai apie bet kokias aplinkybes, dėl kurių atsisakoma pareikšti auditoriaus nuomonę audito išvadoje, pareiškiamą neigiama ar sąlyginė nuomonė.

7. Priežiūros institucijos reikalavimu audito įmonė privalo pateikti paaiškinimus dėl savo nuomonės apie finansines ataskaitas ir dėl kitos auditoriaus išvadoje nurodytos informacijos.

8. Audito įmonė, atliekanti auditą draudimo įmonę kontroliuojančioje ar draudimo įmonės kontroliuojamoje įmonėje, nedelsdama privalo pranešti priežiūros institucijai apie bet kokias šio straipsnio 6 dalyje nurodytas aplinkybes, paaiškėjusias atliekant auditą.

9. Audito įmonės sąžiningas informacijos pateikimas priežiūros institucijai apie bet kurias šiame straipsnyje nurodytas aplinkybes nėra ir negali būti pareigos, nustatytos teisės aktuose ar sutartyje, neatskleisti informacijos pažeidimas ir neužtraukia bei negali užtraukti jokios atsakomybės.

10. Draudimo įmonės priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo viešai paskelbti metinių finansinių ataskaitų rinkinius ir auditoriaus išvadą.

11. Priežiūros institucija turi teisę nustatyti ir kitų ataskaitų skelbimo tvarką.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

PAPILDOMA DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO ĮMONIŲ, PRIKLAUSANČIŲ ĮMONIŲ GRUPEI, PRIEŽIŪRA

44 straipsnis. Šio skirsnio nuostatų taikymas

1. Šio skirsnio nuostatos taikomos draudimo ir perdraudimo įmonėms ir kitoms šiame skirsnyje numatytoms įmonėms.

2. Draudimo ar perdraudimo įmonei, kuri yra dalyvaujanti įmonė bent vienoje kitoje draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje, kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje, užsienio valstybės draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje, be bendrųjų šiame įstatyme numatytų priežiūros reikalavimų, taikomi papildomos priežiūros reikalavimai, nustatyti šio įstatymo 47, 48, 50 ir 51 straipsniuose.

3. Kiekvienai draudimo įmonei ar perdraudimo įmonei, kurios patronuojanti įmonė yra draudimo kontroliuojančioji (holdingo) įmonė, užsienio valstybės draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė, taikomi papildomos priežiūros reikalavimai, nustatyti šio įstatymo 47, 48, 50 ir 52 straipsniuose.

4. Kiekvienai draudimo įmonei ar perdraudimo įmonei, kurios patronuojanti įmonė yra mišrios veiklos draudimo kontroliuojančioji (holdingo) įmonė, taikomi papildomos priežiūros reikalavimai, nustatyti šio įstatymo 47, 48 ir 50 straipsniuose.

5. Draudimo įmonių, priklausančių įmonių grupei, į kurią įeina ir kredito įstaigos, finansų maklerio įmonės ar kitos finansų įstaigos, teisės ir pareigos bei priežiūros institucijos teisės ir pareigos atliekant tokių įmonių grupių priežiūrą reglamentuoja Įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymas. Šioms draudimo įmonėms taip pat taikomos ir šio skirsnio nuostatos.

45 straipsnis. Papildomos priežiūros apimtis

1. Vykdamą papildomą priežiūrą, atsižvelgiama į:

- 1) su draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusias įmones;
- 2) draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje dalyvaujančias įmones;
- 3) įmones, susijusias su draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje dalyvaujančiomis įmonėmis.

2. Papildoma priežiūra nereiškia, kad priežiūros institucija vykdo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų įmonių veiklos priežiūrą, tačiau toms įmonėms taikomi šiame skirsnyje nustatyti reikalavimai.

3. Priežiūros institucija, vykdydama papildomą priežiūrą, gali neatsižvelgti į užsienio valstybių įmones, jei yra teisinių informacijos gavimo kliūčių. Į tai atsižvelgiama priežiūros institucijos nustatyta tvarka skaičiuojant koreguotą mokumo atsargą.

4. Priežiūros institucija turi teisę kiekvienu konkrečiu atveju nuspręsti, ar taikyti papildomos priežiūros reikalavimus, jeigu:

- 1) įmonė, į kurią būtų atsižvelgiama vykdamą papildomą priežiūrą, yra nereikšminga draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių papildomos priežiūros tikslams;
- 2) papildomos priežiūros reikalavimų taikymas, atsižvelgiant į papildomos draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių priežiūros tikslus, būtų nepagrįstas ar klaidinantis.

46 straipsnis. Kompetentingos institucijos

1. Papildomą priežiūrą vykdo kompetentinga institucija, išdavusi draudimo ar perdraudimo veiklos licenciją.

2. Jeigu draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės ir dar vienos (ar daugiau) kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės patronuojanti įmonė yra ta pati draudimo kontroliuojančioji (holdingo) įmonė, perdraudimo įmonė, kitos užsienio valstybės draudimo įmonė, kitos užsienio valstybės perdraudimo įmonė ar mišrios veiklos draudimo kontroliuojančioji (holdingo) įmonė, tai kompetentinga institucija, atsakinga už papildomą

priežiūrą, nustatoma priežiūros institucijos susitarimu su kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo ir (ar) perdraudimo įmonių priežiūrą vykdančiomis institucijomis. Šio susitarimo pagrindu priežiūros institucijai gali būti pavesta vykdyti papildomą priežiūrą.

3. Jeigu už papildomą priežiūrą yra atsakinga kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, ši institucija Lietuvos Respublikoje draudimo įmonių, perdraudimo įmonių ir subjektų, kuriems taikoma papildoma priežiūra, atžvilgiu turi tokias pačias teises į informaciją kaip ir priežiūros institucija.

47 straipsnis. Vidaus kontrolė ir teisė į informaciją

1. Kiekviena draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė, kuriai taikomi papildomos priežiūros reikalavimai, privalo turėti pakankamą vidaus kontrolės sistemą, užtikrinančią duomenų ir informacijos, reikalingos papildomai priežiūrai, rinkimą ir teikimą.

2. Šio įstatymo 45 straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai, kurių buveinė yra Lietuvos Respublikoje, draudimo ar perdraudimo įmonės, kuriai taikomi papildomos priežiūros reikalavimai, reikalavimu privalo teikti šiai draudimo ar perdraudimo įmonei informaciją, reikšmingą papildomai priežiūrai, ir turi teisę reikalauti, kad tokią informaciją pateiktų pati draudimo ar perdraudimo įmonė, kuri privalo tai padaryti.

48 straipsnis. Priežiūros institucijos teisė į informaciją

1. Priežiūros institucija turi teisę tiesiogiai kreiptis į šio įstatymo 45 straipsnio 1 dalyje nurodytas įmones dėl informacijos, reikšmingos papildomai draudimo įmonės ir perdraudimo įmonės priežiūrai, pateikimo tik tuo atveju, kai tokios informacijos priežiūros institucijos reikalavimu nepateikė pati draudimo ar perdraudimo įmonė.

2. Priežiūros institucija turi teisę pati ar per tam tikslui pasitelktus asmenis tikrinti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją atlikdama patikrinimą:

1) draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje, kuriai taikomi papildomos priežiūros reikalavimai;

2) šios dalies 1 punkte nurodytos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės dukterinėse įmonėse;

3) šios dalies 1 punkte nurodytos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės patronuojančiose įmonėse;

4) kitose šios dalies 1 punkte nurodytos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinėse įmonėse.

49 straipsnis. Bendradarbiavimas

1. Kai draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės yra tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios glaudžiais ryšiais arba turi bendrą jose dalyvaujančią įmonę, priežiūros institucija kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu privalo pateikti informaciją, reikšmingą papildomai priežiūrai, arba savo iniciatyva turi teisę pateikti informaciją, kuri gali būti reikšminga kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai.

2. Kai draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė ir kredito įstaigos ar finansų maklerio įmonės arba šios kredito įstaigos ir finansų maklerio įmonės yra tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios ar turi bendrą jose dalyvaujančią įmonę, priežiūros institucija privalo bendradarbiauti su atitinkamomis Lietuvos Respublikos ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar užsienio valstybės institucijomis ir teikti informaciją, kuri supaprastintų visų šių institucijų funkcijų atlikimą.

50 straipsnis. Sandoriai įmonių grupės viduje

1. Priežiūros institucija turi teisę gauti informaciją apie šio straipsnio 3 dalyje nurodytus sandorius tarp draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės ir:

1) su draudimo ar perdraudimo įmone susijusios įmonės;

2) draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje dalyvaujančios įmonės;

3) įmonių, susijusių su draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje dalyvaujančia įmone.

2. Be to, priežiūros institucija turi teisę gauti informaciją apie šio straipsnio 3 dalyje nurodytus sandorius tarp draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės ir fizinio asmens, kuris dalyvauja:

- 1) draudimo įmonėje, perdraudimo įmonėje ar su ja susijusioje įmonėje;
- 2) draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje dalyvaujančioje įmonėje;
- 3) įmonėje, susijusioje su draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje dalyvaujančia įmone.

3. Priežiūros institucija turi teisę gauti informaciją apie šiuos sandorius:

- 1) paskolos;
- 2) garantijos, laidavimo ir kitus sandorius, neįtraukiamus į balansą;
- 3) dėl elementų, įtraukiamų skaičiuojant mokumo atsargą;
- 4) investavimo;
- 5) perdraudimo ir pakartotinio perdraudimo;
- 6) dėl sąnaudų padalijimo;
- 7) kitus papildomai priežiūrai reikšmingus sandorius.

4. Draudimo įmonė ir perdraudimo įmonė priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo pranešti priežiūros institucijai apie šiame straipsnyje nurodytus sandorius. Priežiūros institucija, įgyvendindama teisę į informaciją apie šio straipsnio 3 dalies 7 punkte nurodytus sandorius, privalo nurodyti draudimo įmonei ir perdraudimo įmonei, kurie sandoriai yra reikšmingi papildomai priežiūrai.

5. Kai iš pateiktos informacijos matyti, kad draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės mokumui kyla ar gali kilti pavojus, priežiūros institucija privalo imtis šiame įstatyme nustatytų poveikio priemonių.

51 straipsnis. Šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos draudimo įmonės ir perdraudimo įmonės koreguota mokumo atsarga

1. Šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nurodytai draudimo įmonei ar perdraudimo įmonei taikomi priežiūros institucijos nustatyti koreguotos mokumo atsargos skaičiavimo reikalavimai.

2. Bet kuri susijusi įmonė, dalyvaujanti įmonė ar įmonė, susijusi su dalyvaujančia įmone, įtraukiama skaičiuojant koreguotą draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės mokumo atsargą.

3. Jeigu skaičiavimai rodo nepakankamą šio įstatymo 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės koreguotą mokumo atsargą, priežiūros institucija privalo imtis šiame įstatyme nustatytų poveikio priemonių.

52 straipsnis. Šio įstatymo 44 straipsnio 3 dalyje nurodytos draudimo įmonės ir perdraudimo įmonės koreguota mokumo atsarga

1. Šio įstatymo 44 straipsnio 3 dalyje nurodytai draudimo įmonei ir perdraudimo įmonei taikomi priežiūros institucijos nustatyti koreguotos mokumo atsargos skaičiavimo reikalavimai.

2. Visos su draudimo kontroliuojančiąja (holdingo) įmone susijusios įmonės, užsienio valstybės draudimo įmonės ar užsienio valstybės perdraudimo įmonės įtraukiamos skaičiuojant koreguotą draudimo įmonės mokumo atsargą.

3. Jeigu skaičiavimai rodo, kad šio įstatymo 44 straipsnio 3 dalyje nurodytos draudimo įmonės ir (ar) perdraudimo įmonės mokumui kyla ar gali kilti pavojus, priežiūros institucija privalo imtis šiame įstatyme nustatytų poveikio priemonių.

PENKTASIS SKIRSNIS DRAUDIMO ĮMONIŲ VEIKLA KITOJE EUROPOS SĄJUNGOS VALSTYBĖSE NARĖSE

53 straipsnis. Draudimo įmonių teisė teikti paslaugas kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje

1. Draudimo įmonė, ketinanti teikti paslaugas kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, privalo apie tai pranešti priežiūros institucijai kartu nurodydama rizikas, dėl kurių ketinama sudaryti draudimo sutartis, ir pateikti šio straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodytus dokumentus. Informacija ir dokumentai privalo būti pateikti lietuvių ir anglų kalbomis bei kitos Europos Sąjungos valstybės narės valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų, kai pagal kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktus šiai Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai

institucijai visi dokumentai privalo būti pateikiami tos Europos Sąjungos valstybės narės valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų.

2. Per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 1 dalyje numatytos informacijos gavimo, jei nėra šio straipsnio 3 dalyje numatytų aplinkybių, priežiūros institucija privalo išsiųsti, kartu apie išsiuntimą tą pačią dieną raštu informuodama draudimo įmonę, kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje draudimo įmonė ketina teikti paslaugas, kompetentingai institucijai šią informaciją:

1) patvirtinimą, kad draudimo įmonė vykdo Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytus mokumo atsargos reikalavimus;

2) draudimo grupių, kurių veiklą draudimo įmonė turi teisę vykdyti, sąrašą;

3) draudimo įmonės pateiktą informaciją apie draudimo rizikas, dėl kurių ketinama sudaryti draudimo sutartis;

4) jei draudimo įmonė ketina vykdyti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte numatytos draudimo grupės (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą) veiklą, – dokumentus, įrodančius, kad draudimo įmonė yra šios Europos Sąjungos valstybės narės nacionalinio draudikų biuro ir garantinio izdo narė ir kad pretenzijoms nagrinėti yra paskyrusi atstovą, kuriam suteikti pakankami įgaliojimai, šio atstovo vardą, pavardę ir adresą.

3. Priežiūros institucija per vieną mėnesį nuo visos šio straipsnio 1 dalyje numatytos informacijos gavimo turi teisę, apie tai raštu informuodama draudimo įmonę, atsisakyti išsiųsti šio straipsnio 2 dalyje numatytą informaciją tik tuo atveju, kai draudimo įmonė nevykdo Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytų reikalavimų ir (ar) draudimo įmonės finansinė būklė, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytus reikalavimus, nėra stabili ir gera.

4. Šio straipsnio 3 dalyje numatytą priežiūros institucijos atsisakymą išsiųsti informaciją draudimo įmonė turi teisę apskusti teismui Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

5. Draudimo įmonė, gavusi šio straipsnio 2 dalyje numatytą priežiūros institucijos informaciją ir įvykdžiusi kitas sąlygas, nustatytas kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktuose, turi teisę pradėti teikti paslaugas kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

6. Draudimo įmonė privalo ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį pranešti apie bet kokius planuojamus informacijos, pateiktos vadovaujantis šio straipsnio 1 dalies nuostatomis, pasikeitimus. Draudimo įmonės informacijos pateikimui, pateiktos informacijos išsiuntimui kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai ir atsisakymui išsiųsti informaciją taikomos šio straipsnio 1, 2, 3, 4 ir 5 dalių nuostatos. Priežiūros institucijos atsisakymas išsiųsti informaciją atima teisę draudimo įmonei atlikti planuojamus pakeitimus.

54 straipsnis. Draudimo įmonės filialo kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje steigimas

1. Draudimo įmonė, ketinanti steigti filialą kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, privalo pateikti priežiūros institucijai šią informaciją ir dokumentus:

1) kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje draudimo įmonė ketina steigti filialą, pavadinimą;

2) priežiūros institucijos nustatytos formos ir turinio verslo planą;

3) filialo buveinės adresą, kuriuo gali būti siunčiama ir gaunama korespondencija, ir patvirtinimą, kad nurodytu adresu gali būti siunčiama visa korespondencija draudimo įmonės filialo vadovui;

4) dokumentus, įrodančius, kad draudimo įmonė yra paskyrusi nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuotą ir draudimo srityje patyrusį filialo vadovą, kuriam suteikti pakankami įgaliojimai, kad jis galėtų sukurti teises ir pareigas kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įsteigusiai filialą draudimo įmonei trečiųjų asmenų atžvilgiu, atstovauti draudimo įmonei teisme ir kitose šios Europos Sąjungos valstybės narės valdžios ir valdymo institucijose;

5) jei draudimo įmonė per kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įsteigtą filialą ketina vykdyti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte nurodytos draudimo grupės veiklą (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą), – dokumentus, įrodančius, kad draudimo įmonė yra šios Europos Sąjungos valstybės narės nacionalinio draudikų biuro ir garantinio izdo narė.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti dokumentai privalo būti pateikti lietuvių ir anglų kalbomis arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės valstybine kalba, arba viena iš valstybinių kalbų, kai kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai pagal šios valstybės

narės teisės aktus visi dokumentai privalo būti pateikiami šios Europos Sąjungos valstybės narės valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų.

3. Per 3 mėnesius nuo visų šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir informacijos gavimo, jei nėra šio straipsnio 4 dalyje numatytų aplinkybių, priežiūros institucija privalo nusiųsti, apie nusiuntimą tą pačią dieną raštu pranešdama draudimo įmonei, gautus dokumentus ir informaciją kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje ketinama steigti filialą, kompetentingai institucijai kartu su patvirtinimu, kad draudimo įmonė atitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytus mokumo atsargos reikalavimus.

4. Priežiūros institucija per 3 mėnesius nuo visų šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir informacijos gavimo turi teisę, apie tai raštu pranešdama draudimo įmonei, atsisakyti išsiųsti šio straipsnio 3 dalyje numatytus dokumentus ir informaciją tik tuo atveju, kai:

1) draudimo įmonės priežiūros ir valdymo organų struktūra neatitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytų reikalavimų ir (ar) nėra pakankamai efektyvi valdant draudimo įmonę;

2) draudimo įmonė nevykdo Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytų reikalavimų ir (ar) draudimo įmonės finansinė būklė, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytus reikalavimus, nėra stabili ir gera;

3) draudimo įmonės stebėtojų tarybos, valdybos nariai, administracijos vadovas, vyriausiasis buhalteris, vyriausiasis aktuaras ar paskirtas steigiamo filialo vadovas neatitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytų kriterijų;

4) pateiktas verslo planas leidžia teigti, kad draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai nėra tinkamai apsaugoti, arba yra pakankamas pagrindas manyti, kad draudimo įmonės įsipareigojimai, atsirandantys iš draudimo sutarčių, negalės būti vykdomi nuolat.

5. Šio straipsnio 4 dalyje numatytą priežiūros institucijos atsisakymą išsiųsti informaciją draudimo įmonei turi teisę apskųsti teismui Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

6. Draudimo įmonė gali steigti filialą ir pradėti veiklą gavusi iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos informaciją apie teisę steigti filialą ir pradėti veiklą ir tos veiklos sąlygas, o jei ši informacija nėra gaunama per 2 mėnesius nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodytos priežiūros institucijos rašytinės informacijos draudimo įmonei gavimo, – pasibaigus 2 mėnesių terminui.

7. Apie bet kokį planuojamą šio straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose numatytų informacijos ir dokumentų pasikeitimą ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį turi būti pranešta priežiūros institucijai ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje įsteigtas filialas, kompetentingai institucijai. Draudimo įmonės informacijos pateikimui, pateiktos informacijos išsiuntimui kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai ir atsisakymui išsiųsti taikomos šio straipsnio 1, 2, 3, 4 ir 5 dalių nuostatos, tačiau vietoj šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodyto 3 mėnesių termino taikomas vieno mėnesio terminas. Priežiūros institucijos atsisakymas išsiųsti informaciją atima teisę draudimo įmonei atlikti planuojamus pakeitimus.

55 straipsnis. Draudimo įmonių, vykdančių ne gyvybės draudimą, filialai Šveicarijos Konfederacijoje

Draudimo įmonių, vykdančių ne gyvybės draudimo veiklą, filialai Šveicarijos Konfederacijoje steigiami ir veikia pagal taisyklės, taikomas draudimo įmonių filialų steigimui ir veiklai kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse, kiek Susitarime tarp Europos Ekonominės Bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos dėl tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, nenustatyta kitaip.

III SKYRIUS PERDRAUDIMO VEIKLOS PRIEŽIŪROS YPATUMAI

56 straipsnis. Perdraudimo veiklos licencija

1. Perdraudimo veiklos licencija išduodama vykdyti ne gyvybės perdraudimo veiklą, gyvybės perdraudimo veiklą ar visas perdraudimo veiklas pagal prašymą pateikiančio subjekto pageidavimą.

2. Perdraudimo įmonių licencijai *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 12 straipsnio 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ir 11 dalių nuostatos.

3. Prašymui išduoti perdraudimo veiklos licenciją *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 14 straipsnio nuostatos, išskyrus šio įstatymo 14 straipsnio 2 dalies 11 punkto ir 6 dalies nuostatas.

4. Perdraudimo įmonių licencijos išdavimui *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 15 straipsnio 1 dalies, 2 dalies 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8 ir 10 punktų ir 3 dalies nuostatos.

5. Konsultacijoms su kitomis institucijomis *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 16 straipsnio nuostatos.

6. Informacijai apie pasikeitimus *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 17 straipsnio nuostatos.

7. Perdraudimo veiklos licencijos galiojimo sustabdymui ir panaikinimui *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 19 straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalių nuostatos.

57 straipsnis. Perdraudimo įmonės valdymas

1. Perdraudimo įmonės valdymui *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 20, 21 ir 27 straipsnių nuostatos.

2. Tiesiogiai ar netiesiogiai valdomų perdraudimo įmonės akcijų įsigijimui ir perleidimui *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 22 straipsnio nuostatos.

3. Perdraudimo įmonės vidaus kontrolės sistemai *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 26 straipsnio nuostatos.

58 straipsnis. Perdraudimo įmonės verslo planas

Perdraudimo įmonės verslo planui *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 33 straipsnio nuostatos.

59 straipsnis. Perdraudimo techniniai atidėjiniai

Perdraudimo techniniams atidėjiniams *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 34 straipsnio nuostatos.

60 straipsnis. Perdraudimo techninių atidėjinių padengimas turtu

1. Perdraudimo techninių atidėjinių padengimui turtu *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 35 straipsnio nuostatos.

2. Perdraudimo techninių atidėjinių sudarymo ir jų padengimo turtu reikalavimų nevykdymui *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 36 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos.

61 straipsnis. Perdraudimo įmonės mokumo atsarga

1. Perdraudimo įmonės mokumo atsargai *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 39 straipsnio 1, 2 ir 5 dalių nuostatos.

2. Minimalus perdraudimo įmonės garantinis fondas yra 3 000 000 eurų.

62 straipsnis. Perdraudimo įmonės finansinės būklės atkūrimo planai

1. Perdraudimo įmonės finansinės būklės atkūrimo planams *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 40 straipsnio 1, 2, 3, 4, 5, 6 ir 9 dalių nuostatos.

2. Jeigu perdraudimo įmonės finansinė būklė blogėja ir perdraudimo įmonės sutartiniais įsipareigojimams kyla grėsmė, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad perdraudimo įmonės turėtų didesnę negu teisės aktų reikalaujamą mokumo atsargą. Tam gali būti didinami būtiniosios mokumo atsargos reikalavimai, kad ir artimiausioje ateityje perdraudimo įmonė galėtų tenkinti mokumo atsargos reikalavimus.

63 straipsnis. Perdraudimo įmonės apskaita, finansinė atskaitomybė ir auditas

Perdraudimo įmonių apskaitai, finansinei atskaitomybei ir auditui *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 43 straipsnio nuostatos.

64 straipsnis. Finansinis perdraudimas

Priežiūros institucija turi teisę nustatyti taisykles, reglamentuojančias finansinio perdraudimo veiklą.

65 straipsnis. Teisių ir pareigų pagal perdraudimo sutartis perleidimas

1. Perdraudimo įmonė, remdamasi rašytine sutartimi ir gavusi priežiūros institucijos leidimą, turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis kitai draudimo ar perdraudimo įmonei, kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonei arba užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialui, įsteigtam Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

2. Perdraudimo įmonė turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal visas perdraudimo sutartis ar dalį šių sutarčių, sudarytų įgyvendinant steigimosi teisę ar teisę teikti paslaugas, kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonei tik tuo atveju, kai šios valstybės narės kompetentinga institucija patvirtina, kad po teisių ir pareigų perleidimo bus išlaikyta šios valstybės narės teisės aktų reikalaujama subjekto, perimančio teises ir pareigas, mokumo atsarga.

3. Rašytinėje sutartyje dėl teisių ir pareigų perleidimo privalo būti sąlyga, kad teisių ir pareigų perleidimas laikomas įvykusių nuo priežiūros institucijos leidimo perleisti teises ir pareigas paskelbimo „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“.

4. Perdraudimo įmonė ketinimą perleisti teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis privalo paskelbti mažiausiai dviejuose dienraščiuose, platinamuose visoje Lietuvos Respublikoje ir kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kurioje perdraudimo įmonė vykdo veiklą. Skelbime apie ketinimą perleisti teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis turi būti nurodytas ne trumpesnis kaip 30 dienų terminas, per kurį perdraudėjai turi teisę raštu pareikšti perdraudimo įmonei savo prieštaravimą dėl ketinimo perleisti teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis.

5. Jeigu perdraudimo įmonė netinkamai įvykdė šio straipsnio 4 dalyje nustatytą reikalavimą, priežiūros institucija turi teisę pareikalauti, kad perdraudimo įmonė ketinimą perleisti teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis paskelbtų pakartotinai arba papildomai raštu praneštų kiekvienam perdraudėjui.

6. Pasibaigus šio straipsnio 4 dalyje nustatytam terminui, perdraudimo įmonė, ketinanti perleisti teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis, privalo kreiptis į priežiūros instituciją dėl leidimo perleisti teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis išdavimo. Leidimas perleisti teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis išduodamas priežiūros institucijos nustatyta tvarka per 3 mėnesius nuo kreipimosi, jeigu:

1) pateikti visi priežiūros institucijos nustatytaime Leidimų perleisti teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis išdavimo tvarkos apraše nurodyti dokumentai ir informacija;

2) subjektas, perimantis teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis, prisiima visas teises ir pareigas, atsirandančias iš perdraudimo sutarčių;

3) perdavus teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis, bus išlaikyta teisės aktų reikalaujama subjektų, perimančių teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis, mokumo atsarga.

7. Priežiūros institucija, išduodama leidimą perleisti teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis, privalo nustatyti terminą, per kurį teisės ir pareigos privalo būti perleistos. Leidimas perleisti teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis skelbiamas „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“.

8. Teisės ir pareigos pagal perdraudimo sutartis perleidžiamos kartu su perdraudimo techninius atidėjinius dengiančiu turtu. Jeigu ketinama perleisti teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis be viso ar dalies perdraudimo techninius atidėjinius dengiančio turto, leidimas perleisti teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis gali būti išduodamas tik tuo atveju, kai priežiūros institucija pritaria priežiūros institucijos nustatyta tvarka pateiktam perdraudimo techninius atidėjinius dengiančio turto atkūrimo planui.

66 straipsnis. Užsienio valstybių perdraudimo įmonių filialų veikla Lietuvos Respublikoje

Užsienio valstybių perdraudimo įmonių filialų vykdomai perdraudimo veiklai ir jų priežiūrai *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 74 straipsnio 2, 3 ir 4 dalių, 75 straipsnio 1, 3, 4, 5 ir 6 dalių, 76 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ir 11 punktų, 77 straipsnio 1 dalies, 2 dalies 1, 2, 3, 4, 6, 7 ir 8 punktų, 3, 4 ir 5 dalių (išskyrus 4 dalies nuostatą dėl užsienio valstybės draudimo įmonės, kuri turi teisę vykdyti gyvybės ir ne gyvybės draudimo šakų draudimo veiklą kartu), 78, 79 straipsnių, 80 straipsnio 1, 2 dalių, 3 dalies 1, 2, 4 ir 5 punktų, 4 ir 5 dalių, 81, 82, 84 ir 85 straipsnių nuostatos.

67 straipsnis. Teisių ir pareigų pagal užsienio valstybės perdraudimo įmonės filialo perdraudimo sutartis perleidimas

1. Užsienio valstybės perdraudimo įmonės filialas turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal visas perdraudimo sutartis ar dalį jų draudimo įmonei, perdraudimo įmonei ar kitos užsienio valstybės draudimo arba perdraudimo įmonės filialui, įsteigtam Lietuvos Respublikoje, jei iš priežiūros institucijos turimų duomenų galima teigti, kad po teisių ir pareigų perleidimo bus išlaikyta teisės aktų reikalaujama pakankama teises ir pareigas perimančio subjekto mokumo atsarga.

2. Be to, užsienio valstybės perdraudimo įmonės filialas turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal visas perdraudimo sutartis ar dalį jų kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo arba perdraudimo įmonei, jei šios valstybės narės kompetentinga institucija patvirtina, kad po teisių ir pareigų perleidimo bus išlaikyta teisės aktų reikalaujama pakankama teises ir pareigas pagal perdraudimo sutartis perimančio subjekto mokumo atsarga.

3. Teisių ir pareigų perleidimui pagal perdraudimo sutartis taikomi ir kiti šio įstatymo 41 ir 42 straipsniuose nustatyti reikalavimai, kiek šis straipsnis nenustato kitaip.

68 straipsnis. Perdraudimo įmonių pabaiga, pertvarkymas ir bankrotas

1. Perdraudimo įmonės reorganizavimui, pertvarkymui, bankrotui, savanoriškam ir priverstiniam likvidavimui *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 139, 140, 141, 143 straipsnių, 144 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių, 145, 146, 147, 148, 149 ir 155 straipsnių nuostatos.

2. Jeigu perdraudimo įmonė likviduojama, įsipareigojimai, atsirandantys dėl perdraudimo sutarčių, sudarytų įgyvendinant steigimosi teisę ar teisę teikti paslaugas, vykdomi taip pat kaip ir įsipareigojimai, atsirandantys dėl kitų tos perdraudimo įmonės perdraudimo sutarčių.

IV SKYRIUS

KITŲ EUROPOS SĄJUNGOS VALSTYBIŲ NARIŲ DRAUDIMO ĮMONIŲ VEIKLA LIETUVOS RESPUBLIKOJE

69 straipsnis. Teisė vykdyti draudimo veiklą Lietuvos Respublikoje

Kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo įmonės Lietuvos Respublikoje turi teisę steigti dukterines draudimo įmones, teikti paslaugas arba steigti filialą.

70 straipsnis. Kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo įmonių teisė teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje

1. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė turi teisę pradėti teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje tik priežiūros institucijai gavus šios Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos dokumentus, kuriuos ši institucija privalo pateikti priežiūros institucijai pagal tos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktus, ir įvykdžiusi kitas šiame straipsnyje numatytas sąlygas.

2. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė, ketinanti vykdyti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte numatytos draudimo grupės veiklą (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą), priežiūros institucijai taip pat privalo pateikti:

1) dokumentus, įrodančius, kad kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė yra Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro narė ir dalyvauja šio biuro išde;

2) dokumentus, įrodančius, kad kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė pretenzijoms nagrinėti Lietuvos Respublikoje yra paskyrusi atstovą, kuriam yra suteikti pakankami įgaliojimai atstovauti šiai įmonei teisme ir kitose Lietuvos Respublikos valdžios ir valdymo institucijose bei santykiuose su fiziniais ar juridiniais asmenimis, taip pat nurodyti šio atstovo vardą, pavardę ir adresą;

3) dokumentus, įrodančius, kad paskirtas atstovas turi teisę administruoti draudžiamuosius įvykius, mokėti draudimo išmokas ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonės vardu patvirtinti privalomojo draudimo sutarties sudarymo ir galiojimo faktą;

4) šios dalies 3 punkte nurodyto atstovo adresą Lietuvos Respublikoje.

3. Šiame straipsnyje numatytas atstovo paskyrimas ir atstovo Lietuvos Respublikoje buvimas nelaikomas kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonės filialo, atstovybės

ar biuro Lietuvos Respublikoje įsteigimu šio įstatymo 2 straipsnio 62 dalies ir 6 straipsnio prasme, tačiau atstovu gali būti paskirtas kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonės (tos pačios ar kitos negu atstovaujamoji įmonė) filialas, įsteigtas Lietuvos Respublikoje.

4. Visais kitais šiame straipsnyje nenumatytais atvejais galimybė kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo įmonėms teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje nesuteikia teisės kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonei paskirti pavaldų šios atstovaujamos įmonės nurodymams ir kontrolei bei nuolat ar ilgą laiką Lietuvos Respublikoje reziduosiantį asmenį, kuriam suteikti įgaliojimai sukurti kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonei teises ir pareigas trečiųjų asmenų atžvilgiu.

71 straipsnis. Kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo įmonių filialai

1. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai pranešus apie tai, kad Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė ketina steigti filialą Lietuvos Respublikoje, ir pateikus informaciją ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonės dokumentus, kuriuos ši institucija privalo pateikti priežiūros institucijai pagal tos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktus, priežiūros institucija per 2 mėnesius nuo šios informacijos gavimo privalo pranešti šiai Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai apie sąlygas, taikomas kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo įmonių filialų veiklai Lietuvos Respublikoje nepažeidžiant viešosios tvarkos. Jeigu priežiūros institucija nepateikia tokios informacijos per šį terminą, kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė turi teisę įsteigti filialą ir pradėti veiklą Lietuvos Respublikoje.

2. Apie bet kokią planuojamą informacijos ir dokumentų, kuriuos kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė, ketindama steigti filialą Lietuvos Respublikoje, pagal šios Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktų reikalavimus pateikė šios Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai, pasikeitimą kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė, įsteigusi filialą Lietuvos Respublikoje, privalo pranešti priežiūros institucijai ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį.

3. Tik tapusi Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro nare ir dalyvaudama šio biuro išde, kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė per Lietuvos Respublikoje įsteigtą filialą turi teisę vykdyti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte numatytos draudimo grupės veiklą (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą).

4. „Lloyd’s“ draudikų asociacijos atveju bet kuriuose ginčiuose Lietuvos Respublikoje, kylančiuose iš šios asociacijos filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, sudarytų draudimo sutarčių ar su jomis susijusiuose, draudėjai, apdraustieji, naudos gavėjai ir nukentėję tretieji asmenys turi ne mažiau teisių negu ginčiuose, kylančiuose iš bet kurių kitų draudimo įmonių, kitų Europos Sąjungos valstybių narių ar užsienio valstybių draudimo įmonių filialų sudarytų sutarčių. „Lloyd’s“ draudikų asociacijos filialo Lietuvos Respublikoje vadovas (filialo įgaliotasis atstovas) privalo turėti įgaliojimus atstovauti šiai asociacijai teisiniuose ir kitokiuose ginčiuose, kylančiuose iš draudimo sutarties ar susijusios su ja, ir sukurti atitinkamiems šios asociacijos draudikams teises ir pareigas trečiųjų asmenų atžvilgiu.

72 straipsnis. Šveicarijos Konfederacijos draudimo įmonių, vykdančių ne gyvybės draudimo veiklą, filialai

Jeigu priežiūros institucijos nenustatyta kitaip, Šveicarijos Konfederacijos draudimo įmonių, vykdančių ne gyvybės draudimo veiklą, filialų Lietuvos Respublikoje steigimui ir veiklai taikomos tos pačios nuostatos kaip ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo įmonių filialų steigimui ir veiklai.

73 straipsnis. Kalba

Visi dokumentai priežiūros institucijai pateikiami lietuvių kalba, o jei dokumentus teikia kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija ar draudimo įmonė, – ir (arba) anglų kalba.

V SKYRIUS UŽSIENIO VALSTYBIŲ DRAUDIMO ĮMONIŲ VEIKLA LIETUVOS RESPUBLIKOJE

74 straipsnis. Teisė vykdyti draudimo veiklą

1. Užsienio valstybių draudimo įmonės turi teisę vykdyti draudimo veiklą Lietuvos Respublikoje tik per Lietuvos Respublikoje įsteigtą dukterinę draudimo įmonę, filialą, išskyrus šio įstatymo 225 straipsnyje nustatytus atvejus.

2. Užsienio valstybių draudimo įmonių filialų draudimo veiklai ir jų priežiūrai taikomi tokie patys reikalavimai kaip ir Lietuvos Respublikos draudimo įmonėms, atsižvelgiant į šiame skyriuje ir priežiūros institucijos sprendimuose nurodytas išimtis ir filialo teisinio statuso ir veiklos ypatumus.

3. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į užsienio valstybių draudimo įmonių filialų teisinio statuso ir veiklos ypatumus, tvirtina privalomus nurodymus ar rekomendacijas dėl šio įstatymo nuostatų taikymo užsienio valstybių draudimo įmonių filialams.

4. Užsienio valstybių draudimo įmonių atstovybių veiklai ir jos priežiūrai taikomos tos pačios nuostatos kaip ir užsienio valstybių draudimo įmonių filialams.

75 straipsnis. Leidimas filialo draudimo veiklai

1. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialas turi teisę vykdyti draudimo veiklą Lietuvos Respublikoje tik užsienio valstybės draudimo įmonei gavus priežiūros institucijos leidimą filialo draudimo veiklai ir po to įregistravus filialą Juridinių asmenų registre. Apie įregistravimo faktą užsienio valstybės draudimo įmonės filialas per 5 darbo dienas privalo pranešti priežiūros institucijai.

2. Leidimas filialo draudimo veiklai išduodamas visos draudimo grupės arba kelių draudimo grupių, priklausančių gyvybės draudimo arba ne gyvybės draudimo šakoms, draudimo veiklai vykdyti, išskyrus atvejus, kai pareiškėjas pageidauja vykdyti tik dalies rizikų, priklausančių draudimo grupei (grupėms), draudimo veiklą.

3. Leidimas filialo draudimo veiklai išduodamas neribotam laikui.

4. Leidimas filialo draudimo veiklai išduodamas tik konkrečiai užsienio valstybės draudimo įmonei, jis negali būti perleidžiamas kitam asmeniui.

5. Leidimas išduodamas tik vieno filialo draudimo veiklai. Filialo struktūriniai padaliniai Lietuvos Respublikoje steigiami ir veikia priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

6. Priežiūros institucija nustato leidimų užsienio valstybės draudimo įmonės filialo draudimo veiklai išdavimo taisykles ir leidimo filialo draudimo veiklai formą.

76 straipsnis. Prašymas išduoti leidimą filialo draudimo veiklai

1. Užsienio valstybės draudimo įmonė privalo priežiūros institucijai pateikti prašymą išduoti leidimą filialo draudimo veiklai Lietuvos Respublikoje.

2. Kartu su prašymu išduoti leidimą filialo draudimo veiklai Lietuvos Respublikoje užsienio valstybės draudimo įmonė privalo pateikti šiuos dokumentus:

1) užsienio valstybės kompetentingos institucijos rašytinį patvirtinimą, kad užsienio valstybės draudimo įmonė turi teisę vykdyti draudimo veiklą užsienio valstybėje, kurioje ji įregistruota;

2) užsienio valstybės kompetentingos institucijos išduotą leidimą steigti filialą Lietuvos Respublikoje ar informaciją, kad užsienio valstybės kompetentinga institucija neprieštarauja filialo steigimui Lietuvos Respublikoje;

3) užsienio valstybės kompetentingos institucijos patvirtinimą, kad užsienio valstybės draudimo įmonė pastaruosius 3 metus vykdė mokumo atsargos, techninių atidėjinių formavimo ir padengimo turtu ir kitus užsienio valstybės teisės aktuose nustatytus draudimo įmonių veiklos reikalavimus ir kartu nurodyti draudimo grupes, kurių veiklą turi teisę vykdyti užsienio valstybės draudimo įmonė. Jei užsienio valstybės draudimo įmonė veikia mažiau kaip 3 metus, užsienio valstybės kompetentinga institucija turi pateikti patvirtinimą dėl viso užsienio valstybės draudimo įmonės veiklos laikotarpio;

4) užsienio valstybės draudimo įmonės organo sprendimą steigti filialą Lietuvos Respublikoje, patvirtinti filialo nuostatus ir paskirti filialo vadovą, taip pat šio organo rašytinį įsipareigojimą, kad įsteigtas filialas buhalterinės apskaitos ir kitus su filialo vykdoma veikla susijusius dokumentus laikys filialo buveinėje;

5) dokumentus, įrodančius, kad užsienio valstybės draudimo įmonė yra paskyrusi nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuotą ir patyrusį filialo vadovą ir jam suteikti pakankami įgaliojimai, kad jis galėtų sukurti teises ir pareigas užsienio valstybės draudimo įmonei, atstovauti šiai draudimo įmonei Lietuvos Respublikos teisme ir kitose valstybės valdžios ir valdymo institucijose;

6) dokumentus, įrodančius, kad užsienio valstybės draudimo įmonė yra paskyrusi nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuotą ir patyrusį filialo vyriausiąjį buhalterį ir vyriausiąjį aktuarą;

7) filialo nuostatus;

8) šio įstatymo 27 straipsnio 1 dalyje nurodytas sutartis, jei jos yra sudarytos;

9) priežiūros institucijos nustatytos formos informaciją apie užsienio valstybės draudimo įmonės akcininkus, kitus kontroliuojančius asmenis, šioje įmonėje dalyvaujančias įmones ir priežiūros bei valdymo organų narius;

10) priežiūros institucijos nustatytos formos verslo planą kartu su pastarųjų 3 metų užsienio valstybės draudimo įmonės finansinėmis ataskaitomis, patikrintomis audito įmonės. Užsienio valstybės draudimo įmonė, kuri veikia mažiau kaip 3 metus, pateikia šio veiklos laikotarpio kiekvienų pasibaigusių finansinių metų finansines ataskaitas, patikrintas audito įmonės;

11) dokumentus, įrodančius, kad užsienio valstybės draudimo įmonė yra sudariusi banko indėlio, numatyto šio įstatymo 85 straipsnio 1 dalyje, sutartį, taip pat dokumentus, įrodančius, kad užsienio valstybės draudimo įmonė į banko sąskaitą Lietuvos Respublikoje yra įnešusi pinigų sumą, kuri kartu su užsienio valstybės draudimo įmonės indėlio lėšomis būtų lygi minimaliam garantiniam fondui, nurodytam šio įstatymo 84 straipsnio 2 dalyje. Be to, privaloma pateikti informaciją apie visų šių lėšų kilmę;

12) jei ketinama vykdyti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10 punkte numatytos draudimo grupės (išskyrus vežėjų civilinės atsakomybės draudimą) veiklą, dokumentus, įrodančius, kad draudimo įmonė kiekvienoje kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje pretenzijoms nagrinėti yra paskyrusi atstovą, kuriam suteikti pakankami įgaliojimai, šio atstovo vardą, pavardę ir adresą.

77 straipsnis. Leidimo filialo draudimo veiklai išdavimas

1. Per 6 mėnesius nuo prašymo išduoti leidimą filialo draudimo veiklai pateikimo dienos priežiūros institucija priima sprendimą dėl leidimo išdavimo ir apie tai raštu praneša pareiškėjui.

2. Priežiūros institucija atsisako išduoti leidimą filialo draudimo veiklai, jeigu:

1) nepateikti šiame įstatyme nustatyti ar šio įstatymo nustatyta tvarka pareikalauti dokumentai arba pateikti dokumentai neatitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų;

2) užsienio valstybės draudimo įmonė užsienio valstybėje, kurioje registruota, nuosavybės teise neturi turto, kurio ekvivalentas eurai būtų ne mažesnis kaip 1/2 šio įstatymo 39 straipsnio 3 dalyje nurodytos sumos, atsižvelgiant į ketinamą vykdyti draudimo grupių veiklą;

3) užsienio valstybės draudimo įmonės stebėtojų tarybos, valdybos nariai (ar šiuos organus atitinkančių organų nariai), administracijos vadovas ir steigiamo filialo vadovas, vyriausiasis buhalteris ir vyriausiasis aktuaras nėra nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuoti ir patyrę asmenys;

4) užsienio valstybės draudimo įmonės akcininkai (pajininkai ir pan.) ir kontroliuojantys asmenys nėra nepriekaištingos reputacijos, jų ir (ar) užsienio valstybės draudimo įmonės finansinė būklė nėra stabili ir gera;

5) pateiktas verslo planas leidžia teigti, kad draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai nebus tinkamai apsaugoti, arba yra pakankamas pagrindas manyti, kad užsienio valstybės draudimo įmonės filialo įsipareigojimai, atsirandantys iš draudimo sutarčių, negalės būti vykdomi nuolat;

6) užsienio valstybės draudimo įmonės indėlio ir jos filialo garantinio fondo pinigų kilmė neteisėta;

7) užsienio valstybės draudimo įmonės filialo vadovas taip pat eina pareigas, galinčias sukelti interesų konfliktą;

8) priežiūros institucija nėra pasirašiusi bendradarbiavimo sutarties su užsienio valstybės kompetentinga institucija dėl keitimosi informacija arba užsienio valstybės kompetentinga institucija pagal priežiūros institucijos nustatytą įsipareigojimo formą nėra vienašališkai įsipareigojusi teikti informaciją priežiūros institucijai;

9) užsienio valstybėje galiojantys teisės aktai nesudaro sąlygų nuolatinei ir veiksmingai šios užsienio valstybės draudimo įmonės priežiūrai, draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesų apsaugai ar užsienio valstybės kompetentinga institucija nevykdo šios užsienio valstybės draudimo įmonės veiksmingos priežiūros ir draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesų apsaugos.

3. Priežiūros institucija, išduodama leidimą užsienio valstybės draudimo įmonės filialo draudimo veiklai, turi teisę jame nustatyti sąlygas, kurias prieš pradėdamas veiklą užsienio valstybės draudimo įmonės filialas privalo įvykdyti, ir (ar) sąlygas arba tam tikrų draudimo grupės draudimo rizikų draudimo veiklos apribojimus, kurių užsienio valstybės draudimo įmonės filialas privalo laikytis vykdydamas veiklą.

4. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialas Lietuvos Respublikoje gali vykdyti tik tą draudimo grupių draudimo veiklą, kurią turi teisę vykdyti užsienio valstybės draudimo įmonė pagal turimą draudimo veiklos licenciją (leidimą ar pan.) ir (ar) tos užsienio valstybės teisės aktus. Jei užsienio valstybės draudimo įmonė turi teisę vykdyti gyvybės draudimo ir ne gyvybės draudimo šakų draudimo veiklą kartu, Lietuvos Respublikoje įsteigtas šios užsienio valstybės draudimo įmonės filialas turi teisę vykdyti tik ne gyvybės draudimo šakos draudimo grupių veiklą.

5. Jeigu kyla įtarimas, kad užsienio valstybės draudimo įmonės indėlis ar jos filialo garantinis fondas gali būti apmokėti pinigais, kurių kilmė neteisėta, priežiūros institucija privalo kreiptis į Valstybės saugumo departamentą su prašymu pateikti išvadą dėl šių pinigų kilmės. Šiuo atveju termino, nustatyto šio straipsnio 1 dalyje, eiga sustabdoma ir atnaujinama tik gavus Valstybės saugumo departamento išvadą.

78 straipsnis. Informacija apie pasikeitimus

Apie informacijos, nurodytos priežiūros institucijai pateiktuose dokumentuose dėl leidimo filialo draudimo veiklai išdavimo, pasikeitimus Lietuvos Respublikoje įsteigtas užsienio valstybės draudimo įmonės filialas priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo pranešti priežiūros institucijai.

79 straipsnis. Leidimo filialo draudimo veiklai galiojimo sustabdymas ir panaikinimas

1. Priežiūros institucija, šio įstatymo 205 straipsnio 1 dalyje nurodytais pagrindais, turi teisę sustabdyti leidimo filialo draudimo veiklai galiojimą.

2. Priežiūros institucija turi teisę panaikinti leidimo filialo draudimo veiklai galiojimą, kai:

1) užsienio valstybės draudimo įmonė ar jos filialas Lietuvos Respublikoje nebeatitinka reikalavimų, kuriems esant buvo išduotas leidimas filialo draudimo veiklai;

2) užsienio valstybės draudimo įmonės filialas šurkščiai pažeidė teisės aktus;

3) to prašo užsienio valstybės draudimo įmonė;

4) užsienio valstybės draudimo įmonės filialas nepradeda vykdyti draudimo veiklos ar su šia veikla susijusios veiklos per 12 mėnesių nuo leidimo filialo draudimo veiklai išdavimo;

5) užsienio valstybės draudimo įmonės filialas nebevykdo draudimo veiklos ar su šia veikla susijusios veiklos daugiau kaip 6 mėnesius;

6) užsienio valstybės draudimo įmonės filialas neįvykdė finansinės būklės atkūrimo planų, nustatytų šio įstatymo 40 straipsnyje;

7) užsienio valstybės draudimo įmonė yra likviduojama arba jai yra iškelta bankroto byla;

8) pasibaigia filialo nuostatuose nustatytas filialo veiklos terminas;

9) užsienio valstybės kompetentinga institucija uždraudžia užsienio valstybės draudimo įmonei vykdyti draudimo veiklą Lietuvos Respublikoje;

10) yra šio įstatymo 87 straipsnio 9 dalyje nustatytas atvejis;

11) teismas priima sprendimą nutraukti filialo veiklą už Lietuvos Respublikos įstatymų pažeidimus.

3. Apie sprendimą panaikinti leidimo filialo draudimo veiklai galiojimą priežiūros institucija praneša užsienio valstybės kompetentingai institucijai.

4. Sprendimas panaikinti leidimo filialo draudimo veiklai galiojimą privalo būti išsamiai motyvuotas. Priežiūros institucija apie šį sprendimą ir jo motyvus privalo pranešti užsienio valstybės draudimo įmonei.

80 straipsnis. Filialo vadovas ir kiti darbuotojai

1. Kol bus paskirtas filialo vadovas, užsienio valstybės draudimo įmonė privalo pateikti priežiūros institucijai nustatytos formos informaciją ir gauti priežiūros institucijos pritarimą asmens, pretenduojančio eiti filialo vadovo pareigas, kandidatūrai. Priežiūros institucija sprendimą dėl pritarimo kandidatūrai priima per 30 darbo dienų.

2. Užsienio valstybės draudimo įmonė privalo:

1) nustatyti filialo strateginius tikslus, priemones šiems tikslams pasiekti, šių priemonių stebėjimo ir rezultatų įvertinimo tvarką;

2) nustatyti filialo nepriklausomą rizikos valdymo strategiją, susijusią su vykdoma filialo veikla, ir tikrinti, kaip ji įgyvendinama.

3. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialo vadovas, be kitų įstatymuose nustatytų funkcijų, atlieka šias funkcijas:

1) nustato draudimo sutarčių sudarymo tvarką, taikomą ir draudimo agentų įmonėms, ypatingą dėmesį skirdamas informacijos, reikšmingos sudarant draudimo sutartį, atskleidimui draudėjams, kiekvieno draudėjo interesų pagarbai ir apsaugai;

2) nustato pranešimų apie draudžiamuosius įvykius, pranešimų apie įvykius, kurie gali būti pripažinti draudžiamaisiais, teikimo ir šių pranešimų tyrimo rezultatų apskaitos tvarką, draudžiamųjų įvykių ir įvykių, kurie gali būti pripažinti draudžiamaisiais, tyrimo taisykles;

3) nustato draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų skundų nagrinėjimo ir atsakymų pareiškėjams teikimo tvarką; šios tvarkos aprašas privalo būti viešai paskelbtas užsienio valstybės draudimo įmonės filialo interneto svetainėje ir kiekvieno suinteresuoto asmens reikalavimu pateiktas jam, kai jis apmoka pateikimo išlaidas;

4) nustato asmenų, kurie ketina eiti vadovaujamąsias pareigas filialo administracijoje, kvalifikacijos, neprikaištingos reputacijos ir patirties tikrinimo tvarką;

5) įgyvendina priežiūros institucijos nurodymus ir rekomendacijas filialo vidaus kontrolės stiprinimo ir skaidraus, patikimo ir apdairaus valdymo klausimais.

4. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialo vadovas neturi teisės skirti filialo vyriausiojo buhalterio, vyriausiojo aktuario ir vidaus audito tarnybos vadovo (vidaus auditoriaus). Į šias pareigas asmenis skiria kitas užsienio valstybės draudimo įmonės organas, jų skyrimui ir veiklai taikomi šio įstatymo reikalavimai, tačiau jie yra atskaitingi juos paskyrusiam užsienio valstybės draudimo įmonės organui.

5. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialo vadovas negali eiti kitų užsienio valstybės draudimo įmonės valdymo organų nario pareigų, filialo vyriausiojo buhalterio, vyriausiojo aktuario pareigų ir būti kitos draudimo įmonės stebėtojų tarybos, valdybos nariu ar dirbti kitos draudimo įmonės administracijoje.

81 straipsnis. Verslo planas

1. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialas privalo savo veiklą grįsti verslo planu. Apie numatomus verslo plano pakeitimus užsienio valstybės draudimo įmonės filialas privalo pranešti priežiūros institucijai ir priežiūros institucijos nustatyta tvarka pakeitimus suderinti.

2. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialo verslo plano formą ir jo pateikimo tvarką nustato priežiūros institucija.

82 straipsnis. Filialo draudimo techniniai atidėjiniai

1. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialas privalo laikytis šio įstatymo ir priežiūros institucijos reikalavimų draudimo techninių atidėjinių formavimui ir padengimui turtu.

2. Turtas, kuriuo užsienio valstybės draudimo įmonės filialas padengia savo techninius atidėjinius, privalo būti tik Lietuvos Respublikoje.

83 straipsnis. Filialo perdraudimo veiklos ypatumai

Užsienio valstybės draudimo įmonės filialas, įsteigtas Lietuvos Respublikoje, turi teisę vykdyti rizikų perdraudimą tos draudimo grupės, kurios veiklą filialas vykdo Lietuvos Respublikoje įstatymų nustatyta tvarka, ir tik tuo atveju, kai užsienio valstybės draudimo įmonė užsienio valstybėje turi teisę vykdyti analogiškos draudimo grupės rizikų perdraudimą.

84 straipsnis. Filialo mokumo atsarga

1. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialo mokumo atsarga skaičiuojama šio įstatymo ir priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

2. Turimos mokumo atsargos dalis, lygi didesniai iš šių dydžių – minimaliam garantiniam fondui ar 1/3 būtiniosios mokumo atsargos – sudaro užsienio valstybės draudimo įmonės filialo garantinį fondą. Minimalus filialo garantinis fondas yra lygus 1/2 šio įstatymo 39 straipsnio 3 dalyje nurodytos sumos, atsižvelgiant į filialo vykdomą draudimo grupių veiklą. Lėšos, numatytos šio įstatymo 85 straipsnio 1 dalyje, įtraukiamos apskaičiuojant minimalų garantinį fondą.

3. Garantinio fondo lėšos privalo būti laikomos ar investuotos tik Lietuvos Respublikoje, o kitos mokumo atsargos lėšos – tik Europos Sąjungos valstybėse narėse.

85 straipsnis. Užsienio valstybės draudimo įmonės indėlis

1. Užsienio valstybės draudimo įmonė, įsteigusi filialą Lietuvos Respublikoje, per visą filialo veiklos laikotarpį privalo būti sudariusi su Lietuvos Respublikoje įsteigtu komerciniu banku arba užsienio banko filialu banko indėlio iki pareikalavimo sutartį dėl pinigų sumos, ne mažesnės kaip 1/4 šio įstatymo 39 straipsnio 3 dalyje nurodyto dydžio, atsižvelgiant į draudimo grupes, kurių veiklą įsteigtas filialas ketina vykdyti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytos lėšos gali būti naudojamos tik priežiūros institucijos nustatyta tvarka vykdyti filialo prievolėms, atsirandančioms iš draudimo sutarčių.

3. Banko indėlio sutartyje, numatytoje šio straipsnio 1 dalyje, privalo būti sąlygos, nustatančios, kad užsienio valstybės draudimo įmonės filialas turi teisę disponuoti indėlio lėšomis tik pateikęs bankui rašytinį priežiūros institucijos pritarimą.

86 straipsnis. Teisių ir pareigų pagal filialo draudimo sutartis perleidimas

1. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialas turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal visas draudimo sutartis ar jų dalį draudimo įmonei ar kitos užsienio valstybės draudimo įmonės filialui, įsteigtam Lietuvos Respublikoje, jei iš priežiūros institucijos turimų duomenų ar iš šio įstatymo 87 straipsnyje nustatyta tvarka nurodytos pasirinktos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos informacijos galima teigti, kad po teisių ir pareigų perleidimo bus išlaikyta teisės aktų reikalaujama pakankama teises ir pareigas perimančio subjekto mokumo atsarga.

2. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialas turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal visas draudimo sutartis ar jų dalį kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonei, jei šios valstybės narės kompetentinga institucija patvirtina, kad po teisių ir pareigų perleidimo bus išlaikyta teisės aktų reikalaujama pakankama teises ir pareigas perimančio subjekto mokumo atsarga.

3. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialas taip pat turi teisę perleisti teises ir pareigas pagal visas draudimo sutartis ar jų dalį kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įsteigtam užsienio valstybės draudimo įmonės filialui, jei šios valstybės narės ar šio įstatymo 87 straipsnyje nustatyta tvarka nurodyta pasirinktoji Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija patvirtina, kad po teisių ir pareigų perleidimo bus išlaikyta teisės aktų reikalaujama pakankama teises ir pareigas perimančio subjekto mokumo atsarga, šios valstybės narės teisės aktai leidžia tokį teisių ir pareigų perleidimą ir jei ši valstybė narė neprieštarauja teisių ir pareigų perleidimui.

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse numatytais atvejais priežiūros institucija išduoda leidimą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis tik tuo atveju, kai yra šio įstatymo 42 straipsnio 3 dalies 1, 2, 3 ir 4 punktuose nurodytos sąlygos ir yra gautas kitos Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra draudimo rizika, arba kitos įsipareigojimo pagal gyvybės draudimo sutartį Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos sutikimas.

5. Jeigu per 3 mėnesius nuo informacijos pateikimo kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai šiame straipsnyje numatyti sutikimai ar pritarimai negaunami, laikoma, kad šios valstybės narės kompetentinga institucija neprieštarauja teisių ir pareigų perleidimui.

6. Teisių ir pareigų perleidimui taikomi ir kiti šio įstatymo 41 ir 42 straipsniuose nustatyti reikalavimai, kiek šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

87 straipsnis. Lengvatos steigiant ar įsteigus filialus keliuose Europos Sąjungos valstybėse narėse

1. Užsienio valstybės draudimo įmonė, ketinanti gauti ar jau gavusi leidimus filialo draudimo veiklai daugiau kaip vienoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, turi teisę kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu dėl šių lengvatų taikymo:

1) mokumo atsarga gali būti skaičiuojama atsižvelgiant į šios draudimo įmonės filialų draudimo veiklą, vykdomą Lietuvos Respublikoje ir kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse;

2) draudimo įmonės indėlis gali būti laikomas tik vienoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kurioje šios draudimo įmonės filialas vykdo draudimo veiklą;

3) garantinio fondo lėšos gali būti laikomos bet kurioje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kurioje šios draudimo įmonės filialas vykdo draudimo veiklą.

2. Kartu su prašymu taikyti lengvatas pateikiami dokumentai, įrodantys, kad analogiškas prašymas pateiktas ar pateikiamas ir visoms kitų Europos Sąjungos valstybių narių, kuriose užsienio valstybės draudimo įmonė ketina vykdyti ar vykdo draudimo veiklą per įsteigtus filialus, kompetentingoms institucijoms. Prašyme turi būti nurodyta pasirinkta Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, kuri ateityje prižiūrės mokumą, kurį lemia Europos Sąjungos valstybėse narėse vykdoma veikla. Kartu nurodomos priežastys, kodėl pasirinkta būtent ši kompetentinga institucija.

3. Lengvatos gali būti taikomos tik tuo atveju, kai visos Europos Sąjungos kompetentingos institucijos, kurioms privalo būti pateikiamas prašymas taikyti lengvatas, sutinka dėl lengvatų taikymo.

4. Lengvatos įsigalioja, kai pasirinktoji kompetentinga institucija praneša priežiūros institucijai ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kad ji prižiūrės mokumą, nulemtą Lietuvos Respublikoje ir kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse vykdomos filialų draudimo veiklos, o kai pasirinktoji kompetentinga institucija yra priežiūros institucija, – kai ši praneša atitinkamoms kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

5. Priežiūros institucija privalo teikti informaciją, reikalingą mokumo priežiūrai, užsienio valstybės draudimo įmonės pasirinktajai kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai.

6. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į kitų kompetentingų institucijų naikinamas lengvatas, panaikina lengvatų taikymą, jei to prašo bent viena kompetentinga institucija.

7. Užsienio valstybės draudimo įmonių filialų finansinės atskaitomybės dokumentai, kitos finansinės ir statistinės ataskaitos teikiamos pasirinktosios Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai šios valstybės narės teisės aktų nustatyta tvarka. Užsienio valstybės draudimo įmonės indėlis privalo būti tik šioje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

8. Priežiūros institucija, panaikinusi leidimo filialo draudimo veiklai, išduoto užsienio valstybės draudimo įmonės filialui, kuris naudojasi lengvata, galiojimą, privalo pranešti kitų Europos Sąjungos valstybių narių, kuriose užsienio valstybės draudimo įmonė turi filialus, kompetentingoms institucijoms.

9. Priežiūros institucija, gavusi informaciją apie tai, kad kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija priėmė sprendimą panaikinti leidimo draudimo veiklai, išduoto užsienio valstybės draudimo įmonės filialui, kuris naudojasi lengvata, galiojimą, turi teisę taikyti poveikio priemones ir šios užsienio valstybės draudimo įmonės filialui, įsteigtam Lietuvos Respublikoje. Jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija priėmė sprendimą panaikinti leidimo draudimo veiklai galiojimą dėl to, kad turima mokumo atsarga, apskaičiuota įtraukiant visus užsienio valstybės draudimo įmonės filialus Europos Sąjungos valstybėse narėse, yra nepakankama, priežiūros institucija panaikina leidimo filialo draudimo veiklai galiojimą.

10. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta pasirinktoji kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija, vykdydama užsienio valstybės draudimo įmonės filialo mokumo priežiūrą, turi tokias pačias teises į informaciją kaip ir priežiūros institucija.

VI SKYRIUS DRAUDIMO SUTARTIS IR BENDRASIS DRAUDIMAS

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

88 straipsnis. Šio skyriaus nuostatų taikymas

1. Draudimo sutarties šalių ikisutartiniais santykiams, draudimo sutarties sąlygoms, santykiams, atsirandantiems iš draudimo sutarties ir susijusiems su ja, taikomos Civilinio kodekso ir šio skyriaus normos.

2. Šio skyriaus nuostatos perdraudimui taikomos tik tuo atveju, kai tai įsakmiai numatyta šiame skyriuje.

3. Šio skyriaus pirmojo skirsnio nuostatos taikomos visoms draudimo sutartims, jei kituose šio įstatymo skirsniuose ar šiame skirsnyje nenustatyta kitaip.

4. Šio skyriaus pirmojo, antrojo ir trečiojo skirsnių nuostatos, reglamentuojančios draudimo sutartinius santykius, didelių draudimo rizikų draudimo sutartims taikomos tiek, kiek draudimo sutarties šalys nesusitarė kitaip.

89 straipsnis. Draudimo sutarčių skirstymas

1. Atsižvelgiant į draudimo šakas, draudimo sutartys gali būti skirstomos į gyvybės draudimo ir ne gyvybės draudimo sutartis. Ne gyvybės draudimo sutartims priskiriamos turto draudimo, civilinės atsakomybės draudimo ir sveikatos draudimo sutartys.

2. Atsižvelgiant į draudimo išmokos pobūdį, draudimo sutartys skirstomos į nuostolių draudimo ir sumų draudimo sutartis.

3. Sumų draudimo sutartys yra gyvybės draudimo sutartys, taip pat sveikatos draudimo sutartys, pagal kurias draudikas įsipareigoja įvykus draudžiamajam įvykiui išmokėti draudimo išmoką, lygią draudimo sumai ar jos daliai.

4. Nuostolių draudimo sutartys yra turto draudimo, civilinės atsakomybės draudimo, taip pat sveikatos draudimo sutartys, pagal kurias draudikas įsipareigoja įvykus draudžiamajam įvykiui išmokėti draudimo išmoką, lygią patirtiems nuostoliams.

90 straipsnis. Draudimo taisyklių sąlygos

1. Draudimo taisyklėse privalo būti nurodyta:

1) atvejai, kuriais draudimo sutartys sudaromos pagal pateiktą draudėjo rašytinį prašymą sudaryti draudimo sutartį;

2) draudžiamieji įvykiai;

3) nedraudžiamieji įvykiai, kurių atveju draudikas neprivalo mokėti draudimo išmokų;

4) draudimo objektas;

5) draudimo sumų (jei draudimo sumos nustatomos), draudimo įmokų dydžių apskaičiavimo tvarka, draudimo įmokų mokėjimo tvarka ir jos nesilaikymo pasekmės;

6) dvigubo draudimo, nevisiško draudimo ir papildomo draudimo sąlygos, jei draudimo sutartis yra nuostolių draudimo sutartis;

7) draudiko, draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ir nukentėjusio trečiojo asmens teisės ir pareigos;

8) žalos nustatymo tvarka;

9) draudimo išmokų apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarka ir terminai;

10) draudimo sutarties pakeitimo ir nutraukimo sąlygos, tarp jų ir draudimo sutarties nutraukimo tvarka tuo atveju, kai draudėjas nesutinka su draudiko ketinimu perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartį kitam ar kitiems draudikams;

11) šalių tarpusavio atsiskaitymo nutraukus draudimo sutartį tvarka, apimanti ir atsiskaitymo su draudėju, kuris, nesutikdamas su draudiko ketinimu perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartį kitam ar kitiems draudikams, nutraukė draudimo sutartį, tvarką;

12) draudiko teisių ir pareigų pagal draudimo sutartį perleidimo kitam draudikui tvarka;

13) ginčų tarp draudėjo ir draudiko sprendimo tvarka;

14) informacijos kitai sutarties šaliai teikimo tvarka.

2. Draudimo taisyklės privalo būti paskelbtos draudimo įmonės interneto svetainėje.

3. Priežiūros institucijos reikalavimu draudikas privalo pakeisti draudimo taisyklių sąlygas, prieštaraujančias teisės aktų nuostatoms ar pažeidžiančias vartotojų teises ir interesus. Priežiūros institucijos reikalavimu draudikas privalo ateityje sudaryti draudimo sutartis pagal pakeistas draudimo taisykles.

4. Prieš pradėdamas vykdyti privalomąjį draudimą, draudikas priežiūros institucijos reikalavimu privalo pateikti priežiūros institucijai privalomojo draudimo taisyklės, išskyrus atvejus, kai privalomojo draudimo sutarties sąlygos yra nustatytos teisės aktuose. Priežiūros institucija tikrina, ar pateiktos privalomojo draudimo taisyklės atitinka teisės aktų reikalavimus, nepažeidžia draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų, tarp jų ir vartotojų, interesų.

91 straipsnis. Informacija draudėjui

1. Prieš ne gyvybės draudimo sutarties sudarymą draudikas arba jo įgaliotas atstovas privalo suteikti draudėjui – fiziniam asmeniui:

1) Civilinio kodekso 6.993 straipsnio 8 dalyje nurodytą informaciją;

2) informaciją apie draudimo sutarčiai taikomą teisę, o kai draudimo sutarties šalys gali laisvai pasirinkti taikomą teisę, – teisę, kurią pasirinkti siūlo draudikas.

2. Sutarties galiojimo laikotarpiu draudikas nedelsdamas privalo pranešti ne gyvybės draudimo sutarties draudėjui – fiziniam asmeniui apie bet koki šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos pasikeitimą.

3. Sudarius draudimo sutartį, draudėjui privalo būti išduotas draudimo liudijimas ir, jei sudaryta individuali draudimo sutartis, individualios draudimo sutarties egzempliorius.

4. Jeigu po draudimo sutarties sudarymo draudėjas kreipiasi į draudiką su prašymu išduoti draudimo taisyklių ar individualios draudimo sutarties, draudimo liudijimo, draudėjo rašytinio prašymo sudaryti draudimo sutartį ir kitų dokumentų, kuriais patvirtinamas draudimo sutarties sudarymas, nuorašus, draudikas privalo, kai draudėjas sumoka sutartą atlyginimą, neviršijantį dokumentų nuorašų išdavimo sąnaudų (jeigu atlyginimas numatytas draudimo sutartyje), išduoti draudėjui reikalaujamų dokumentų nuorašus.

5. Tais atvejais, kai šiame skyriuje numatytas individualus draudimo sutarties sąlygų aptarimas, draudikas privalo pranešti draudėjui apie siūlomą draudimo sutarties sąlygą ir jos pasekmes. Ši individualiai aptarta sąlyga galioja tik tuo atveju, kai draudėjas raštu patvirtina susipažinęs su ja ir raštu išreiškia sutikimą, kad sąlyga būtų draudimo sutarties dalis.

92 straipsnis. Draudimo interesas

Būtina nuostolių draudimo sutarties sąlyga yra teisėtas draudėjo ar apdraustojo draudimo interesas, kurį galima įvertinti pinigais.

93 straipsnis. Draudimo rizika

1. Prieš sudarydamas draudimo sutartį, draudikas turi teisę įvertinti draudimo riziką Civilinio kodekso 6.994 straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Draudikas, apskaičiuodamas draudimo įmokas ir draudimo išmokas, neturi teisės atsižvelgti į draudėjo ar apdraustojo lytį, kaip į draudimo rizikai reikšmės turintį veiksni.

Pastaba. Galioja iki 2013 m. gruodžio 31 d. (pagal įstatymą Nr. [XII-246](#))

3. Draudikas, apskaičiuodamas draudimo įmokas ir draudimo išmokas, neturi teisės atsižvelgti į veiksnį, susijusius su nėštumu ir motinyste, kaip į turinčius reikšmės draudimo rizikai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-246](#), 2013-04-23, Žin., 2013, Nr. 46-2247 (2013-05-07)

94 straipsnis. Draudimo įmokos nesumokėjimas

1. Draudėjui nesumokėjus draudimo įmokos ar jos dalies draudimo sutartyje nustatytu laiku (išskyrus atvejį, kai draudimo sutarties įsigaliojimas siejamas su draudimo įmokos ar jos dalies sumokėjimu), draudikas apie tai privalo pranešti draudėjui raštu, nurodydamas, kad per 15 dienų, o gyvybės draudimo atveju – per 30 dienų nuo pranešimo gavimo draudėjui nesumokėjus draudimo įmokos ar jos dalies draudimo apsauga bus sustabdyta ir atnaujinta tik draudėjui sumokėjus draudimo įmoką ar jos dalį. Jeigu draudimo sutartyje nenustatytas kitoks pranešimų siuntimo būdas, preziumuojama, kad draudėjas gavo draudiko pranešimą, išsiųstą paštu, praėjus protingam terminui po jo išsiuntimo. Draudimo sutartyje gali būti numatyti terminai, ilgesni už šioje dalyje nurodytus terminus.

2. Jeigu draudžiamasis įvykis įvyko draudimo apsaugos sustabdymo metu, draudikas neprivalo mokėti draudimo išmokos. Jeigu civilinės atsakomybės draudimo atveju draudimo sutartyje nustatyta, kad draudžiamasis įvykis yra reikalavimo atlyginti žalą pateikimas, tai veikos, dėl kurios atsirado žala, atlikimas draudimo apsaugos sustabdymo metu suteikia draudikui teisę atsisakyti mokėti draudimo išmoką, nors reikalavimas atlyginti žalą pateiktas pasibaigus draudimo apsaugos sustabdymui.

3. Jeigu draudimo apsaugos sustabdymas dėl draudimo įmokos nesumokėjimo tęsiasi ilgiau negu 3 mėnesius, o gyvybės draudimo atveju – ilgiau negu 6 mėnesius, draudikas turi teisę vienašališkai nutraukti draudimo sutartį.

95 straipsnis. Teisė į draudimo išmoką

Teisę reikalauti, kad būtų išmokėta draudimo išmoka, turi draudėjas, o šiame įstatyme ir (ar) draudimo sutartyje nustatytais atvejais – naudos gavėjas arba nukentėjęs trečiasis asmuo. Kai išmokėti draudimo išmoką reikalauja naudos gavėjas arba nukentėjęs trečiasis asmuo, draudikas turi teisę prieš jį panaudoti visus prieš draudėją turimus atsikirtimus.

96 straipsnis. Draudimo išmokos mokėjimas

1. Draudėjas, naudos gavėjas ir (ar) nukentėjęs trečiasis asmuo privalo pateikti draudikui visus turimus dokumentus ir informaciją apie draudžiamojo įvykio aplinkybes ir pasekmes, būtinus nustatant draudimo išmokos dydį. Draudiko reikalavimu šioje dalyje nurodyti asmenys taip pat privalo pateikti būtinus nustatant draudimo išmokos dydį dokumentus apie draudžiamojo įvykio aplinkybes ir pasekmes, kuriuos jis turi teisę gauti įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Draudimo sutartyje privalo būti nurodyta, kokie dokumentai yra pateiktini draudikui.

2. Draudikas privalo tirti aplinkybes, būtinas draudžiamojo įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti, dėdamas reikiamas pastangas. Draudimo išmoka privalo būti išmokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kai gaunama visa informacija, reikšminga nustatant draudžiamojo įvykio faktą, aplinkybes, pasekmes ir draudimo išmokos dydį. Jeigu draudimo sutartyje nustatyta, kad mokamos periodinės draudimo išmokos, šios dalies antrojo sakinio nuostata taikoma pirmajai periodinei draudimo išmokai.

3. Draudikas neturi teisės:

1) išmokėti draudimo išmoką ar atsisakyti ją išmokėti, neįsitikinęs, kad draudžiamasis įvykis buvo;

2) atsisakyti išmokėti draudimo išmoką, nepatikrinęs visos jam prieinamos informacijos.

4. Draudiko reikalavimu fiziniai ir juridiniai asmenys privalo pateikti turimą informaciją apie draudžiamojo įvykio ir įvykio, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, aplinkybes ir pasekmes. Kai draudžiamojo įvykio ar įvykio, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, aplinkybes tiria valstybės institucijos, šios institucijos draudiko prašymu privalo nemokamai pateikti rašytinę informaciją apie tyrimo metu nustatytus faktus ir tyrimo rezultatus.

5. Kai įvykis yra draudžiamasis, o draudėjas ir draudikas nesutaria dėl draudimo išmokos dydžio, draudėjo pageidavimu draudikas privalo išmokėti sumą, lygią šalių neginčijamai draudimo išmokai, jei tikslus žalos dydžio nustatymas užsitęsia ilgiau kaip 3 mėnesius.

6. Draudikas privalo įrodyti aplinkybes, atleidžiančias jį nuo draudimo išmokos mokėjimo ar suteikiančias teisę sumažinti draudimo išmoką.

7. Draudikas, atsisakydamas mokėti arba sumažindamas draudimo išmoką dėl to, kad draudėjas pažeidė draudimo sutarties sąlygas, privalo atsižvelgti į draudėjo kaltę, draudimo sutarties sąlygų pažeidimo sunkumą, jo priežastinį ryšį su draudžiamuoju įvykiu, žalos, atsiradusios dėl pažeidimo, dydį.

8. Atsisakydamas mokėti draudimo išmoką ar ją sumažindamas, draudikas privalo pateikti draudėjui, naudos gavėjui ar nukentėjusiam trečiajam asmeniui išsamų ir motyvuotą paaiškinimą apie tokio sprendimo priežastis. Jeigu draudimo išmoka neišmokėta per 30 dienų nuo pranešimo apie draudžiamąjį įvykį, draudikas privalo raštu išsamiai informuoti draudėją (naudos gavėją) apie draudžiamojo įvykio tyrimo eigą.

97 straipsnis. Automatinis draudimo sutarties termino pratęsimas

1. Suėjus draudimo sutarties terminui, draudimo sutartyje nustatytais atvejais draudimo sutarties terminas gali būti automatiškai pratęstas, bet ne ilgiau kaip vieniems metams, jei draudimo sutarties šalis nepareiškia nesutikimo pratęsti sutartį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje numatytu atveju nesutikimas turi būti pareiškiamas vienos iš šalių raštu ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki draudimo sutarties termino pabaigos, o kai sutarties terminas yra trumpesnis kaip 3 mėnesiai, – prieš kitą šalių susitarimu nustatytą protingą terminą.

3. Automatinio draudimo sutarties termino pratęsimo sąlygos privalo būti individualiai aptartos sudarant draudimo sutartį.

98 straipsnis. Draudiko atsiskaitymas su draudėju nutraukus draudimo sutartį

Nustatant draudiko atsiskaitymo su draudėju nutraukus draudimo sutartį sąlygas, privaloma atsižvelgti į draudimo sutarties šalies kaltę dėl draudimo sutarties sąlygų pažeidimo, draudiko administracines išlaidas, susijusias su draudimo sutarties sudarymu ir vykdymu, į draudimo įmokos dalis, sumokėtas už laikotarpį, už kurį draudimo apsauga suteikta nebuvo, nesumokėtas draudimo įmokos dalis už suteiktą draudimo apsaugą ir kitas reikšmingas aplinkybes.

99 straipsnis. Naudos gavėjo, apdraustojo ir nukentėjusio trečiojo asmens pareigos

1. Draudimo sutartyje galima nustatyti naudos gavėjo ir nukentėjusio trečiojo asmens pareigas, kurias jie privalo vykdyti įgyvendindami savo teisę į draudimo išmoką, taip pat apdraustojo pareigas.

2. Įgyvendindamas savo teises, draudikas neturi teisės remtis naudos gavėjo, apdraustojo ir nukentėjusio trečiojo asmens pareigų pagal draudimo sutartį nevykdymu, jeigu šie nežino apie sutarties sudarymą ir savo pareigų pagal draudimo sutartį arba jeigu neturi galimybės įvykdyti tokių pareigų.

3. Įgyvendindamas savo teises, draudikas turi teisę remtis tuo, kad draudėjas neįvykdė draudimo sutartyje numatytos pareigos tinkamai pranešti naudos gavėjui, apdraustajam ar nukentėjusiam trečiajam asmeniui apie sudarytą sutartį ir šių asmenų pareigas.

ANTRASIS SKIRSNIS TURTO DRAUDIMO YPATUMAI

100 straipsnis. Draudėjas, apdraustasis ir naudos gavėjas

Draudėjas gali sudaryti turto draudimo sutartį dėl savo arba dėl kito asmens, kuris sudarius draudimo sutartį tampa apdraustuoju, turtinių interesų. Turto draudimo atveju naudos gavėju gali būti tik asmuo, kurio turtiniai interesai buvo apdrausti.

101 straipsnis. Turto vertė turto draudimo atveju

Jeigu turto vertė draudimo sutartyje nenurodyta, laikoma, kad turto vertė yra jo rinkos kaina turto draudimo sutarties sudarymo metu.

102 straipsnis. Draudimo išmoka

Draudimo išmokos dydis yra lygus dėl draudžiamąjo įvykio patirtų draudėjo, apdraustojo ar naudos gavėjo nuostolių ir (ar) kitų išlaidų (draudimo intereso) dydžiui, jei šalių susitarimu nenustatyta, kad draudikas privalo atlyginti tik dalį nuostolių (kitų išlaidų).

103 straipsnis. Didelis neatsargumas

Turto draudimo sutartyje galima nustatyti atvejus, kuriais draudikas atleidžiamas nuo pareigos mokėti draudimo išmoką, jei draudžiamasis įvykis įvyksta dėl draudėjo ar apdraustojo didelio neatsargumo. Šie atvejai privalo būti aptarti individualiai.

TREČIASIS SKIRSNIS CIVILINĖS ATSAKOMYBĖS DRAUDIMO YPATUMAI

104 straipsnis. Apdraustasis

Draudėjas gali sudaryti civilinės atsakomybės draudimo sutartį dėl savo arba dėl kito asmens, kuris sudarius draudimo sutartį tampa apdraustuoju, turtinių interesų, susijusių su civiline atsakomybe.

105 straipsnis. Draudžiamasis įvykis

Jeigu civilinės atsakomybės draudimo sutartyje nenustatyta kitaip, draudžiamasis įvykis yra draudėjo ar apdraustjo civilinės atsakomybės atsiradimas už draudėjo ar apdraustjo veiksmų (veikimo ar neveikimo), atliktų draudimo sutarties galiojimo metu, pasekmės, net jei šios pasekmės atsirado pasibaigus draudimo sutarčiai.

106 straipsnis. Draudiko atlyginamos išlaidos

1. Jeigu draudimo sutartyje nenustatyta kitaip, draudikas privalo draudėjui ar apdraustajam atlyginti jų protingas išlaidas, patirtas ginantis nuo nukentėjusio trečiojo asmens reikalavimo atlyginti žalą. Išlaidos atlyginamos, nors vėliau ir paaiškėja, kad reikalavimas atlyginti žalą buvo nepagrįstas.

2. Draudikas neprivalo atlyginti šio straipsnio 1 dalyje numatytų išlaidų ir turi teisę reikalauti grąžinti atlygintas išlaidas, jei draudėjas ar apdraustasis žalą nukentėjusiam trečiajam asmeniui padarė tyčia.

107 straipsnis. Draudimo išmokos mokėjimas

1. Draudimo išmoką draudikas moka nukentėjusiam trečiajam asmeniui, o kai draudėjas ar apdraustasis atlygino žalą, padarytą nukentėjusiam trečiajam asmeniui, draudikas moka draudimo išmoką draudėjui ar apdraustajam.

2. Jeigu draudimo suma yra mažesnė už bendrą visiems nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytą žalą, draudimo išmoka paskirstoma nukentėjusiems tretiesiems asmenims proporcingai pagal jiems padarytos žalos dydį.

108 straipsnis. Tiesioginio reikalavimo teisė

Nukentėjęs trečiasis asmuo turi teisę tiesiogiai reikalauti, kad draudikas, apdraudęs atsakingo už žalą asmens civilinę atsakomybę, išmokėtų draudimo išmoką.

109 straipsnis. Draudimo išmokos išmokėjimo pasekmės

Kai draudikas išmoka draudimo išmoką dėl nuostolių, lygių draudimo sumos daliai, draudiko prievolė lieka galioti iki draudimo sutarties termino pabaigos visai draudimo sumai, neatskaičiuojant iš jos sumokėtų draudimo išmokų, išskyrus atvejus, kai draudimo sutartyje nustatyta, kad draudiko prievolė lieka galioti tik likusiai draudimo sumos daliai.

110 straipsnis. Draudiko teisė išreikalauti sumokėtas sumas iš draudėjo ar apdraustjo

1. Jeigu draudžiamasis įvykis įvyksta Civilinio kodekso 6.1014 straipsnio 3 dalyje nustatytu atveju dėl draudėjo (ar apdraustjo) tyčios, tai draudikas, išmokėjęs draudimo išmoką, turi teisę išreikalauti sumokėtą sumą iš draudėjo ar apdraustjo.

2. Civilinės atsakomybės draudimo sutartyje numatytais atvejais, jei draudžiamasis įvykis įvyksta dėl draudėjo ar apdraustjo didelio neatsargumo, draudikas, išmokėjęs draudimo išmoką, turi teisę išreikalauti sumokėtą sumą ar jos dalį iš draudėjo ar apdraustjo. Ši draudimo sutarties sąlyga privalo būti aptarta individualiai.

111 straipsnis. Daikto perleidimas

1. Sudaryta civilinės atsakomybės draudimo sutartis dėl civilinės atsakomybės, galinčios atsirasti valdant, naudojant individualiais požymiais apibrėžtą daiktą ar juo disponuojant, jei joje nenustatyta kitaip, pasibaigia pasikeitus daikto savininkui.

2. Jeigu civilinės atsakomybės draudimo sutartyje yra nurodyti keli individualiais požymiais apibrėžti daiktai, pasikeitus vieno iš draudimo sutartyje nurodytų daiktų savininkui pasibaigia su šiuo daiktu susijusių turtinių interesų draudimo apsauga.

GYVYBĖS DRAUDIMO YPATUMAI

112 straipsnis. Draudimo sutarties sudarymas

1. Draudėjas gali sudaryti gyvybės draudimo sutartį dėl savo arba dėl kito asmens turtinių interesų.

2. Gyvybės draudimo sutartis laikoma sudaryta asmens, kurio gyvybė draudžiama (apdraustojo), naudai, jei draudimo sutartyje nenurodytas kitas naudos gavėjas.

3. Gyvybės draudimo sutartis asmens, kuris nėra apdraustasis, naudai gali būti sudaryta tik gavus apdraustojo rašytinį sutikimą. Jeigu apdraustajam nėra suėję 18 metų, jis yra pripažintas neveiksniu arba jo veiksnumas yra apribotas, draudimo sutartis gali būti sudaryta tik apdraustojo naudai, išskyrus atvejus, kai yra visos šios sąlygos:

1) apdraustajam nėra suėję 18 metų;

2) skiriamas naudos gavėjas yra apdraustojo artimasis giminaitis;

3) naudos gavėjas skiriamas apdraustojo išgyvenimo iki sutartyje nustatyto termino pabaigos atveju.

4. Civilinio kodekso 6.448 straipsnio 1 dalyje nustatytas rentos mokėtojo pareigos perdavimas galimas rentos mokėtojui sudarant draudimo sutartį su draudiku ir sumokant draudimo įmoką, lygią rentos vertei.

5. Sudarant Civilinio kodekso 6.289 straipsnio 2 dalyje nurodytą draudimo sutartį, likviduojamas juridinis asmuo draudikui sumoka sutartą draudimo įmoką, o draudikas įsipareigoja mokėti periodines draudimo išmokas naudos gavėjui – asmeniui, kuriam likviduojamas juridinis asmuo įpareigotas atlyginti dėl fizinio asmens sveikatos sužalojimo ar gyvybės atėmimo atsiradusią žalą.

113 straipsnis. Informacija gyvybės draudimo sutarties draudėjui

1. Prieš sudarydamas gyvybės draudimo sutartį, draudikas arba jo įgaliotas atstovas privalo pateikti draudėjui raštu šio įstatymo 91 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją ir raštu pranešti draudėjui apie:

1) galimas draudimo sutarties sąlygas dėl draudimo sumų ir draudimo išmokų, kurias draudėjas turi teisę pasirinkti sudarydamas draudimo sutartį, draudimo įmokų dydžius dėl kiekvieno pasirinkto draudimo sumos ir draudimo išmokos varianto;

2) galimus draudimo sutarties terminus;

3) draudimo sutarties nutraukimo sąlygas ir būdus, iš jų ir apie draudėjo teisę nutraukti gyvybės draudimo sutartį šio įstatymo 121 straipsnio nustatyta tvarka lengvatinėmis sąlygomis;

4) draudimo įmokų mokėjimo būdus, mokėjimo tvarką ir trukmę;

5) draudimo išmokų dydžio nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo tvarką ir būdus;

6) palūkanų normos dydį, draudėjams tenkančios draudiko pelno dalies apskaičiavimo principus ir pelno dalies paskirstymo būdus, išperkamosios sumos nustatymo tvarką ir apytikrius išperkamosios sumos dydžius, jei sudaroma draudimo sutartis, susijusi su kapitalo kaupimu;

7) jei sudaroma draudimo sutartis, pagal kurią investavimo rizika tenka draudėjui, – objektus, į kuriuos gali būti investuojama, jų pobūdį, pajamas iš investicijų per pastaruosius 3 metus;

8) esminę informaciją apie draudimo sutartims taikomą apmokestinimo tvarką.

2. Gyvybės draudimo sutarties galiojimo metu draudikas nedelsdamas privalo raštu pranešti gyvybės draudimo sutarties draudėjui apie:

1) bet koki draudiko pavadinimo, teisinės formos ar buveinės adreso pasikeitimą ir, jei draudimo sutartis sudaryta draudiko filialo, apie atitinkamų duomenų, susijusių su draudiko filialu, pasikeitimus;

2) šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos pasikeitimą, jei keičiasi draudimo taisyklės ar teisė, taikoma draudimo sutarčiai.

3. Kiekvienais metais draudikas draudimo sutartyje nustatytais terminais privalo raštu pranešti draudėjui apie jam tenkantį draudiko pelno dalies dydį, išperkamosios sumos dydį, jei sudaryta draudimo sutartis, susijusi su kapitalo kaupimu.

4. Teikiama informacija privalo būti aiški ir suprantama.

5. Informacija teikiama lietuvių kalba arba draudėjo prašymu ir susitarus su draudiku – kita kalba.

114 straipsnis. Draudimo rizika

1. Draudikas, vertindamas draudimo riziką, turi teisę atsižvelgti į apdraustojų amžių, sveikatos būklę, profesiją ir kitus draudimo rizikai turinčius reikšmės objektyvius kriterijus, kartu užtikrindamas, kad vienodo rizikos lygio asmenų grupei būtų taikomos vienodos draudimo įmokų ir draudimo išmokų apskaičiavimo sąlygos.

2. Neteko galios nuo 2013-05-07.

Pastaba. Galioja iki 2013 m. gruodžio 31 d. (pagal įstatymą Nr. [XII-246](#))

3. Draudikui draudžiama bet kokia forma reikalauti, kad draudėjas, apdraustasis ir kiti asmenys pateiktų genetinių tyrimų duomenis.

4. Draudikas, įgyvendindamas įstatymų ar gyvybės draudimo sutarties suteikiamas teises, negali remtis tuo, kad:

1) draudėjas neįvykdė Civilinio kodekso 6.993 straipsnyje nustatytos pareigos dėl neatsargumo, jeigu nuo gyvybės draudimo sutarties sudarymo praėjo daugiau kaip 10 metų;

2) draudėjas neįvykdė Civilinio kodekso 6.1010 straipsnyje nustatytos pareigos dėl neatsargumo, jeigu nuo draudimo rizikos padidėjimo praėjo daugiau kaip 10 metų.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nustatyti terminai taikomi ir tuo atveju, kai į gyvybės draudimo sutartį yra įtraukta papildoma sveikatos draudimo rizika.

6. Draudikas, įgyvendindamas gyvybės draudimo sutarties suteikiamas teises, draudimo sutarties galiojimo metu neturi teisės vienašališkai didinti draudimo įmokos, kai draudimo rizika padidėja dėl draudėjo ar apdraustojų amžiaus ir (ar) ligos, išskyrus atvejus, kai draudėjas ar apdraustasis tyčia sukelia sau ligą.

7. Draudimo sutartyse nustatytais atvejais, kurie privalo būti aptarti individualiai, draudikas turi teisę vienašališkai keisti nustatytos draudimo įmokos dydį tik tuo atveju, kai šis keitimas yra susijęs su:

1) palūkanų normos kitimu vidaus ir tarptautinėse rinkose;

2) pakitusiais statistiniais duomenimis apie draudžiamuosius įvykius ir draudimo išmokas.

8. Vienašališkai keisti draudimo įmokos dydį šio straipsnio 7 dalyje nustatytais pagrindais galima tik tuo atveju, kai šis keitimas nėra esminis. Nustatant, ar keitimas yra esminis, turi būti atsižvelgiama į tai, ar draudėjas (naudos gavėjas) dėl keitimo iš esmės negauna ar netenka galimybės gauti to, ko tikėjosi iš draudimo sutarties.

9. Iki draudimo įmokos pakeitimo draudėjas privalo būti išsamiai informuotas apie įmokos pakeitimą raštu, nurodytos draudimo įmokos keitimo priežastys ir sudarytos sąlygos nutraukti draudimo sutartį.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-246](#), 2013-04-23, Žin., 2013, Nr. 46-2247 (2013-05-07)

115 straipsnis. Draudimo išmoka dėl apdraustojų mirties

Jeigu draudėjas ar gyvybės draudimo sutartyje nustatytais atvejais apdraustasis nepaskyrė naudos gavėjo, dėl apdraustojų mirties mokėtinos draudimo išmokos paveldimos įstatymų nustatyta tvarka.

116 straipsnis. Naudos gavėjo paskyrimas ir pakeitimas

1. Draudėjas turi teisę paskirti vieną ar keletą naudos gavėjų, kurie, įvykus draudžiamajam įvykiui, įgyja teisę gauti draudimo išmoką ar jos dalį. Apie paskirtą naudos gavėją draudėjas raštu privalo pranešti draudikui. Jeigu apdraustajam nėra suėję 18 metų, jis yra pripažintas neveiksniu ar jo veiknumas yra apribotas, draudėjas neturi teisės skirti naudos gavėjo, išskyrus atvejus, kai yra visos šios sąlygos:

1) apdraustajam nėra suėję 18 metų;

2) skiriamas naudos gavėjas yra apdraustojų artimasis giminaitis;

3) naudos gavėjas skiriamas apdraustojų išgyvenimo iki sutartyje nustatyto termino pabaigos atveju.

2. Draudėjas turi teisę paskirti neatšaukiamą naudos gavėją. Draudėjas privalo raštu pranešti asmeniui apie jo paskyrimą neatšaukiamu naudos gavėju.

3. Skiriant naudos gavėją, kuris nėra apdraustasis, būtinas apdraustojo rašytinis sutikimas, išskyrus atvejus, kai yra visos šios sąlygos:

- 1) apdraustajam nėra suėję 18 metų;
- 2) skiriamas naudos gavėjas yra apdraustojo artimasis giminaitis;
- 3) naudos gavėjas skiriamas apdraustojo išgyvenimo iki sutartyje nustatyto termino pabaigos atveju.

4. Jeigu draudėjas paskyrė keletą naudos gavėjų, nenurodydamas, kokią draudimo išmokos dalį turi teisę gauti kiekvienas iš jų, įvykus draudžiamajam įvykiui naudos gavėjai turi lygias teises į draudimo išmoką.

5. Draudėjas turi teisę pakeisti ar atšaukti naudos gavėją, raštu apie tai pranešęs draudikui. Kai naudos gavėjas pakeičiamas kitu naudos gavėju, kuris nėra apdraustasis, būtinas apdraustojo rašytinis sutikimas, išskyrus atvejus, kai yra visos šios sąlygos:

- 1) apdraustajam nėra suėję 18 metų;
- 2) skiriamas naudos gavėjas yra apdraustojo artimasis giminaitis;
- 3) naudos gavėjas skiriamas apdraustojo išgyvenimo iki sutartyje nustatyto termino pabaigos atveju.

6. Neatšaukiamas naudos gavėjas gali būti pakeistas ar atšauktas tik jo rašytiniu sutikimu.

7. Laikoma, kad naudos gavėjas paskirtas, pakeistas ar atšauktas, jeigu draudikas iki draudžiamąjį įvykių gavo draudėjo rašytinį pranešimą apie naudos gavėjo paskyrimą, pakeitimą ar atšaukimą ir įvykdytos šio straipsnio 3, 5 ir 6 dalyse nurodytos sąlygos.

8. Jeigu draudėjas testamente nurodė, kaip po jo mirties paveldimos draudimo išmokos, šis draudėjo nurodymas prilyginamas naudos gavėjo paskyrimui ar pakeitimui tik tuo atveju, kai apie tai draudikui yra raštu pranešęs draudėjas ar po draudėjo mirties jo įpėdiniai ir yra įvykdytos šio straipsnio 3, 5 ir 6 dalyse nurodytos sąlygos.

9. Gyvybės draudimo sutartyje nustatytais atvejais ir tvarka teisę paskirti, pakeisti ir atšaukti naudos gavėją turi ir apdraustasis. Šiuo atveju naudos gavėjo paskyrimui, pakeitimui ar atšaukimui *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio nuostatos.

10. Jeigu naudos gavėjas paskirtas, pakeistas ar atšauktas nesilaikant šio straipsnio nuostatų, naudos gavėjo paskyrimas, pakeitimas ar atšaukimas negalioja, išskyrus naudos gavėjo, kuris nėra neatšaukiamas naudos gavėjas, atšaukimo atvejį, nurodytą Civilinio kodekso 6.191 straipsnio 4 dalyje.

11. Įvykus draudžiamajam įvykiui, teisę į draudimo išmoką įgyja naudos gavėjas, paskirtas tik šio straipsnio nustatyta tvarka.

117 straipsnis. Civilinio kodekso nuostatų taikymo išimtys

Gyvybės draudimo sutarčiai netaikomos Civilinio kodekso nuostatos dėl draudimo, viršijančio draudimo vertę (6.1001 straipsnis), draudimo nuo skirtingų rizikų (6.1002 straipsnis) ir draudėjo teisių į žalos atlyginimą perėjimo draudikui (6.1015 straipsnis).

118 straipsnis. Draudimo išmoka

1. Draudimo išmoka pagal draudimo sutartį mokama nepaisant draudėjo ar naudos gavėjo gaunamų pajamų iš kitų šaltinių.

2. Draudikas turi teisę sumažinti draudimo išmoką draudimo įmokų, nesumokėtų už draudimo apsaugos sustabdymo laikotarpį, ir pajamų, kurios būtų gautos šias įmokas investavus, suma.

119 straipsnis. Draudėjo teisė atsisakyti mokėti draudimo įmokas

1. Jeigu su kapitalo kaupimu susijusios gyvybės draudimo sutarties galiojimo metu sukaupiama minimali suma, kai tokia yra nustatyta draudimo sutartyje, draudėjas turi teisę nebemokėti draudimo įmokos. Šiuo atveju gyvybės draudimo sutartis lieka galioti likusiam draudimo sutarties terminui ir išmokos pagal gyvybės draudimo sutartį perskaičiuojamos gyvybės draudimo sutartyje nustatyta tvarka atsižvelgiant į sukauptą minimalią sumą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta draudėjo teisė įgyvendinama gyvybės draudimo sutartyje nustatyta tvarka.

120 straipsnis. Draudiko teisė nutraukti draudimo sutartį

Draudikas turi teisę vienašališkai nutraukti gyvybės draudimo sutartį tik tuo atveju, kai yra esminis sutarties sąlygų pažeidimas, taip pat Civilinio kodekso 6.1009 straipsnio 1 dalyje nustatytu atveju.

121 straipsnis. Draudimo sutarties nutraukimas lengvatinėmis sąlygomis

1. Draudėjas – fizinis asmuo turi teisę vienašališkai nutraukti gyvybės draudimo sutartį, kurios terminas yra ne trumpesnis kaip 6 mėnesiai, apie tai raštu pranešęs draudikui per 30 dienų nuo momento, kai jam buvo pranešta apie sudarytą draudimo sutartį.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytu atveju nutraukus gyvybės draudimo sutartį, draudikas privalo grąžinti draudėjui visą sumokėtą draudimo įmoką, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nustatytą išimtį.

3. Draudėjui šio straipsnio 1 dalyje nustatytu atveju nutraukus gyvybės draudimo, susijusio su investiciniais fondais (kai investavimo rizika tenka draudėjui), sutartį, draudikas turi teisę grąžinti draudėjui jo sumokėtų draudimo įmokų sumą, perskaičiuotą pagal investavimo rezultatą, patirtą per draudimo sutarties galiojimo laikotarpį. Ši draudimo sutarties sąlyga privalo būti aptarta individualiai.

4. Šiame straipsnyje nustatytais atvejais draudėjui – fiziniam asmeniui nutraukus gyvybės draudimo sutartį, negali atsirasti jokių pareigų, susijusių su draudimo sutartimi.

122 straipsnis. Draudimo įmokos sumokėjimas nutraukus draudimo sutartį

Draudimo sutartyje galima nustatyti atvejus ir tvarką, kai su kapitalo kaupimu susijusi gyvybės draudimo sutartis, draudiko nutraukta dėl to, kad draudėjas nesumokėjo draudimo įmokos, atnaujinama, kai draudėjas per 6 mėnesius nuo gyvybės draudimo sutarties nutraukimo grąžina draudiko išmokėtą išperkamąją sumą.

123 straipsnis. Išperkamosios sumos išmokėjimas

1. Jeigu su kapitalo kaupimu susijusi gyvybės draudimo sutartis nutraukiama arba kitaip pasibaigia prieš terminą ar jeigu draudikas įgyvendina įstatymų ar draudimo sutarties suteikiamą teisę atsisakyti mokėti draudimo išmoką arba ją sumažinti, draudėjui išmokama suma privalo būti ne mažesnė už išperkamąją sumą.

2. Jeigu gyvybės draudimo sutartį pripažinus negaliojančia draudėjo naudai taikoma restitucija, draudikas privalo grąžinti draudėjui išperkamąją sumą, jeigu ji yra didesnė už draudėjo sumokėtas draudimo įmokas.

3. Išperkamosios sumos apskaičiavimo ir mokėjimo tvarka ir apytikriai išperkamosios sumos dydžiai turi būti nurodyti gyvybės draudimo sutartyje.

124 straipsnis. Iš draudimo sutarties atsirandančių turtinių teisių perleidimas

1. Gyvybės draudimo sutartyje nustatyta tvarka draudėjas ir naudos gavėjas gali perleisti kitam asmeniui iš gyvybės draudimo sutarties atsirandančias turtines teises.

2. Draudėjui perleidus iš gyvybės draudimo sutarties atsirandančias teises, naudos gavėjo, išskyrus neatšaukiamą naudos gavėją, paskyrimas netenka galios.

125 straipsnis. Iš draudimo sutarties atsirandančių turtinių teisių įkeitimas

1. Draudėjas gali prievolės įvykdymui užtikrinti įkeisti iš gyvybės draudimo sutarties, susijusios su kapitalo kaupimu, atsirandančias šias turtines teises: teisę į draudimo išmoką ir teisę į išperkamąją sumą. Draudėjas gali įkeisti teisę į išperkamąją sumą tik neatšaukiamo naudos gavėjo sutikimu.

2. Naudos gavėjas teisę į draudimo išmoką gali įkeisti tik įvykus draudžiamajam įvykiui.

3. Apie atsirandančių iš gyvybės draudimo sutarties turtinių teisių įkeitimą draudikui turi būti pranešta raštu.

4. Įkaito turėtojo reikalavimas gali būti patenkintas iš draudimo išmokos tik įvykus draudžiamajam įvykiui. Draudikas privalo patenkinti įkaito turėtojo reikalavimą iš draudimo išmokos tik pasibaigus šio įstatymo 96 straipsnio 2 dalyje nustatytam terminui.

5. Įkaito turėtojas turi pirmenybės prieš naudos gavėją teisę į savo reikalavimo patenkinimą, išskyrus atvejį, kai naudos gavėjas yra neatšaukiamas. Jeigu neatšaukiamas naudos

gavėjas paskirtas po atsirandančių iš draudimo sutarties turtinių teisių įkeitimo, įkaito turėtojas turi pirmenybės prieš neatšaukiamą naudos gavėją teisę į savo reikalavimo patenkinimą.

6. Draudikui patenkinus įkaito turėtojo reikalavimą, išperkamoji suma ar draudimo išmoka sumažinama dalimi, lygia draudiko patenkintų įkaito turėtojo reikalavimų daliai.

PENKTASIS SKIRSNIS SVEIKATOS DRAUDIMO YPATUMAI

126 straipsnis. Apdraustasis

1. Draudėjas gali sudaryti sveikatos draudimo sutartį dėl savo arba dėl kito asmens, kuris sudarius draudimo sutartį tampa apdraustuoju, turtinių interesų, susijusių su sveikata.

2. Kai sveikatos draudimas yra nuostolių draudimas, naudos gavėju gali būti tik apdraustasis, o jo mirties atveju – paskirtasis naudos gavėjas.

127 straipsnis. Kitų šio įstatymo nuostatų taikymas

1. Sveikatos draudimo sutarčiai *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 114 straipsnio 1 ir 3 dalių, 115, 116 ir 120 straipsnių nuostatos.

Pastaba. Galioja iki 2013 m. gruodžio 31 d. (pagal įstatymą Nr. [XII-246](#))

2. Kai sveikatos draudimo sutartis yra sumų draudimo sutartis, jai *mutatis mutandis* taikomos ir šio įstatymo 112, 117 ir 118 straipsnių nuostatos, bet netaikomos Civilinio kodekso nuostatos dėl nevisiško draudimo (6.999 straipsnis) ir papildomo draudimo (6.1000 straipsnis).

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-246](#), 2013-04-23, *Žin.*, 2013, Nr. 46-2247 (2013-05-07)

128 straipsnis. Draudimo rizika

1. Draudikas, įgyvendindamas įstatymuose numatytas ar sveikatos draudimo sutarties suteikiamas teises, negali remtis tuo, kad:

1) draudėjas neįvykdė Civilinio kodekso 6.993 straipsnyje nustatytos pareigos dėl neatsargumo, jei nuo draudimo sutarties sudarymo praėjo daugiau kaip 5 metai;

2) draudėjas neįvykdė Civilinio kodekso 6.1010 straipsnyje nustatytos pareigos dėl neatsargumo, jei nuo draudimo rizikos padidėjimo praėjo daugiau kaip 5 metai.

2. Draudikas, įgyvendindamas gyvybės draudimo sutarties suteikiamas teises, draudimo sutarties galiojimo metu neturi teisės vienašališkai didinti draudimo įmokos, kai draudimo rizika padidėja dėl draudėjo ar apdraustojo amžiaus ir ligos, išskyrus atvejus, kai draudėjas ar apdraustasis tyčia sukelia sau ligą.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS BENDRASIS DRAUDIMAS

129 straipsnis. Dalyvavimas bendrajame draudime

1. Bendrajame draudime dalyvaujančių draudikų tarpusavio teises ir pareigas nustato sutartis. Joje privalo būti nurodyta:

1) draudikas, kuris paskiriamas pagrindiniu draudiku;

2) užmokestis pagrindiniam draudikui už bendrojo draudimo sutarčių administravimą, išskyrus atvejus, kai susitarta kitaip;

3) kiekvieno draudiko prisiimamos draudimo rizikos dalis procentais;

4) draudimo įmokos, gautos pagal bendrojo draudimo sutartį, paskirstymo tvarka;

5) pagrindinio draudiko informacijos apie bendrojo draudimo sutartį teikimo kitiems draudikams tvarka;

6) vienas iš šio straipsnio 5 dalyje nurodytų draudimo išmokos mokėjimo būdų;

7) draudikų atsiskaitymų su pagrindiniu draudiku tvarka, kai taikomas šio straipsnio 5 dalies 1 punkte nustatytas draudimo išmokos mokėjimo būdas;

8) draudiko pasitraukimo iš bendrojo draudimo tvarka ir sąlygos.

2. Pagrindinis draudikas naudojasi visomis draudiko teisėmis ir vykdo visas draudiko pareigas, jei šiame įstatyme nenustatyta kitaip.

3. Draudimo sutartis sudaroma pagal pagrindinio draudiko parengtas draudimo sutarties sąlygas.

4. Pagrindinio draudiko išduodamame draudimo liudijime, be Civilinio kodekso 6.991 straipsnio 1 dalyje nustatytų draudimo liudijimo rekvizitų, turi būti ši informacija:

- 1) pagrindinio draudiko pavadinimas ir buveinės adresas;
- 2) kitų draudikų, dalyvaujančių bendrajame draudime, pavadinimai ir buveinių adresai;
- 3) kiekvieno draudiko prisiimamos draudimo rizikos dalis procentais;
- 4) vienas iš šio straipsnio 5 dalyje numatytų draudimo išmokos mokėjimo būdų;
- 5) visų draudikų parašai ir antspaudai, kai draudikų tarpusavio sutartyje numatyta, kad draudimo liudijimą pasirašo ne tik pagrindinis draudikas, bet ir visi kiti draudikai.

5. Draudimo išmoka pagal bendrojo draudimo sutartį mokama vienu iš šių būdų, kuris privalo būti nurodytas draudimo sutartyje:

1) pagrindinis draudikas savo ir kitų dalyvaujančių bendrajame draudime draudikų vardu moka draudimo išmoką;

2) kiekvienas bendrajame draudime dalyvaujantis draudikas moka prisiimtai draudimo rizikos daliai proporcingą draudimo išmokos dalį.

6. Kai draudimo sutartyje nustatyta, kad pagrindinis draudikas savo ir kitų dalyvaujančių bendrajame draudime draudikų vardu moka draudimo išmoką, draudėjas, naudos gavėjas ar nukentėjęs trečiasis asmuo dėl draudimo išmokos išmokėjimo privalo kreiptis į pagrindinį draudiką.

7. Kai draudimo sutartyje nustatyta, kad kiekvienas dalyvaujantis bendrajame draudime draudikas moka prisiimtai draudimo rizikos daliai proporcingą draudimo išmokos dalį, draudėjas, naudos gavėjas ar nukentėjęs trečiasis asmuo po to, kai pagrindinis draudikas konstatavo draudžiamąjį įvykio faktą ir draudimo išmokos dydį, priėmė sprendimą išmokėti draudimo išmoką, išmokėti dalį išmokos, privalo kreiptis į kiekvieną bendrajame draudime dalyvaujantį draudiką, atsižvelgiant į jų prisiimtos draudimo rizikos dalį. Jeigu tarp draudėjo, naudos gavėjo ar nukentėjusio trečiojo asmens ir vieno iš draudikų kyla ginčas dėl draudimo išmokos dalies mokėjimo, atsakovu teisme yra šis draudikas.

8. Bendrajame draudime dalyvaujantiems draudikams yra privalomas pagrindinio draudiko sprendimas, kuriuo konstatuojamas draudžiamąjį įvykio faktas ar kad draudžiamąjį įvykio nebuvo, draudimo išmokos dydis, ir sprendimas išmokėti draudimo išmoką.

130 straipsnis. Bendrasis draudimas Europos Sąjungos valstybėse narėse

1. Šio įstatymo 129 straipsnio nuostatos netaikomos draudimo įmonių ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo įmonių bendrajam draudimui Europos Sąjungos valstybėse narėse, atitinkančiam visus šiuos kriterijus:

1) bendrojo draudimo sutartis sudaroma dėl šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 ir 16 punktuose nurodytų draudimo grupių rizikų, išskyrus 7 straipsnio 3 dalies 13 punkte nurodytai draudimo grupei priklausančias draudimo rizikas, susijusias su žala, atsirandančia naudojant atominę energiją ar vaistus ir kitas medicinos prekes;

2) bendrojo draudimo sutartis sudaroma tik dėl didelių draudimo rizikų ir jei dėl šių draudimo rizikų masto būtina keletu draudikų teikiama draudimo apsauga;

3) draudimo rizika apdraudžiama viena draudimo sutartimi šioje sutartyje nurodytam terminui ir draudimo įmokai dviejų ir daugiau draudikų, prisiimančių draudimo rizikos dalį, ir vienas iš šių draudikų paskiriamas pagrindiniu draudiku;

4) draudimo rizika yra Europos Sąjungos valstybėje narėje ar valstybėse narėse;

5) pagrindinis draudikas atitinka šio straipsnio nustatytus reikalavimus ir pagal statusą, apibrėžtą sutartimi tarp draudikų, draudimo sutartiniuose santykiuose pagrindinis draudikas laikomas draudiku, suteikiančiu draudimo apsaugą dėl visos draudimo rizikos;

6) bent vieno iš draudikų buveinė ar filialas yra kitoje negu pagrindinio draudiko Europos Sąjungos valstybėje narėje;

7) pagrindinis draudikas visiškai prisiima pagrindinio draudiko teises ir pareigas ir turi teisę nustatyti draudimo sutarties sąlygas ir draudimo įmokos dydį.

2. Pagrindiniam draudikui taikomi šio įstatymo 53 arba 70 straipsnio reikalavimai.

3. Lietuvos Respublikos draudimo įmonių ir užsienio valstybių draudimo įmonių filialų, įsteigtų Lietuvos Respublikoje, dalyvaujančių bendrajame draudime Europos Sąjungos valstybėse

narėse, techninių atidėjinių formavimui, techninių atidėjinių padengimui turtu, statistinės ir kitos informacijos pateikimui priežiūros institucijai taikomi Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimai.

4. Priežiūros institucija bendradarbiauja su Europos Komisija ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingomis institucijomis analizuodama, ar nėra kliūčių šio straipsnio nuostatomis įgyvendinti, kaip laikomasi šio straipsnio nuostatų, ir stebėdama, ar šiomis nuostatomis nepiktnaudžiaujama dėl to, kad pagrindinis draudikas neprisiima visų pagrindinio draudiko teisių ir pareigų ar kad draudimo rizikos nereikalauja dviejų ar daugiau draudikų teikiamos draudimo apsaugos.

VII SKYRIUS DRAUDIMO SUTARTIMS TAIKYTINA TEISĖ

131 straipsnis. Šio skyriaus nuostatų taikymas

Šis skyrius nustato teisę, taikytiną ne gyvybės draudimo sutartims, kuriomis apdraudžiamos rizikos, esančios Europos Sąjungos valstybėse narėse, privalomojo draudimo sutartims, kai Europos Sąjungos valstybė narė numato pareigą sudaryti draudimo sutartį, taip pat teisę, taikytiną gyvybės draudimo sutartims, kai nuolatinė draudėjo gyvenamoji vieta ar buveinė, su kuria susijusi gyvybės draudimo sutartis, yra Europos Sąjungos valstybėje narėje.

132 straipsnis. Imperatyvios teisės normos

Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra draudimo rizika, įsipareigojimo pagal gyvybės draudimo sutartį ar Europos Sąjungos valstybės narės, kuri numato pareigą sudaryti draudimo sutartį, imperatyvios teisės normos taikomos draudimo sutarčiai, neatsižvelgiant į tai, kokia teisė taikytina draudimo sutarčiai.

133 straipsnis. Ne gyvybės draudimo sutartims taikytina teisė

1. Šis straipsnis nustato teisę, taikytiną ne gyvybės draudimo sutartims, kuriomis apdraudžiamos draudimo rizikos, esančios Europos Sąjungos valstybėse narėse, kai ne gyvybės draudimo sutarties šalys nepasirinko taikomos teisės.

2. Kai draudėjo nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė yra Europos Sąjungos valstybėje narėje, kurioje yra draudimo rizika, taikoma šios Europos Sąjungos valstybės narės teisė arba, jei šios Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktai leidžia, kitos valstybės teisė.

3. Kai draudėjo nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė yra ne toje pačioje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kurioje yra draudimo rizika, draudimo sutarties šalys gali pasirinkti Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra draudimo rizika, teisę arba valstybės, kurioje yra draudėjo nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė, teisę.

4. Kai draudėjas vykdo ūkinę komercinę veiklą arba verčiasi savarankiška profesine veikla, sudarant draudimo sutartį dėl su draudėjo veikla susijusių draudimo rizikų, esančių skirtingose Europos Sąjungos valstybėse narėse, draudimo sutarties šalys gali pasirinkti bet kurios iš šių valstybių narių teisę arba valstybės, kurioje yra draudėjo nuolatinė gyvenamoji vieta ar draudėjo buveinė, teisę.

5. Nepaisydamos šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalių nuostatų, sudarydamos draudimo sutartį dėl draudžiamųjų įvykių, galinčių įvykti kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje negu valstybė narė, kurioje yra draudimo rizika, draudimo sutarties šalys gali pasirinkti pirmosios valstybės narės teisę.

6. Didelės draudimo rizikos draudimo sutarties šalys gali laisvai pasirinkti taikomą teisę.

7. Tai, kad šio straipsnio 2 ar 6 dalyje nustatytais atvejais draudimo sutarties šalys pasirinko taikomą teisę, neturi įtakos Europos Sąjungos valstybės narės, su kuria yra susijusios visos kitos aplinkybės taikomos teisės pasirinkimo metu, imperatyvių teisės normų taikymui.

8. Draudimo sutarties šalių susitarimas dėl taikomos teisės pasirinkimo turi būti išreikštas ar aiškiai nurodytas draudimo sutartyje arba aiškiai numanomas iš konkrečių aplinkybių. Jeigu taip nėra arba jeigu sutarties šalys nepasirinko taikomos teisės, taikoma šiame straipsnyje nurodytos valstybės, su kuria draudimo sutartis yra susijusi labiausiai, teisė, tačiau didelei draudimo sutarties daliai, kuri yra labiau susijusi su kita valstybe negu su nurodyta šio straipsnio 1, 2, 3, 4 ir 5 dalyse,

išimties tvarka gali būti taikoma kitos valstybės teisė. Preziumuojama, kad draudimo sutartis yra labiausiai susijusi su Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra draudimo rizika, teise.

9. Jeigu draudimo sutartis sudaroma dėl draudimo rizikų, esančių daugiau kaip vienoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, taikant šios dalies nuostatas laikoma, kad draudimo sutartis sudaryta iš keleto draudimo sutarčių, iš kurių kiekviena yra susijusi tik su viena valstybe nare.

134 straipsnis. Privalomojo draudimo sutartims taikytina teisė

1. Privalomojo draudimo sutarčiai taikoma Europos Sąjungos valstybės narės, kuri numato pareigą sudaryti draudimo sutartį, teisė.

2. Kai pareigą sudaryti draudimo sutartį numato Lietuvos Respublikos įstatymai, ji nelaikoma tinkamai įvykdyta, jei sudaryta draudimo sutartis neatitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų, taikomų tokiam draudimui, nuostatų.

3. Kai privalomojo draudimo atveju Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra draudimo rizika, ir valstybės narės, kuri numato pareigą sudaryti draudimo sutartį, teisė prieštarauja viena kitai, taikoma pastarosios valstybės narės teisė.

4. Kai draudimo sutartis sudaroma dėl draudimo rizikų, esančių daugiau kaip vienoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, ir bent vienoje iš jų yra privalomasis draudimas, taikant šio straipsnio 2 dalies nuostatas laikoma, kad draudimo sutartis sudaryta iš keleto draudimo sutarčių, iš kurių kiekviena yra susijusi tik su viena valstybe nare.

5. Kai Europos Sąjungos valstybė narė numato privalomąjį draudimą ir draudikas privalo pranešti kompetentingoms institucijoms apie draudimo apsaugos pabaigą, draudimo apsaugos pabaiga teisinių pasekmių tretiesiems asmenims turi tik šios Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktuose nurodytomis aplinkybėmis.

135 straipsnis. Gyvybės draudimo sutartims taikytina teisė

1. Šis straipsnis nustato gyvybės draudimo sutartims taikytiną teisę, kai gyvybės draudimo sutarties šalys nepasirinko draudimo sutarčiai taikomos teisės.

2. Gyvybės draudimo sutartims taikoma išipareigojimo pagal gyvybės draudimo sutartį Europos Sąjungos valstybės narės teisė.

3. Kai draudėjo nuolatinė gyvenamoji vieta yra ne Europos Sąjungos valstybėje narėje, kurios pilietis draudėjas yra, o kitoje valstybėje narėje, draudimo sutarties šalys gali pasirinkti tos valstybės narės, kurios pilietybę turi draudėjas, teisę.

VIII SKYRIUS

INTERVENCINĖS PRIEMONĖS, DRAUDIMO ĮMONIŲ PABAIGA, PERTVARKYMAS IR BANKROTAS

PIRMASIS SKIRSNIS INTERVENCINĖS PRIEMONĖS

136 straipsnis. Šio skirsnio nuostatų taikymas

1. Šis skirsnis reglamentuoja intervencinių priemonių taikymą:

1) Lietuvos Respublikos draudimo įmonėms ir jų filialams, įsteigtiems Europos Sąjungos valstybėje narėse;

2) užsienio valstybių draudimo įmonių filialams, įsteigtiems Lietuvoje.

2. Teismo taikomos Civilinio kodekso 2.131 straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 ir 8 punktuose nurodytos priemonės, jeigu jos atitinka šio įstatymo 2 straipsnio 37 dalyje nurodytus kriterijus, laikomos intervencinėmis priemonėmis.

3. Intervencinėmis priemonėmis laikomos priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės, numatytos šio įstatymo 204 straipsnio 5 ir 9 punktuose, ir kitos priežiūros institucijos poveikio priemonės, kurias taikydama priežiūros institucija, atsižvelgusi į galimas jų pasekmes, nurodė, kad taikomos poveikio priemonės yra intervencinės.

137 straipsnis. Intervencinės priemonės

1. Tik teismas arba priežiūros institucija turi teisę priimti sprendimą dėl intervencinių priemonių taikymo.

2. Intervencinėms priemonėms taikoma Lietuvos Respublikos teisė.

138 straipsnis. Informacija apie intervencines priemones

1. Priežiūros institucija, gavusi teismo išsiųstas ekspertų ataskaitą ir rekomendacijas, nurodytas Civilinio kodekso 2.130 straipsnio 2 dalyje, privalo teismui pateikti išvadą dėl teismo ketinamų taikyti intervencinių priemonių. Teismas, priėmęs sprendimą taikyti intervencines priemones, apie priimtą sprendimą ir jo įsigaliojimą privalo nedelsdamas pranešti priežiūros institucijai.

2. Priežiūros institucija privalo nedelsdama pranešti kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie teismo ar jos pačios priimtą sprendimą taikyti intervencines priemones ir jo įsigaliojimą, nurodyma galimas šių priemonių pasekmės kitos Europos Sąjungos valstybės narės fiziniams ar juridiniams asmenims. Jeigu yra galimybė, priežiūros institucija privalo apie tai pranešti kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingoms institucijoms iki sprendimo taikyti intervencines priemones priėmimo.

3. Teismas ar priežiūros institucija, priėmę sprendimą taikyti intervencines priemones, privalo nedelsdami paskelbti sprendimo rezoliucinę dalį „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“.

4. Priežiūros institucija privalo nedelsdama paskelbti teismo ar jos pačios sprendimo taikyti intervencines priemones rezoliucinę dalį Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

5. Šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytame skelbime turi būti nurodyta institucija, priėmusi sprendimą taikyti intervencines priemones, taikoma teisė ir paskirti laikinieji draudimo įmonės valdymo organo nariai.

6. Intervencinės priemonės taikomos ir turi teisinių pasekmių neatsižvelgiant į tai, ar informacija apie jas yra paskelbta šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatyta tvarka, ar nepaskelbta.

7. Šio straipsnio 3, 4 ir 5 dalių nuostatos dėl informacijos apie intervencines priemones skelbimo netaikomos, kai intervencinės priemonės turi įtakos tik draudimo įmonės akcininkų ar draudimo įmonės arba užsienio valstybės draudimo įmonės filialo darbuotojų teisėms. Priežiūros institucija turi teisę pavesti draudimo įmonei ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialui apie intervencines priemones pranešti šiems asmenims.

ANTRASIS SKIRSNIS

DRAUDIMO ĮMONIŲ PABAIGA, PERTVARKYMAS IR BANKROTAS BEI UŽSIENIO VALSTYBIŲ DRAUDIMO ĮMONIŲ FILIALŲ VEIKLOS NUTRAUKIMAS

139 straipsnis. Draudimo įmonių pabaiga, pertvarkymas ir bankrotas

1. Reorganizuoti draudimo įmonę visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu, ją pertvarkyti galima turint priežiūros institucijos leidimą, išduodamą priežiūros institucijos nustatyta tvarka. Kai draudimo įmonė reorganizuojama teismo sprendimu, prieš priimdamas šį sprendimą teismas privalo gauti priežiūros institucijos išvadą.

2. Priežiūros institucija turi teisę įpareigoti draudimo įmonę pranešti suinteresuotiems asmenims apie reorganizavimo, pertvarkymo ir veiklos rūšies keitimo procedūras ir atsižvelgdama į šio įstatymo 148 straipsnio nuostatas nustatyti šios informacijos pateikimo tvarką.

140 straipsnis. Likviduojamos draudimo įmonės įsipareigojimai pagal draudimo sutartis

Kai draudimo įmonė likviduojama, įsipareigojimai, atsirandantys dėl draudimo sutarčių, sudarytų įgyvendinant steigimosi teisę ar teisę teikti paslaugas, vykdomi taip pat kaip ir įsipareigojimai, atsirandantys dėl kitų tos draudimo įmonės draudimo sutarčių.

141 straipsnis. Savanoriškas draudimo įmonės likvidavimas

1. Draudimo įmonės visuotinis akcininkų susirinkimas turi teisę priimti sprendimą likviduoti draudimo įmonę tik po to, kai draudimo įmonė šio įstatymo nustatyta tvarka yra perleidusi teises ir pareigas pagal draudimo sutartis ir priežiūros institucijos nustatyta tvarka gavusi priežiūros institucijos leidimą likviduoti draudimo įmonę.

2. Priežiūros institucija sprendimą dėl leidimo likviduoti draudimo įmonę išdavimo priima per 30 darbo dienų nuo visų reikiamų ir tinkamai įformintų dokumentų pateikimo.

3. Prieš skiriant likvidatorių, likvidacinės komisijos narį ar šios komisijos pirmininką, priežiūros institucijos nustatyta tvarka turi būti gautas priežiūros institucijos pritarimas skiriamo asmens kandidatūrai. Priežiūros institucija sprendimą dėl pritarimo skiriamų asmenų kandidatūroms priima per 30 darbo dienų nuo visų reikiamų ir tinkamai įformintų dokumentų pateikimo.

4. Apie priimtą sprendimą likviduoti draudimo įmonę ir paskirti likvidatorių ar sudaryti likvidacinę komisiją ir paskirti likvidacinės komisijos pirmininką draudimo įmonė per 3 darbo dienas privalo raštu pranešti priežiūros institucijai.

142 straipsnis. Prašymas inicijuoti draudimo įmonės veiklos tyrimą

1. Panaikinusi draudimo veiklos licencijos galiojimą, priežiūros institucija privalo įpareigoti draudimo įmonę perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis ir nustatyti terminą, per kurį teisės ir pareigos privalo būti perleistos.

2. Draudimo įmonė, turėdama teisių ir pareigų, atsirandančių iš draudimo sutarčių, neturi teisių pradėti vykdyti kitą ūkinę komercinę veiklą.

3. Jeigu draudimo įmonė per priežiūros institucijos nustatytą terminą neperleidžia teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis, priežiūros institucija privalo kreiptis į prokurorą su prašymu inicijuoti draudimo veiklos tyrimą Civilinio kodekso 2.124–2.131 straipsniuose nustatyta tvarka.

143 straipsnis. Priverstinis draudimo įmonės likvidavimas

1. Teismas, prieš priimdamas sprendimą dėl draudimo įmonės priverstinio likvidavimo Civilinio kodekso 2.106 straipsnyje nurodytais pagrindais, privalo pranešti priežiūros institucijai ir gauti jos išvadą dėl priverstinio draudimo įmonės likvidavimo.

2. Likvidatoriaus ar likvidacinės komisijos narių ir šios komisijos pirmininko kandidatūras teismui pateikia priežiūros institucija. Priėmęs sprendimą likviduoti draudimo įmonę, paskirti likvidatorių ar likvidacinę komisiją ir šios komisijos pirmininką, teismas per 3 darbo dienas apie tai privalo raštu pranešti priežiūros institucijai.

144 straipsnis. Draudimo įmonės bankrotas

1. Draudimo įmonės bankroto byla nagrinėjama Įmonių bankroto įstatymo nustatyta tvarka, jeigu šis įstatymas nenustato kitaip.

2. Draudimo įmonės bankroto procesas vyksta tik teismo tvarka. Pareiškimą teismui dėl bankroto bylos iškėlimo pateikia priežiūros institucija. Teismas priežiūros institucijos pareiškimą dėl bankroto bylos iškėlimo išnagrinėja per 7 dienas.

3. Jeigu įstatymų nustatyta tvarka pareiškimą dėl draudimo įmonės bankroto bylos iškėlimo pateikia kiti asmenys, teismas, prieš priimdamas sprendimą iškelti bankroto bylą, privalo gauti priežiūros institucijos išvadą dėl draudimo įmonės nemokumo.

4. Administratoriaus kandidatūrą teismui pateikia priežiūros institucija.

5. Priėmęs sprendimą iškelti draudimo įmonės bankroto bylą, teismas per 3 darbo dienas apie tai privalo raštu pranešti priežiūros institucijai.

6. Draudimo įmonės bankroto bylos nagrinėjimo metu draudėjų ir kitų kreditorių susirinkimai nešaukiami. Jų interesams atstovauja priežiūros institucijos sudarytas kreditorių atstovų komitetas. Šis komitetas sudaromas iš ne daugiau kaip 15 narių. Į kreditorių atstovų komiteto sudėtį įeina draudėjai, apdraustieji, naudos gavėjai, nukentėję tretieji asmenys, kiti kreditoriai ir priežiūros institucijos atstovai. Kreditorių atstovų komiteto reglamentą tvirtina priežiūros institucija.

7. Pirmąjį kreditorių atstovų komiteto posėdį šaukia priežiūros institucija arba priežiūros institucijos pavedimu administratorius.

145 straipsnis. Užsienio valstybės draudimo įmonės reorganizavimas, susijęs su filialu, įsteigtu Lietuvos Respublikoje

1. Užsienio valstybės draudimo įmonės reorganizavimas gali turėti teisinių pasekmių šios įmonės filialo Lietuvos Respublikoje draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir trečiųjų asmenų teisėms ir pareigoms tik gavus priežiūros institucijos leidimą.

2. Priežiūros institucija turi teisę įpareigoti užsienio valstybės draudimo įmonės filialą pranešti apie reorganizavimo procedūras ir, atsižvelgdama į šio įstatymo 148 straipsnio nuostatas, nustatyti šios informacijos pateikimo tvarką.

146 straipsnis. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, veiklos nutraukimas

1. Užsienio valstybės draudimo įmonė turi teisę priimti sprendimą nutraukti filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, veiklą tik šio įstatymo nustatyta tvarka perdavusi teises ir pareigas pagal filialo draudimo sutartis ir gavusi priežiūros institucijos leidimą.

2. Priežiūros institucija sprendimą dėl leidimo išdavimo priima per 30 darbo dienų nuo visų reikiamų ir tinkamai įformintų dokumentų gavimo.

3. Užsienio valstybės draudimo įmonė, priėmusi sprendimą nutraukti filialo veiklą, privalo paskirti asmenį, atsakingą už filialo veiklos nutraukimą. Prieš skirdama asmenį, atsakingą už filialo veiklos nutraukimą, užsienio valstybės draudimo įmonė priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo gauti priežiūros institucijos pritarimą šio asmens kandidatūrai. Priežiūros institucija sprendimą dėl pritarimo šioje dalyje nurodytai kandidatūrai priima per 30 darbo dienų nuo visų reikiamų ir tinkamai įformintų dokumentų gavimo.

4. Apie priimtą sprendimą nutraukti Lietuvos Respublikoje įsteigto užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ir paskirti asmenį, atsakingą už filialo veiklos nutraukimą, užsienio valstybės draudimo įmonė per 3 darbo dienas raštu privalo pranešti priežiūros institucijai.

147 straipsnis. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, priverstinis veiklos nutraukimas

1. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, veikla priverstinai nutraukiama priežiūros institucijai priėmus sprendimą panaikinti leidimo filialo draudimo veiklai galiojimą. Šiuo atveju asmens, atsakingo už veiklos nutraukimą, kandidatūrą teikia priežiūros institucija.

2. Jeigu įstatymų nustatyta tvarka sprendimą nutraukti Lietuvos Respublikoje įsteigto užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ketina priimti kitos Lietuvos Respublikos institucijos, asmens, atsakingo už veiklos nutraukimą, kandidatūrą pateikia priežiūros institucija. Priėmusi sprendimą nutraukti užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ir paskirti asmenį, atsakingą už veiklos nutraukimą, valstybės institucija per 3 darbo dienas apie tai privalo raštu pranešti priežiūros institucijai.

148 straipsnis. Informacija, susijusi su draudimo įmonės likvidavimu ir bankroto byla bei užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimu

1. Priežiūros institucija privalo nedelsdama pranešti kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie priimtą sprendimą likviduoti draudimo įmonę, nutraukti užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti draudimo įmonės bankroto bylą, nurodydama galimas pasekmes šios Europos Sąjungos valstybės narės fiziniams ar juridiniams asmenims.

2. Jeigu yra galimybė, priežiūros institucija iki sprendimo likviduoti draudimo įmonę, nutraukti užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti draudimo įmonės bankroto bylą priėmimo privalo apie tai pranešti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai.

3. Likviduojamos draudimo įmonės likvidatorius, likvidacinės komisijos pirmininkas, asmuo, atsakingas už užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, ar bankrutuojančios draudimo įmonės administratorius privalo nedelsdamas paskelbti „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“ informaciją apie sprendimą likviduoti draudimo įmonę, nutraukti užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti draudimo įmonės bankroto bylą.

4. Likviduojamos draudimo įmonės likvidatorius, likvidacinės komisijos pirmininkas, asmuo, atsakingas už užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, ar bankrutuojančios draudimo įmonės administratorius privalo nedelsdamas paskelbti ištrauką iš

priimto sprendimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje. Šiame skelbime, be kitų duomenų, privalo būti nurodytas priežiūros institucijos ir likviduojamos draudimo įmonės likvidatoriaus, likvidacinės komisijos pirmininko, asmens, atsakingo už užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, ar bankrutuojančios draudimo įmonės administratoriaus adresas ir kiti duomenys ryšiams palaikyti, teisė, taikoma likvidavimo ar bankroto procedūroms.

5. Likviduojamos draudimo įmonės likvidatorius, likvidacinės komisijos pirmininkas, asmuo, atsakingas už užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, ar bankrutuojančios draudimo įmonės administratorius apie sprendimą likviduoti draudimo įmonę, nutraukti užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti draudimo įmonės bankroto bylą privalo nedelsdamas raštu pranešti kiekvienam žinomam kreditoriui, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje. Šioje informacijoje privalo būti nurodyta:

- 1) kreditorių reikalavimų pateikimo terminai, tvarka ir subjektas, kuriam pateikiami kreditorių reikalavimai;
- 2) kreditorių reikalavimų nepateikimo ar pavėluoto pateikimo teisinės pasekmės;
- 3) kreditorių reikalavimų tenkinimo eilė, priemonės, kuriomis yra užtikrinti kreditorių reikalavimai;
- 4) draudimo įmonės likvidavimo ir bankroto, užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimo pasekmės draudimo sutartims, teisių ir pareigų, susijusių su draudimo sutartimis, pabaigos momentas.

6. Informacija, nurodyta šio straipsnio 5 dalyje, pateikiama lietuvių kalba ir Europos Sąjungos valstybės narės valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų. Dokumente privalo būti antraštė „Kvietimas pareikšti kreditorių reikalavimus ir jų pareiškimo terminas“ visomis Europos Sąjungos oficialiomis kalbomis. Jeigu kreditorių reikalavimas atsiranda iš draudimo sutarties, informacija pateikiama Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra kreditoriaus nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų.

7. Kreditorius, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė yra kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, naudodamasis teise pareikšti kreditorių reikalavimą, privalo pateikti kreditorių reikalavimą patvirtinančių dokumentų (jei tokie yra) kopijas, nurodyti datą, kada atsirado kreditorių reikalavimas, pareiškiamo reikalavimo dydį ir priemones, kuriomis šis reikalavimas yra užtikrintas. Kreditoriaus informacija pateikiama Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra kreditoriaus nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų, tačiau informacijoje privalo būti antraštė lietuvių kalba „Kreditorių reikalavimas“ ar „Pastabos dėl kreditorių reikalavimo“.

8. Likviduojamos draudimo įmonės likvidatorius, likvidacinės komisijos pirmininkas, asmuo, atsakingas už užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, ar bankrutuojančios draudimo įmonės administratorius privalo tinkamai ir reguliariai informuoti kreditorius apie likvidavimo ar bankroto procedūrą eigą.

9. Likviduojamos draudimo įmonės likvidatorius, likvidacinės komisijos pirmininkas, asmuo, atsakingas už užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, ar bankrutuojančios draudimo įmonės administratorius privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka teikti informaciją priežiūros institucijai.

10. Priežiūros institucija kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu privalo pateikti informaciją apie draudimo įmonės likvidavimą, užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą ar draudimo įmonės bankrotą.

149 straipsnis. Likviduojamos, bankrutavusios draudimo įmonės ir užsienio valstybės draudimo įmonės filialo, kurio veikla nutraukiama, turto, dengiančio draudimo techninius atidėjinius, naudojimas

1. Likviduojamos, bankrutavusios draudimo įmonės ir užsienio valstybės draudimo įmonės filialo, kurio veikla nutraukiama, draudimo techninius atidėjinius dengiantis turtas, įtrauktas į šio įstatymo 35 straipsnio 7 dalyje nurodytą sąrašą, gali būti naudojamas tik draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų reikiams kreditorių reikalavimams, atsirandantiems iš draudimo sutarčių, tenkinti, išskyrus šio straipsnio 4 dalyje numatytą išimtį. Iš draudimo techninius atidėjinius dengiančio turto ir lėšų, gautų jį perleidus,

negali būti išieškoma pagal kitas draudimo įmonės ar kitos užsienio valstybės draudimo įmonės filialo prievoles.

2. Jeigu draudimo techninius atidėjinius dengiančio turto nepakanka visiems likviduojamos ar bankrutavusios draudimo įmonės, užsienio valstybės draudimo įmonės filialo, kurio veikla nutraukiama, kreditorių reikalavimams, atsirandantiems iš draudimo sutarčių, patenkinti, šie reikalavimai tenkinami proporcingai pagal kiekvienam kreditoriui priklausančią sumą.

3. Kitos negu draudimo techninių atidėjinių turtas draudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialo lėšos panaudojamos šio straipsnio 1 dalyje numatytų kreditorių, kurių reikalavimai nebuvo visiškai patenkinti iš draudimo techninius atidėjinius dengiančio turto, ir visų kitų kreditorių reikalavimams tenkinti įstatymų nustatyta tvarka. Draudimo techninius atidėjinius dengiančio turto likutis, likęs patenkinus šio straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų reiškiamus kreditorių reikalavimus, taip pat naudojamas visų kitų kreditorių reikalavimams tenkinti įstatymų nustatyta tvarka.

4. Jeigu kito turto negu dengiantis bankrutuojančios draudimo įmonės draudimo techninius atidėjinius nepakanka administravimo išlaidoms apmokėti, teismas kreditorių atstovų komiteto siūlymu, atsižvelgdamas į priežiūros institucijos nuomonę, administratoriaus prašymu turi teisę skirti iki 10 procentų draudimo techninius atidėjinius dengiančio turto bankrutuojančios draudimo įmonės administravimo išlaidoms.

150 straipsnis. Bankrutuojančių draudimo įmonių draudimo sutarčių pabaiga

1. Įsiteisėjus teismo nutarčiai iškelti bankroto bylą:

1) pasibaigia ne gyvybės draudimo sutartys, išskyrus transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis;

2) transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartys pasibaigia po 30 dienų (išskyrus atvejus, kai transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartyje numatyta ankstesnė draudimo sutarties termino pabaiga);

3) pasibaigia gyvybės draudimo sutartys, jeigu per priežiūros institucijos nustatytą terminą teisės ir pareigos pagal šias sutartis nėra perleidžiamos.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų draudimo sutarčių draudėjai įgyja kreditorių reikalavimo teisę į sumokėtos draudimo įmokos dalį už laikotarpį nuo draudimo sutarties pabaigos šio straipsnio 1 dalyje nurodytais pagrindais iki draudimo sutartyje numatyto draudimo sutarties termino pabaigos.

151 straipsnis. Užsienio valstybių draudimo įmonių filialų draudimo sutarčių pabaiga

1. Priežiūros institucijai panaikinus leidimo užsienio valstybės draudimo įmonės filialo draudimo veiklai galiojimą dėl to, kad filialo įsipareigojimai viršija filialui priskirtą turtą:

1) pasibaigia ne gyvybės draudimo sutartys, išskyrus transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis;

2) transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartys pasibaigia po 30 dienų (išskyrus atvejus, kai transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartyje numatyta ankstesnė draudimo sutarties termino pabaiga);

3) pasibaigia gyvybės draudimo sutartys, jeigu nuo leidimo užsienio valstybės draudimo įmonės filialo draudimo veiklai galiojimo panaikinimo iki priežiūros institucijos nustatyto termino pabaigos teisės ir pareigos pagal šias sutartis nėra perleidžiamos.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų draudimo sutarčių draudėjai įgyja kreditorių reikalavimo teisę į sumokėtos draudimo įmokos dalį už laikotarpį nuo draudimo sutarties pabaigos šio straipsnio 1 dalyje nurodytais pagrindais iki draudimo sutartyje numatyto draudimo sutarties termino pabaigos.

3. Jeigu užsienio valstybės draudimo įmonės filialo įsipareigojimai tampa didesni už filialui priskirtą turtą po leidimo filialo draudimo veiklai galiojimo panaikinimo, priežiūros institucija konstatuoja šį faktą nutarimu. Šiuo atveju:

1) pasibaigia ne gyvybės draudimo sutartys, išskyrus transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis;

2) transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartis pasibaigia po 30 dienų (išskyrus atvejus, kai transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartyje numatyta ankstesnė draudimo sutarties termino pabaiga);

3) priežiūros institucija nustato teisių ir pareigų pagal gyvybės draudimo sutartis perleidimo terminą. Jeigu per priežiūros institucijos nustatytą terminą teisės ir pareigos pagal gyvybės draudimo sutartis neperleidžiamos, šios sutartys pasibaigia.

4. Šio straipsnio 3 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų draudimo sutarčių draudėjai įgyja kreditorių reikalavimo teisę į sumokėtos draudimo įmokos dalį už laikotarpį nuo draudimo sutarties pabaigos šio straipsnio 3 dalyje nurodytais pagrindais iki draudimo sutartyje numatyto draudimo sutarties termino pabaigos.

152 straipsnis. Draudėjų kreditorių reikalavimai pasibaigus gyvybės draudimo sutartims

1. Kiekvienas šio įstatymo 150 ar 151 straipsnyje numatytais pagrindais pasibaigusios gyvybės draudimo sutarties draudėjas įgyja kreditorių reikalavimo teisę į draudimo įmonę ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialą.

2. Jeigu gyvybės draudimo sutartis sudaryta tik dėl mirties rizikos, draudėjai įgyja kreditorių reikalavimo teisę į sumokėtos draudimo įmokos dalį nuo draudimo sutarties pabaigos šio įstatymo 150 ar 151 straipsnyje numatytais pagrindais iki draudimo sutartyje numatyto draudimo sutarties termino pabaigos.

3. Draudėjo, sudariusio su kapitalo kaupimu susijusią gyvybės draudimo sutartį, kreditorių reikalavimo dydis yra lygus to draudėjo draudimo sutarčiai sudarytų techninių atidėjinių dydžių sumai sutarties pabaigos dieną.

153 straipsnis. Teisių ir pareigų pagal bankrutuojančios draudimo įmonės gyvybės draudimo sutartis perleidimo ypatumai

1. Perleidžiant teises ir pareigas pagal bankrutuojančios draudimo įmonės gyvybės draudimo sutartis, vietoj šio įstatymo 41 straipsnio 5 dalyje, 42 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytų terminų taikomas 30 dienų terminas.

2. Perleidžiant teises ir pareigas pagal bankrutuojančios draudimo įmonės gyvybės draudimo sutartis, šio įstatymo 42 straipsnio 3 dalies 2 punktas taikomas atsižvelgiant į šiame straipsnyje nustatytas išimtis.

3. Perleidžiant teises ir pareigas pagal bankrutuojančios draudimo įmonės gyvybės draudimo sutartis, šio įstatymo 42 straipsnio 3 dalies 4 punktas netaikomas, tačiau būtina sąlyga priežiūros institucijai išduoti leidimą perleisti teises ir pareigas yra bankrutuojančios draudimo įmonės draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų turtinių interesų apsauga, kuri yra realiai galima konkrečiomis bankroto bylos aplinkybėmis.

4. Kai bankrutuojančios draudimo įmonės draudimo techninius atidėjinius dengiančio turto nepakanka kreditorių reikalavimams, atsirandantiems iš gyvybės draudimo, susijusio su kapitalo kaupimu, sutarčių, patenkinti, bankrutuojanti draudimo įmonė, perleidžianti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis, turi teisę perleisti dalį pareigos dėl draudimo išmokos ir išperkamosios sumos mokėjimo. Šiuo atveju sutartyje dėl teisių ir pareigų perleidimo privalo būti nurodyta, kokią dalį draudimo išmokos ir išperkamosios sumos privalo sumokėti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis perimantis subjektas. Nuo teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimo momento draudėjas įgyja kreditorių reikalavimo bankrutuojančiai draudimo įmonei teisę į išperkamosios sumos, apskaičiuotos iki teisių ir pareigų perleidimo dienos, dalį, dėl kurios mokėjimo pareiga išliko bankrutuojančiai draudimo įmonei.

5. Šio įstatymo 42 straipsnio 7 dalyje numatyto draudimo techninius atidėjinius dengiančio turto atkūrimo plano pateikti nereikia, jeigu įgyvendinant šio straipsnio 4 dalies nuostatas perduodamas draudimo techninius atidėjinius dengiantis turtas atitinka perimamas teises ir pareigas.

154 straipsnis. Teisių ir pareigų pagal užsienio valstybės draudimo įmonės filialo, kurio veikla nutraukiama, gyvybės draudimo sutartis perleidimo ypatumai

Priežiūros institucija, atsižvelgdama į šio įstatymo 153 straipsnio nuostatas, nustato užsienio valstybės draudimo įmonės filialo, kurio veikla nutraukiama ir kurio įsipareigojimai didesni už jam priskirtą turtą, teisių ir pareigų pagal gyvybės draudimo sutartis perleidimo tvarką.

155 straipsnis. Likviduojamos ir bankrutuojančios draudimo įmonės draudimo veiklos licencija

1. Jeigu šio įstatymo nustatyta tvarka draudimo veiklos licencijos galiojimas iki sprendimo likviduoti draudimo įmonę ar iškelti jai bankroto bylą priėmimo nepanaikintas, priėmusi sprendimą likviduoti draudimo įmonę ar iškelti jai bankroto bylą, priežiūros institucija sustabdo draudimo veiklos licencijos galiojimą.

2. Sustabdžius draudimo veiklos licencijos galiojimą, likviduojama ar bankrutuojanti draudimo įmonė turi teisę vykdyti tik priežiūros institucijos sprendime dėl draudimo veiklos licencijos galiojimo sustabdymo nustatytą su draudimu susijusią veiklą.

3. Prieš kreipdamasis į Juridinių asmenų registro tvarkytoją dėl draudimo įmonės išregistravimo, likviduojamos draudimo įmonės likvidatorius ar likvidacinės komisijos pirmininkas, bankrutavusios draudimo įmonės administratorius privalo pateikti priežiūros institucijai prašymą panaikinti draudimo veiklos licencijos galiojimą.

156 straipsnis. Užsienio valstybės draudimo įmonės filialo, kurio veikla nutraukiama, leidimas filialo draudimo veiklai

1. Jeigu šio įstatymo nustatyta tvarka leidimo filialo draudimo veiklai galiojimas iki sprendimo nutraukti užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklą priėmimo nepanaikintas, priėmusi sprendimą nutraukti filialo veiklą, priežiūros institucija sustabdo leidimo filialo draudimo veiklai galiojimą.

2. Sustabdžius leidimo filialo draudimo veiklai galiojimą, užsienio valstybės draudimo įmonės filialas turi teisę vykdyti tik šiame priežiūros institucijos sprendime nustatytą su draudimu susijusią veiklą.

3. Prieš kreipdamasis į Juridinių asmenų registro tvarkytoją dėl užsienio valstybės draudimo įmonės filialo išregistravimo, asmuo, atsakingas už filialo veiklos nutraukimą, privalo pateikti priežiūros institucijai prašymą panaikinti leidimo filialo draudimo veiklai galiojimą.

157 straipsnis. Trečiųjų asmenų teisės

1. Taikomos intervencinės priemonės, draudimo įmonės likvidavimas, užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimas ar draudimo įmonės bankrotas negali turėti įtakos daiktinėms teisėms į draudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialui priskirtą turtą, esantį kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, sprendimo taikyti intervencines priemones, likviduoti draudimo įmonę, nutraukti užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti bankroto bylą draudimo įmonei įsigaliojimo metu. Intervencinių priemonių taikymo, likvidavimo, filialo veiklos nutraukimo ar bankroto pasekmes reguliuojamos vertybinių popierių rinkos dalyvių teisėms ir pareigoms nustato šiai vertybinių popierių rinkai taikomos teisės aktai.

2. Taikomos intervencinės priemonės, draudimo įmonės likvidavimas, filialo veiklos nutraukimas ar draudimo įmonės bankrotas negali turėti įtakos pardavėjo teisėms, susijusioms su nuosavybės teisės į perduotiną, perduotą ar perduodamą pirkėjui – draudimo įmonei ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialui – turtą išlikimu, tol, kol už jį bus visiškai sumokėta ar bus įvykdytos kitokios sutarties sąlygos, jeigu sprendimo taikyti intervencines priemones, likviduoti draudimo įmonę, nutraukti kitos užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti bankroto bylą draudimo įmonei įsigaliojimo metu turtas buvo kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

3. Taikomos intervencinės priemonės, draudimo įmonės likvidavimas, filialo veiklos nutraukimas ar draudimo įmonės bankrotas negali būti pagrindas nutraukti draudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialo – pardavėjo sudarytą pirkimo–pardavimo sutartį po turto perdavimo pirkėjui, taip pat negali turėti įtakos nuosavybės teisės į turtą pėrimui pirkėjui, jeigu sprendimo taikyti intervencines priemones, likviduoti draudimo įmonę, nutraukti užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti draudimo įmonės bankroto bylą įsigaliojimo metu turtas buvo kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

4. Intervencinės priemonės, draudimo įmonės likvidavimas, filialo veiklos nutraukimas ar draudimo įmonės bankrotas negali turėti įtakos kreditorių teisėms į įskaitymą, kai įskaitymas yra leidžiamas pagal teisės, taikomos draudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialo kreditorių reikalavimams, aktus.

5. Šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalių nuostatos neriboja teisės aktuose numatytų galimybių imtis priemonių dėl veiksmų ir kitų sandorių, pažeidžiančių teisės aktus, draudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialo kreditorių teises ar teisėtus interesus, negaliojimo, pripažinimo negaliojančiais ar uždraudimo juos vykdyti.

6. Lietuvos Respublikos teisės aktų nuostatos dėl veiksmų ir kitų sandorių, pažeidžiančių teisės aktus, draudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialo kreditorių teises ar teisėtus interesus, negaliojimo, pripažinimo negaliojančiais ar nevykdymo netaikomos, jeigu nustatoma, kad:

1) šiems veiksams ir kitiems sandoriams taikoma kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisė;

2) taikoma teisė nenumato galimybės šiuo atveju ginčyti tokius veiksmus ir kitus sandorius.

7. Jeigu po sprendimo taikyti intervencines priemones, likviduoti draudimo įmonę, nutraukti kitos užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklą ar iškelti draudimo įmonės bankroto bylą įsigaliojimo draudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialas sudarė sandorį, pagal kurį perleido nuosavybės teisę į nekilnojamąjį daiktą, laivą ar orlaivį, registruotiną viešajame registre, vertybinius popierius, nuosavybės teisę į kuriuos ar kurių perleidimas pagal Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktus registruotinas viešajame registre, vertybinių popierių sąskaitoje ar centriname depozitoriume, tai tokio sandorio galiojimas nustatomas pagal Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje yra nekilnojamasis daiktas, registras, vertybinių popierių sąskaita ar centrinis depozitoriumas, teisę.

8. Taikomų intervencinių priemonių, draudimo įmonės likvidavimo, filialo veiklos nutraukimo ar draudimo įmonės bankroto poveikis vykstančiam teismo procesui dėl draudimo įmonės ar kitos užsienio valstybės draudimo įmonės filialo turto ar teisių nustatomas pagal Europos Sąjungos valstybės narės, kurioje vyksta teismo procesas, teisę.

158 straipsnis. Reikalavimai skiriamiems asmenims

1. Asmuo, skiriamas likviduojamos draudimo įmonės likvidatoriumi, likvidacinės komisijos pirmininku, asmeniu, atsakingu už užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklos nutraukimą, bankrutuojančios draudimo įmonės administratoriumi, privalo būti nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuotas ir patyręs.

2. Asmuo, paskirtas į šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pareigas, turi teisę gauti sprendimo dėl paskyrimo nuorašą.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, veikdami kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, privalo laikytis šios valstybės narės teisės aktų reikalavimų, ypač reikalavimų, taikomų turto pardavimui ir informacijos pateikimui darbuotojams. Jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktai numato galimybę įregistruoti taikomas intervencines priemones, draudimo įmonės likvidavimą ar bankrotą šios Europos Sąjungos valstybės narės viešuosiuose registruose, šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys turi teisę tai padaryti. Jeigu taikomas intervencines priemones, draudimo įmonės likvidavimą ar bankrotą registruoti privaloma Europos Sąjungos valstybės narės viešuosiuose registruose, šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys privalo tai padaryti. Registravimo išlaidos įtraukiamos į intervencinių priemonių taikymo, draudimo įmonės likvidavimo, filialo veiklos nutraukimo ar draudimo įmonės bankroto išlaidas.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems asmenims tenka pareiga neatskleisti informacijos, nustatytos šio įstatymo 198 straipsnyje.

5. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, kurių skyrimas nepriklauso teismo kompetencijai, netinkamai eina savo pareigas, pažeidžia teisės aktus ar draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ar kitų kreditorių interesus, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad į tas pareigas būtų paskirtas naujas asmuo, ir nustatyti terminą naujam asmeniui paskirti.

6. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, kurių skyrimas priklauso teismo kompetencijai, netinkamai eina savo pareigas, pažeidžia teisės aktus ar draudėjų, apdraustųjų,

naudos gavėjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ir kitų kreditorių interesus, priežiūros institucija turi teisę kreiptis į teismą su prašymu, kad teismas pakeistų į tas pareigas paskirtą asmenį. Šiuo atveju naujo asmens kandidatūrą pateikia priežiūros institucija.

IX SKYRIUS

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO TARPININKAI

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

159 straipsnis. Šio skyriaus nuostatų taikymas

Šio skyriaus nuostatos netaikomos asmenims, teikiantiems draudimo tarpininkavimo paslaugas, jeigu yra visos šios sąlygos:

- 1) draudimo sutartis reikalauja žinoti tik šio asmens teikiamos draudimo apsaugos pobūdį;
- 2) draudimo sutartis nėra gyvybės draudimo sutartis;
- 3) draudimo sutartimi nedraudžiama civilinės atsakomybės rizika;
- 4) pagrindinė asmens, teikiančio draudimo tarpininkavimo paslaugas, ūkinė komercinė veikla, iš kurios gauta daugiau kaip 50 procentų pajamų per praėjusius finansinius metus, yra kita negu draudimo tarpininkavimas;

5) siūlomas draudimas yra papildoma paslauga, skirta asmens siūlomoms prekėms ar paslaugoms arba su jomis susijusi, kai draudimo apsauga skirta siūlomų prekių sugedimo, sugadinimo ar sunaikinimo rizikoms; arba bagažo sugadinimo, sunaikinimo ar kitoms rizikoms, susijusioms su asmens siūloma kelione, net jeigu draudimo sutartis sudaroma dėl mirties ar civilinės atsakomybės rizikų, kurios yra papildomos pagrindinių su siūloma kelione susijusių draudimo rizikų atžvilgiu;

6) metinės draudimo įmokos dydis neviršija 500 eurų ir visas draudimo sutarties terminas, apskaičiuotas įtraukiant galimus automatinio sutarties termino pratęsimo (kai sutarties terminas pratęsiamas draudėjui nepareiškus ketinimo ateityje nesinaudoti teikiama draudimo apsauga) atvejus, neviršija 5 metų.

ANTRASIS SKIRSNIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS DRAUDIMO BROKERIŲ ĮMONĖ

160 straipsnis. Draudimo brokerių įmonės veiklos licencija

1. Draudimo brokerių įmonė turi teisę vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą tik turėdama priežiūros institucijos išduotą licenciją.

2. Draudimo brokerių įmonės veiklos licencija išduodama:

1) steigiamai akcinei bendrovei, uždarajai akcinei bendrovei ar Europos bendrovei (*Societas Europaea*);

2) po juridinių asmenų reorganizavimo veiksiančiai naujai akcinei bendrovei, uždarajai akcinei bendrovei ar Europos bendrovei (*Societas Europaea*), ketinančiai vykdyti draudimo brokerių įmonės veiklą;

3) akcinei bendrovei, uždarajai akcinei bendrovei ar Europos bendrovei (*Societas Europaea*), keičiančiai vykdomos veiklos rūšį į draudimo brokerių įmonės veiklą.

3. Draudimo brokerių įmonės veiklos licencija taip pat galioja visose kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse, suteikdama teisę vykdyti draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklą įgyvendinant steigimosi teisę ir (ar) teisę teikti paslaugas šio įstatymo 189 straipsnyje nustatytais sąlygomis.

4. Draudimo brokerių įmonės veiklos licencija išduodama neribotam laikui.

5. Draudimo brokerių įmonės veiklos licencija išduodama tik konkrečiai draudimo brokerių įmonei ir negali būti perleista kitam asmeniui.

6. Draudimo brokerių įmonių veiklos licencijavimo taisyklės ir licencijos formą tvirtina priežiūros institucija.

7. Steigiamą draudimo brokerių įmonę gali būti įregistruota Juridinių asmenų registre, o kai draudimo brokerių įmonės veiklos licencija išduodama ne steigiamai draudimo brokerių įmonei, atitinkami pakeitimai Juridinių asmenų registre gali būti padaryti tik po draudimo brokerių

įmonės veiklos licencijos išdavimo. Apie įregistravimo faktą draudimo brokerių įmonė per 5 darbo dienas privalo pranešti priežiūros institucijai.

8. Priežiūros institucija pagal Juridinių asmenų registro nuostatus privalo pranešti Juridinių asmenų registruui apie draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos išdavimą, šios licencijos galiojimo sustabdymą ar panaikinimą.

9. Priežiūros institucijos interneto svetainėje skelbiamas draudimo brokerių įmonių sąrašas.

161 straipsnis. Draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos išdavimas

1. Per 4 mėnesius nuo prašymo išduoti draudimo brokerių įmonės veiklos licenciją ir visų dokumentų, nurodytų Draudimo brokerių įmonės veiklos licencijavimo taisyklėse, gavimo dienos priežiūros institucija priima sprendimą dėl draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos išdavimo ir apie tai raštu praneša pareiškėjui.

2. Priežiūros institucija atsisako išduoti draudimo brokerių įmonės veiklos licenciją, jeigu:

1) nepateikti priežiūros institucijos reikalaujami dokumentai arba pateikti dokumentai neatitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų;

2) draudimo brokerių įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės, draudimo brokerių įmonės priežiūros ir valdymo organų nariai nėra nepriekaištingos reputacijos, o administracijos vadovas nėra nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuotas ir patyręs;

3) draudimo brokerių įmonė neturi profesinės civilinės atsakomybės draudimo;

4) draudimo brokerių įmonė, atsižvelgiant į planuojamos veiklos mastą (planuojamą klientų skaičių, apyvartą, įmonės vidaus struktūrą, veiklos teritoriją, būsimus filialus, atstovybes), ketina įdarbinti nepakankamai draudimo brokerių;

5) pateiktas verslo planas leidžia teigti, kad draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai nebus tinkamai apsaugoti;

6) įstatinis kapitalas nėra visiškai apmokėtas;

7) įstatinis kapitalas apmokėtas pinigais ar turtu, kurių kilmė neteisėta;

8) draudimo brokerių įmonė yra juridinio asmens ar juridinių asmenų teisių ir pareigų, kurių vykdymas pažeistų šio įstatymo 162 straipsnio 4 dalies nuostatas ir (ar) sudarytų grėsmę draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesams, perėmėja;

9) nesumokėta valstybės rinkliava už draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos išdavimą.

162 straipsnis. Reikalavimai draudimo brokerių įmonei

1. Draudimo brokerių įmonės pavadinimo dalyje, nusakančioje įmonės rūšį, turi būti žodžiai „Akcinė draudimo brokerių bendrovė“, „Uždaroji akcinė draudimo brokerių bendrovė“ arba „Europos draudimo brokerių bendrovė“ ar atitinkamos šių žodžių santrumpos „ADBB“, „UADBB“ arba „EDBB“. Joks kitas juridinis asmuo neturi teisės savo pavadinime vartoti šių žodžių junginių ar jų santrumpų ir junginio „draudimo brokeris“ ar jam tapataus junginio, išskyrus įstatymų nustatytas išimtis.

2. Draudimo brokerių įmonės įstatinis kapitalas negali būti mažesnis kaip 15 000 eurų, o nuosavas kapitalas – ne mažesnis kaip 4 procentai per finansinius metus draudimo brokerių įmonės gautų draudimo įmokų, kurios mokėtinos draudikams, ir ne mažesnis kaip 15 000 eurų. Dėl įstatinio kapitalo padidinimo ar sumažinimo keičiami draudimo brokerių įmonės įstatai priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo būti suderinti su priežiūros institucija iki draudimo brokerių įmonės informacijos apie pakeitimus pateikimo Juridinių asmenų registruui. Priežiūros institucija sprendimą dėl įstatų pakeitimo suderinimo priima per 20 dienų nuo visų tinkamai įformintų dokumentų pateikimo. Įstatinio kapitalo padidinimas gali būti įstatymų nustatyta tvarka įregistruotas tik visiškai apmokėjus akcijas.

3. Draudimo brokerių įmonė privalo apdrausti profesinę civilinę atsakomybę. Draudimo suma turi būti ne mažesnė kaip 1 000 000 eurų vienam draudžiamajam įvykiui ir 1 500 000 eurų visiems draudžiamiesiems įvykiams per metus. Draudimo apsauga privalo galioti visoje Europos Sąjungos teritorijoje. Draudimo brokerių įmonė privalo turėti draudimo apsaugą visą savo veiklos laiką.

4. Draudimo brokerių įmonė neturi teisės vykdyti jokios kitos ūkinės komercinės veiklos, išskyrus draudimo tarpininkavimo, perdraudimo tarpininkavimo ir tarpininkavimo sudarant pensijų

kaupimo sutartis veiklą. Be to, draudimo brokerių įmonė gali vertinti draudžiamą turtą Turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymo nustatyta tvarka.

5. Draudimo brokerių įmonė privalo teikti priežiūros institucijai šios nustatytos formos statistinę, finansinę ir kitokią informaciją, reikalingą draudimo brokerių įmonės veiklos priežiūrai.

163 straipsnis. Draudimo brokerių įmonės valdymas

Draudimo brokerių įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės, draudimo brokerių įmonės priežiūros ir valdymo organų nariai privalo būti nepriekaištingos reputacijos, o administracijos vadovas – nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuotas ir patyręs.

164 straipsnis. Draudimo brokerių įmonių nepriklausomumas

1. Draudimo brokerių įmonė yra nepriklausomas draudimo tarpininkas, turintis teisę vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą tiek draudiko, tiek draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ar nukentėjusio trečiojo asmens pavedimu.

2. Draudimo brokerių įmonė privalo veikti draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ar nukentėjusio trečiojo asmens interesais. Draudimo brokerių įmonė Civilinio kodekso nustatyta tvarka privalo atlyginti draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ar nukentėjusio trečiojo asmens nuostolius, atsiradusius dėl šios pareigos nevykdymo.

3. Draudimo brokerių įmonė, vykdydama su draudimo sutarčių sudarymu susijusią draudimo tarpininkavimo veiklą draudiko pavedimu, privalo atsižvelgdama į draudėjo poreikius sudaryti draudėjui galimybę rinktis ir kitų, ne mažiau kaip dviejų, draudikų teikiamas tokias pat ar pagal draudimo apsaugos pobūdį panašias draudimo paslaugas.

4. Draudimo brokerių įmonė privalo atskleisti draudėjams, apdraustiesiems, naudos gavėjams ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims sutartinių santykių su draudikais, kurių pavedimu vykdo draudimo tarpininkavimo veiklą, pobūdį, teikti priežiūros institucijos nustatytą informaciją, o iki draudimo sutarties sudarymo teikti ir šio įstatymo 91 ir 113 straipsniuose nurodytą informaciją.

5. Su draudimo ir perdraudimo tarpininkavimu susijusias funkcijas draudimo brokerių įmonėje gali atlikti tik joje dirbantis ar renkamas pareigas einantis draudimo brokeris.

6. Draudimo brokerių įmonė privalo atidaryti atskirą banko sąskaitą, į kurią pervedamos tik draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų lėšos ir draudikų lėšos, skirtos išmokėti šiems asmenims. Į šias lėšas negali būti nukreipiami išieškojimai pagal kitas draudimo brokerių įmonės prievoles, o draudimo brokerių įmonės bankroto atveju iš šioje sąskaitoje esančių lėšų gali būti tenkinami tik draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų kaip kreditorių reikalavimai.

165 straipsnis. Draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos galiojimo sustabdymas ir panaikinimas

1. Priežiūros institucija šio įstatymo 205 straipsnio 1 dalyje nurodytais pagrindais turi teisę sustabdyti draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos galiojimą.

2. Priežiūros institucija turi teisę panaikinti draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos galiojimą, jeigu draudimo brokerių įmonė:

1) nebeatitinka reikalavimų, kuriems esant licencija buvo išduota;

2) šiurkščiai pažeidė teisės aktus;

3) atsisako licencijos;

4) nepradeda vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklos per 12 mėnesių nuo draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos išdavimo;

5) nebevykdo draudimo tarpininkavimo veiklos daugiau kaip 6 mėnesius.

3. Sprendimas panaikinti draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos galiojimą privalo būti išsamiai motyvuotas. Priežiūros institucija apie priimtą sprendimą ir jo motyvus privalo raštu pranešti draudimo brokerių įmonei.

TREČIASIS SKIRSNIS DRAUDIMO BROKERIAI IR DRAUDIMO BROKERIŲ RŪMAI

166 straipsnis. Draudimo brokeris

1. Draudimo brokeriu gali būti tik nepriekaištingos reputacijos fizinis asmuo, išlaikęs draudimo brokerių kvalifikacinį egzaminą, įrašytas į priežiūros institucijos tvarkomą draudimo brokerių sąrašą ir tapęs Draudimo brokerių rūmų nariu.

2. Draudimo brokerių kvalifikacinius egzaminus rengia ir jų tvarką nustato priežiūros institucija.

3. Draudimo brokerių kvalifikaciniai egzaminai rengiami ne rečiau kaip kartą per 4 mėnesius.

4. Priežiūros institucija išlaikiusį draudimo brokerių kvalifikacinį egzaminą asmenį per 5 dienas įrašo į draudimo brokerių sąrašą ir išduoda jam nustatytos formos pažymėjimą. Draudimo brokerių sąrašo duomenys yra viešai skelbiami priežiūros institucijos interneto svetainėje.

5. Priežiūros institucija turi teisę išbraukti draudimo brokerį iš draudimo brokerių sąrašo:

1) rašytiniu draudimo brokerio prašymu;

2) draudimo brokeriui mirus;

3) jeigu draudimo brokeris per 12 mėnesių nepradėjo profesinės veiklos arba jeigu jis daugiau kaip 12 mėnesių šios veiklos nebevykdo;

4) jeigu po įrašymo į draudimo brokerių sąrašą paaiškėjo faktų, dėl kurių būtų atsisakyta įrašyti draudimo brokerį į sąrašą;

5) jeigu atsiranda aplinkybių, dėl kurių jis negali būti laikomas nepriekaištingos reputacijos;

6) Draudimo brokerių rūmų siūlymu, pateiktu atsižvelgiant į Draudimo brokerių garbės teismo sprendimą;

7) šio straipsnio 8 dalyje nurodytais atvejais.

6. Priežiūros institucija Draudimo brokerių garbės teismo prašymu, numatytu šio įstatymo 178 straipsnio 3 dalyje, turi teisę laikinai sustabdyti draudimo brokerio pažymėjimo galiojimą. Pažymėjimo galiojimo sustabdymo laikotarpiu draudimo brokeris neturi teisės atlikti su draudimo tarpininkavimu susijusių funkcijų draudimo brokerių įmonėje.

7. Išbrauktas iš draudimo brokerių sąrašo buvęs draudimo brokeris privalo grąžinti priežiūros institucijai šio straipsnio 4 dalyje nurodytą dokumentą. Šis reikalavimas netaikomas šio straipsnio 5 dalies 2 punkte nurodytu atveju. Asmuo, išbrauktas iš draudimo brokerių sąrašo šio straipsnio 5 dalies 4, 5, 6 ir 7 punktuose nurodytais atvejais, turi teisę vėl tapti draudimo brokeriu šio įstatymo nustatyta tvarka ne anksčiau kaip praėjus 3 metams po išbraukimo iš draudimo brokerių sąrašo.

8. Priežiūros institucija turi teisę surengti draudimo brokerio peratestavimą, jeigu pasitvirtina skundai dėl draudimo brokerio veiklos ar patikrinimo duomenys kelia abejonių dėl jo kvalifikacijos. Jeigu nustatoma, kad draudimo brokeris prarado kvalifikaciją arba be svarbių priežasčių neatvyko į peratestavimą, jis išbraukiamas iš draudimo brokerių sąrašo.

9. Draudimo brokeris su draudimo ir perdraudimo tarpininkavimu susijusias funkcijas gali atlikti tik dirbdamas ar eidamas renkamas pareigas draudimo brokerių įmonėje.

10. Draudimo brokeris privalo laikytis profesinės etikos kodekso.

167 straipsnis. Draudimo brokerių rūmai

1. Draudimo brokerių rūmai yra asociacija, kuri vienija visus draudimo brokerius ir įgyvendina draudimo brokerių savivaldos principus.

2. Draudimo brokerių rūmai turi antspaudą su savo pavadinimu ir atsiskaitomąją sąskaitą. Pagal savo prievoles Draudimo brokerių rūmai atsako savo turtu ir neatsako už savo narių priisimtus įsipareigojimus, o Draudimo brokerių rūmų nariai neatsako už Draudimo brokerių rūmų prievoles.

3. Draudimo brokerių rūmai savo veikloje vadovaujasi šiuo įstatymu, kitais teisės aktais ir Draudimo brokerių rūmų įstatais.

168 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų steigimas ir registravimas

1. Draudimo brokerių rūmai steigiami visuotiniame steigiamajame Draudimo brokerių rūmų narių susirinkime.

2. Per steigiamąjį susirinkimą patvirtinami Draudimo brokerių rūmų įstatai. Jeigu per steigiamąjį susirinkimą Draudimo brokerių rūmų įstatai nepatvirtinami, per 30 dienų turi būti sušauktas pakartotinis susirinkimas.

3. Draudimo brokerių rūmai laikomi įsteigti nuo jų įregistravimo Juridinių asmenų registre dienos.

169 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų įstatai

1. Draudimo brokerių rūmų įstatuose turi būti nurodyta:

- 1) Draudimo brokerių rūmų pavadinimas, teisinė forma, simbolika ir buveinė;
- 2) veiklos tikslai, funkcijos ir uždaviniai;
- 3) įstojimo, išstojimo, pašalinimo iš Draudimo brokerių rūmų narių sąlygos ir tvarka;
- 4) Draudimo brokerių rūmų narių teisės ir pareigos;

5) padalinių steigimo ir likvidavimo tvarka, padalinių santykiai su Draudimo brokerių rūmų valdymo organais ir padalinių teisės;

6) Draudimo brokerių rūmų valdymo organų sudarymo tvarka, kompetencija, funkcijos ir atsakomybė, visuotinio narių susirinkimo šaukimo tvarka, renkamų valdymo organų ir jų narių atšaukimo tvarka;

7) turto ir lėšų šaltiniai ir finansinės veiklos kontrolė;

8) finansinės ir kitokios paramos teikimo tvarka;

9) įstatų pakeitimo ir papildymo tvarka;

10) Draudimo brokerių rūmų reorganizavimo ir likvidavimo tvarka.

2. Įstatuose gali būti ir kitos Draudimo brokerių rūmų veiklą reglamentuojančios nuostatos, jeigu jos neprieštaruja šiam ir kitiems įstatymams.

170 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų nariai

1. Draudimo brokerių rūmų nariais turi teisę būti tik asmenys, išlaikę kvalifikacinius draudimo brokerių egzaminus, įrašyti į priežiūros institucijos tvarkomą draudimo brokerių sąrašą, turintys draudimo brokerio pažymėjimą ir nustatyta tvarka davę draudimo brokerio priesaiką. Draudimo brokerių rūmams draudžiama atsisakyti priimti nariu asmenį, įvykdžiusį visus šiuos reikalavimus.

2. Draudimo brokerių rūmų nariai turi teisę:

1) dalyvauti Draudimo brokerių rūmų veikloje ir siūlyti savo atstovus į Draudimo brokerių rūmų valdymo organus;

2) naudotis Draudimo brokerių rūmų teikiamomis paslaugomis;

3) naudotis Draudimo brokerių rūmų sukaupta informacija;

4) gauti informaciją apie Draudimo brokerių rūmų veiklą;

5) ginčyti teisme Draudimo brokerių rūmų organų sprendimus.

171 straipsnis. Draudimo brokerio pašalinimas iš Draudimo brokerių rūmų narių

1. Draudimo brokeris, kurį priežiūros institucija išbraukė iš draudimo brokerių sąrašo, privalo būti pašalintas iš Draudimo brokerių rūmų narių visuotinio Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimo nustatyta tvarka.

2. Draudimo brokerių rūmams draudžiama pašalinti iš Draudimo brokerių rūmų narių draudimo brokerį, neišbrauktą iš draudimo brokerių sąrašo.

172 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų funkcijos

Draudimo brokerių rūmai atlieka šias funkcijas:

1) atsižvelgdami į priežiūros institucijos rekomendacijas, parengia ir patvirtina Draudimo brokerių profesinės etikos kodeksą ir kontroliuoja, kaip jo laikomasi;

2) rengia Draudimo brokerių rūmų įstatų pakeitimus ir papildymus;

3) rengia Draudimo brokerių garbės teismo nuostatus;

4) organizuoja ir koordinuoja draudimo brokerių stažuotes, kvalifikacijos tobulinimą;

5) teikia pasiūlymus priežiūros institucijai dėl jos organizuojamų draudimo brokerių kvalifikacinių egzaminų ir peratestavimo;

6) nustato draudimo brokeriams privalomą kasmetinį kvalifikacijos tobulinimo kursų valandų skaičių;

- 7) sprendžia draudimo brokerių profesinės veiklos gerinimo klausimus;
- 8) nagrinėja asmenų skundus dėl draudimo brokerių veiklos ir profesinės etikos pažeidimų;
- 9) atsižvelgdami į Draudimo brokerių garbės teismo sprendimą, teikia pasiūlymus priežiūros institucijai iki vieno metų sustabdyti draudimo brokerio pažymėjimo galiojimą arba išbraukti draudimo brokerį iš draudimo brokerių sąrašo;
- 10) atlieka kitas įstatuose nurodytas funkcijas.

173 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų valdymas

Draudimo brokerių rūmų organai yra visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas, prezidiumas ir administracija. Prezidiumas ir administracija yra Draudimo brokerių rūmų valdymo organai.

174 straipsnis. Visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas

1. Draudimo brokerių veiklai aptarti ir plėtoti draudimo brokeriai kasmet renkasi į visuotinį Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimą.
2. Visuotinį Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimą šaukia ir organizuoja Draudimo brokerių rūmų prezidiumas.
3. Visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas yra aukščiausiasis Draudimo brokerių rūmų organas.
4. Visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas šaukiamas Draudimo brokerių rūmų įstatuose nustatyta tvarka. Neeilinis susirinkimas turi būti sušauktas, jeigu to reikalauja ne mažiau kaip 1/5 Draudimo brokerių rūmų narių arba prezidiumas savo nutarimu.
5. Visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas turi šias teises:
 - 1) priimti, pildyti ir keisti Draudimo brokerių rūmų įstatus;
 - 2) nustatyti Draudimo brokerių rūmų prezidiumo narių skaičių;
 - 3) rinkti Draudimo brokerių rūmų prezidiumo narius ir juos atšaukti;
 - 4) rinkti Draudimo brokerių rūmų prezidentą;
 - 5) skirti draudimo brokerius į Draudimo brokerių garbės teismo narius;
 - 6) rinkti audito įmonę, kuri tikrins Draudimo brokerių rūmų finansinių ataskaitų rinkinius;
 - 7) nustatyti Draudimo brokerių rūmų nario mokesčio dydį;
 - 8) tvirtinti Draudimo brokerių garbės teismo nuostatus;
 - 9) tvirtinti Draudimo brokerių profesinės etikos kodeksą;
 - 10) tvirtinti Draudimo brokerių rūmų lėšų panaudojimo ataskaitą;
 - 11) nustatyti Draudimo brokerių rūmų darbuotojų skaičių ir jų atlyginimus;
 - 12) spręsti kitus Draudimo brokerių rūmų įstatuose nurodytus klausimus.
6. Visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas yra teisėtas, jeigu jame dalyvauja ne mažiau kaip pusė narių. Sprendimai priimami paprasta balsų dauguma, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus.
7. Jeigu visuotiniame Draudimo brokerių rūmų narių susirinkime nėra kvorumo, Draudimo brokerių rūmų įstatuose nustatyta tvarka ne vėliau kaip po 30 dienų turi būti sušauktas pakartotinis susirinkimas. Jis turi teisę priimti sprendimus neįvykusio susirinkimo darbotvarkės klausimais, neatsižvelgiant į dalyvaujančių narių skaičių.

175 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų prezidiumas ir administracija

1. Tarp visuotinių Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimų Draudimo brokerių rūmų veiklai vadovauja prezidiumas. Draudimo brokerių rūmų prezidiumas renkamas Draudimo brokerių rūmų įstatuose nustatyta tvarka.
2. Draudimo brokerių rūmų prezidiumo posėdis yra teisėtas, jeigu jame dalyvauja ne mažiau kaip pusė prezidiumo narių, o priimti sprendimai teisėti, jeigu už juos balsavo ne mažiau kaip pusė posėdyje dalyvaujančių prezidiumo narių. Visi nariai turi lygias balsavimo teises. Jeigu balsai pasiskirsto po lygiai, lemiamas yra Draudimo brokerių rūmų prezidento balsas.
3. Draudimo brokerių rūmų veiklą organizuoja ir vykdo administracija.
4. Draudimo brokerių rūmų administracijai vadovauja direktorius. Direktorių ir vyriausiąją buhalterį skiria Draudimo brokerių rūmų prezidiumas. Vyriausiojo buhalterio pareigas gali atlikti ir apskaitos tvarkymo paslaugas teikiančios įmonės.

176 straipsnis. Pagrindas iškelti draudimo brokeriui drausmės bylą

1. Draudimo brokerių rūmų prezidiumo ar priežiūros institucijos siūlymu už šio įstatymo, kitų teisės aktų, profesinės veiklos ar Draudimo brokerių profesinės etikos kodekso pažeidimus draudimo brokeriui gali būti iškelta drausmės byla.

2. Per 30 dienų nuo Draudimo brokerių rūmų prezidiumo ar priežiūros institucijos siūlymo iškelti draudimo brokeriui drausmės bylą gavimo dienos Draudimo brokerių garbės teismas priima sprendimą, ar kelti draudimo brokeriui drausmės bylą.

177 straipsnis. Draudimo brokerių garbės teismas

1. Draudimo brokerių garbės teismas sudaromas šia tvarka:

1) tris narius draudimo brokerius, turinčius ne mažesnę kaip 3 metų patirtį draudimo tarpininkavimo srityje, skiria visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas;

2) po vieną narį skiria priežiūros institucija ir Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba.

2. Draudimo brokerių garbės teismo įgaliojimų laikas – 3 metai. Tie patys asmenys Draudimo brokerių garbės teismo nariais gali būti skiriami ne daugiau kaip dviem kadencijoms iš eilės.

3. Draudimo brokerių garbės teismas gali nagrinėti bylas, jeigu teisme dalyvauja ne mažiau kaip trys nariai, tarp jų bent vienas narys, paskirtas ne Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimo.

4. Draudimo brokerių garbės teismas turi priimti sprendimą per 60 dienų nuo sprendimo iškelti drausmės bylą priėmimo dienos.

5. Draudimo brokerių garbės teismas veikia vadovaudamasis nuostatais. Draudimo brokerių garbės teismo nuostatus tvirtina visuotinis Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimas.

178 straipsnis. Drausminės nuobaudos ir kiti Draudimo brokerių garbės teismo priimami sprendimai

1. Už pažeidimus, nurodytus šio įstatymo 176 straipsnio 1 dalyje, Draudimo brokerių garbės teismas gali skirti draudimo brokeriui vieną iš šių nuobaudų:

1) įspėjimą;

2) papeikimą;

3) papeikimą, kuris skelbiamas viešai.

2. Už vieną pažeidimą taikoma tik viena drausminė nuobauda. Po drausminės nuobaudos paskyrimo praėjus vieniems metams, draudimo brokeris laikomas nebaustu drausmine nuobauda.

3. Jeigu draudimo brokeris nuobaudos galiojimo laikotarpiu padaro šio įstatymo 176 straipsnio 1 dalyje nurodytus pažeidimus, Draudimo brokerių garbės teismas gali priimti vieną iš šių sprendimų:

1) kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu iki vienerių metų sustabdyti draudimo brokerio pažymėjimo galiojimą;

2) kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu išbraukti draudimo brokerį iš draudimo brokerių sąrašo.

4. Draudimo brokerių garbės teismas, priėmęs sprendimą skirti šio straipsnio 1 dalyje numatytą nuobaudą arba šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sprendimą, privalo per 14 dienų nuo atitinkamo sprendimo priėmimo dienos sprendimą pateikti Draudimo brokerių rūmams. Apie priimtą sprendimą draudimo brokeriui pranešama raštu per 3 dienas nuo sprendimo priėmimo dienos.

5. Kol Draudimo brokerių garbės teisme vyksta bylos nagrinėjimas, draudimo brokeris gali atlikti savo pareigas.

179 straipsnis. Draudimo brokerių garbės teismo sprendimų apskundimas

Draudimo brokerių garbės teismo sprendimai gali būti apskūsti per vieną mėnesį nuo atitinkamo sprendimo įteikimo dienos teisės aktų nustatyta tvarka.

180 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų lėšų šaltiniai

Draudimo brokerių rūmų lėšų šaltiniai yra:

1) Draudimo brokerių rūmų įstatuose nustatytas nario mokestis ir kitos tikslinės įmokos;

- 2) pajamos už suteiktas mokymo paslaugas;
- 3) fizinių ir juridinių asmenų neatlygintinai perduotos lėšos ir turtas;
- 4) valstybės ir savivaldybės tikslinės paskirties lėšos;
- 5) nevalstybinių organizacijų, tarptautinių organizacijų, fondų dovanotos lėšos;
- 6) palūkanos už kredito įstaigose saugomas lėšas;
- 7) pagal testamentą paveldėtas turtas;
- 8) skolintos lėšos;
- 9) kitos teisėtai gautos lėšos.

181 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų finansinės veiklos kontrolė

Draudimo brokerių rūmų finansinių ataskaitų rinkinius tikrina visuotinio Draudimo brokerių rūmų narių susirinkimo išrinkta audito įmonė.

182 straipsnis. Draudimo brokerių rūmų reorganizavimas ir likvidavimas

Draudimo brokerių rūmai gali būti reorganizuojami ir likviduojami įstatymų nustatyta tvarka.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS PRIKLAUSOMI DRAUDIMO TARPININKAI

183 straipsnis. Priklausomų draudimo tarpininkų sąrašas

1. Kiekviena draudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialas priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo tvarkyti jų vardų ir dėl jų interesų veikiančių priklausomų draudimo tarpininkų sąrašą. Šiame sąraše nurodomi duomenys apie draudimo agentų įmonėje dirbančius asmenis, į kurių pareigas įeina draudimo tarpininkavimas.

2. Draudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialas turi teisę įrašyti draudimo agentų įmonę į priklausomų draudimo tarpininkų sąrašą tik patikrinę joje dirbančių asmenų, į kurių pareigas įeis draudimo tarpininkavimas, reputaciją ir kvalifikaciją, o įrašyti draudimo agentą į šį sąrašą – tik patikrinę jo reputaciją ir kvalifikaciją. Šie asmenys privalo būti nepriekaištingos reputacijos ir kvalifikuoti.

3. Draudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialas, įrašęs priklausomą draudimo tarpininką į priklausomų draudimo tarpininkų sąrašą, privalo išduoti priklausomam draudimo tarpininkui šį faktą patvirtinančią pažymą.

184 straipsnis. Priklausomų draudimo tarpininkų profesinės civilinės atsakomybės draudimas

1. Priklausomi draudimo tarpininkai privalo apdrausti profesinę civilinę atsakomybę, galinčią atsirasti netinkamai vykdant draudimo tarpininkavimo veiklą. Draudimo suma privalo būti ne mažesnė kaip 1 000 000 eurų vienam draudžiamajam įvykiui ir 1 500 000 eurų visiems draudžiamiesiems įvykiams per metus. Draudimo apsauga privalo galioti visoje Europos Sąjungos teritorijoje. Priklausomas draudimo tarpininkas privalo turėti draudimo apsaugą visą savo draudimo tarpininkavimo veiklos laiką.

2. Priklausomas draudimo tarpininkas turi teisę neapdrausti profesinės civilinės atsakomybės, jeigu:

1) draudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialas yra sudaręs priklausomo draudimo tarpininko profesinės civilinės atsakomybės draudimo sutartį šio straipsnio 1 dalyje nurodytai sumai ir draudimo apsauga pagal šią draudimo sutartį galioja visoje Europos Sąjungos teritorijoje priklausomo draudimo tarpininko veiklos draudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialo vardu ir dėl jų interesų laikotarpiu;

2) draudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialas, sudarydami sutartį su priklausomu draudimo tarpininku, prisiėmė prievolę visiškai atlyginti žalą, atsiradusią dėl priklausomo draudimo tarpininko profesinių pareigų nevykdymo ar netinkamo vykdymo.

3. Draudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialas privalo užtikrinti, kad priklausomi draudimo tarpininkai, veikiantys jų vardu ir dėl jų interesų, laikytųsi šio straipsnio 1 ar 2 dalyje nurodytų reikalavimų. Draudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialas,

kurie nevykdo šios pareigos, privalo visiškai atlyginti žalą, atsiradusią dėl priklausomo draudimo tarpininko profesinių pareigų nevykdymo ar netinkamo vykdymo.

4. Draudimo įmonės ar užsienio valstybių draudimo įmonių filialai privalo organizuoti profesinius mokymus draudimo agentų įmonėse dirbantiems darbuotojams, į kurių pareigas įeina draudimo tarpininkavimas, ir draudimo agentams.

185 straipsnis. Priklausomų draudimo tarpininkų draudimo tarpininkavimo veikla

1. Priklausomų draudimo tarpininkų teises ir pareigas vykdant draudimo tarpininkavimo veiklą nustato rašytinė sutartis su draudimo įmone ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialu. Draudimo agentai privalo vadovautis teisės aktų, reglamentuojančių fizinio asmens individualią veiklą, nuostatomis.

2. Priklausomam draudimo tarpininkui draudžiama tuo pačiu metu vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą dviejų ar daugiau draudikų vardu ir dėl jų interesų, susijusių su draudimo sutartimis, kurių draudimo apsauga yra tokia pati ar panaši.

3. Priklausomas draudimo tarpininkas privalo teikti draudėjams, apdraustiesiems, naudos gavėjams ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims priežiūros institucijos nustatytą informaciją, o iki draudimo sutarties sudarymo teikti ir šio įstatymo 91 ir 113 straipsniuose nurodytą informaciją.

4. Draudimo įmoka, sumokėta priklausomam draudimo tarpininkui, laikoma sumokėta draudimo įmonei ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialui, tačiau sumos, draudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialo sumokėtos priklausomam draudimo tarpininkui ir skirtos išmokėti draudėjui, apdraustajam, naudos gavėjui ar nukentėjusiam trečiajam asmeniui, laikomos sumokėtomis šiems asmenims tik tada, kai jie faktiškai gauna šias sumas.

5. Draudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialas, atsižvelgdami į priežiūros institucijos sprendimus ir rekomendacijas, privalo teikti jų vardu ir dėl jų interesų veikiantiems priklausomiems draudimo tarpininkams privalomus nurodymus dėl tarpininkavimo veiklos.

186 straipsnis. Priklausomų draudimo tarpininkų tarpininkavimas kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonėms, vykdančioms veiklą Lietuvos Respublikoje

1. Priklausomam draudimo tarpininkui, tarpininkaujančiam kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonei, Lietuvos Respublikoje teikiančiai paslaugas ar įsteigusiai filialą, taikomi tie patys reikalavimai kaip ir tarpininkaujant draudimo įmonei ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialui.

2. Priežiūros institucija teikia rekomendacijas kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonei, Lietuvos Respublikoje teikiančiai paslaugas ar įsteigusiai filialą, dėl priklausomų draudimo tarpininkų sąrašo tvarkymo, profesinės civilinės atsakomybės draudimo kontrolės, draudimo agentų ir draudimo agentų įmonių darbuotojų, į kurių pareigas įeina draudimo tarpininkavimas, profesinio mokymo.

187 straipsnis. Priklausomų draudimo tarpininkų sąrašo duomenų viešumas

1. Kiekviena draudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialas privalo savo interneto svetainėje paskelbti jiems atstovaujančių draudimo agentų, draudimo agentų įmonių ir jų darbuotojų, į kurių pareigas įeina draudimo tarpininkavimas, sąrašo duomenis.

2. Priežiūros institucijos interneto svetainėje turi būti nuorodos į draudimo įmonių interneto svetainėse skelbiamus priklausomų draudimo tarpininkų sąrašo duomenis, o draudimo įmonių interneto svetainėse – nuorodos į priežiūros institucijos interneto svetainę.

3. Pasikeitus sąrašų duomenims, atitinkami pakeitimai draudimo įmonių ar užsienio valstybių draudimo įmonių filialų interneto svetainėse skelbiamuose sąrašuose privalo būti atlikti ne vėliau kaip per 5 darbo dienas.

4. Priežiūros institucija nustato, kokie priklausomų draudimo tarpininkų sąrašo duomenys yra skelbtini viešai.

PENKTASIS SKIRSNIS PERDRAUDIMO TARPININKAI

188 straipsnis. Perdraudimo tarpininkai

1. Subjektai, nurodyti šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktuose, 4 straipsnio 1 dalies 1 ir 3 punktuose ir 5 straipsnio 2 dalies 1 punkte, taip pat 5 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodyti užsienio valstybių nepriklausomų draudimo tarpininkų filialai turi teisę vykdyti perdraudimo tarpininkavimo veiklą tik po to, kai priežiūros institucija šios nustatyta tvarka įrašo juos į priežiūros institucijos tvarkomą perdraudimo tarpininkų sąrašą. Perdraudimo tarpininkų sąrašas skelbiamas priežiūros institucijos interneto svetainėje.

2. Perdraudimo tarpininkas gali būti įrašytas į priežiūros institucijos tvarkomą perdraudimo tarpininkų sąrašą, jeigu jis:

1) yra nepriekaištingos reputacijos ir kvalifikuotas. Kai perdraudimo tarpininkas yra juridinis asmuo, jo priežiūros ir valdymo organų nariai privalo būti nepriekaištingos reputacijos asmenys, o asmenys, įmonėje atsakingi už perdraudimo tarpininkavimo veiklos vykdymą, – nepriekaištingos reputacijos ir kvalifikuoti;

2) turi profesinės civilinės atsakomybės draudimą, nustatytą šio įstatymo 184 straipsnio 1 dalyje, arba kitą nuostolių, atsiradusių dėl jo veiklos, atlyginimo užtikrinimo būdą, analogišką nustatytam šio įstatymo 184 straipsnio 2 dalyje.

3. Priežiūros institucija turi teisę išbraukti perdraudimo tarpininką iš perdraudimo tarpininkų sąrašo:

1) rašytiniu perdraudimo tarpininko prašymu;

2) jeigu po įrašymo į šį sąrašą paaiškėjo faktų, dėl kurių būtų atsisakyta jį įrašyti į perdraudimo tarpininkų sąrašą;

3) jeigu atsiranda aplinkybių, dėl kurių perdraudimo tarpininkas negali būti laikomas nepriekaištingos reputacijos ar kvalifikuotu;

4) jeigu perdraudimo tarpininkas neturi profesinės civilinės atsakomybės draudimo, nustatyto šio įstatymo 184 straipsnio 1 dalyje, arba kito nuostolių, atsiradusių dėl jo veiklos, atlyginimo užtikrinimo būdo, analogiško nustatytam šio įstatymo 184 straipsnio 2 dalyje.

4. Lietuvos Respublikos perdraudimo tarpininkų veiklai kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 189 straipsnio nuostatos.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

DRAUDIMO TARPININKŲ VEIKLA KITOSE EUROPOS SĄJUNGOS VALSTYBĖSE NARĖSE

189 straipsnis. Teisė teikti paslaugas ir steigimosi teisė

1. Draudimo tarpininkas, ketinantis pirmą kartą teikti paslaugas ar steigti filialą kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse, privalo apie tai pranešti priežiūros institucijai.

2. Per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos gavimo priežiūros institucija apie tai praneša kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai, kuri pagal Europos Komisijos pateiktus priežiūros institucijai duomenis ketina gauti tokią informaciją, ir apie šios informacijos išsiuntimą tą pačią dieną raštu praneša draudimo tarpininkui.

3. Draudimo tarpininkas, įvykdęs kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktų reikalavimus, turi teisę pradėti veikti kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje šio straipsnio 1 dalyje nurodytais būdais po vieno mėnesio nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos iš priežiūros institucijos gavimo arba nedelsiant, jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija neketina gauti informacijos apie būsimą draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veiklą šioje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

4. Priežiūros institucija keičiasi informacija su kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingomis institucijomis apie draudimo tarpininkams taikomas poveikio priemones. Kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingų institucijų prašymu priežiūros institucija teikia ir kitą informaciją dėl draudimo ir perdraudimo tarpininkų veiklos.

5. Draudimo tarpininkas turi teisę steigti dukterinę įmonę kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje šios valstybės narės teisės aktų nustatyta tvarka.

SEPTINTASIS SKIRSNIS

KITŲ EUROPOS SĄJUNGOS VALSTYBIŲ NARIŲ DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO TARPININKŲ VEIKLA LIETUVOS RESPUBLIKOJE

190 straipsnis. Draudimo ir perdraudimo tarpininkų veiklos formos

Kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo ir perdraudimo tarpininkai turi teisę steigti dukterinę įmonę ar filialą arba teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje.

191 straipsnis. Draudimo ir perdraudimo tarpininkų veiklos pradžia

1. Kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo ir perdraudimo tarpininkai turi teisę pradėti teikti paslaugas ar steigti filialą Lietuvos Respublikoje tik po to, kai priežiūros institucija gauna kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos informaciją apie ketinimą pradėti teikti paslaugas ar steigti filialą.

2. Kitų Europos Sąjungos valstybių narių nepriklausomi draudimo ir perdraudimo tarpininkai, vykdydami veiklą Lietuvos Respublikoje, privalo turėti tokį pat profesinės civilinės atsakomybės draudimą, koks nustatytas šio įstatymo 162 straipsnio 3 dalyje, o priklausomi draudimo ir perdraudimo tarpininkai – profesinės civilinės atsakomybės draudimą, koks nustatytas šio įstatymo 184 straipsnio 1 dalyje, arba kitą nuostolių, atsiradusių dėl jų veiklos, atlyginimo užtikrinimo būdą, analogišką nustatytam šio įstatymo 184 straipsnio 2 dalyje.

192 straipsnis. Draudimo ir perdraudimo tarpininkų veikla

1. Kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo tarpininkai privalo teikti draudėjams, apdraustiesiems, naudos gavėjams ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims priežiūros institucijos nustatytą informaciją, o iki draudimo sutarties sudarymo – ir šio įstatymo 91 ir 113 straipsniuose nurodytą informaciją.

2. Kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo ir perdraudimo tarpininkai, vykdydami veiklą Lietuvos Respublikoje, privalo laikytis šiame įstatyme jiems nustatytų reikalavimų ir laikytis kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų.

3. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės nepriklausomų draudimo tarpininkų filiale privalo dirbti draudimo brokeriai ar kiti asmenys, pagal šios Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktų reikalavimus galintys būti atsakingi už nepriklausomo draudimo tarpininkavimo paslaugų teikimą.

4. Priežiūros institucija nustato privalomus nurodymus draudimo įmonėms, užsienio valstybių draudimo įmonių filialams ir rekomendacijas kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonei, Lietuvos Respublikoje teikiančiai paslaugas ar įsteigusiai filialą, dėl kitos Europos Sąjungos valstybės narės priklausomų draudimo tarpininkų, vykdančių veiklą Lietuvos Respublikoje, sąrašo tvarkymo, profesinės civilinės atsakomybės draudimo kontrolės ir šių priklausomų draudimo tarpininkų darbuotojų, į kurių pareigas įeina draudimo tarpininkavimas, profesinio mokymo.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS

UŽSIENIO VALSTYBIŲ NEPRIKLIAUSOMŲ DRAUDIMO TARPININKŲ IR PERDRAUDIMO TARPININKŲ VEIKLA LIETUVOS RESPUBLIKOJE

193 straipsnis. Nepriklausomų draudimo tarpininkų įmonės dukterinė įmonė ir filialas

1. Užsienio valstybės nepriklausomų draudimo tarpininkų įmonė turi teisę steigti dukterinę įmonę ar filialą Lietuvos Respublikoje.

2. Prieš įregistruodama filialą Juridinių asmenų registre, užsienio valstybės nepriklausomų draudimo tarpininkų įmonė privalo gauti priežiūros institucijos leidimą filialo veiklai.

3. Leidimų filialo veiklai išdavimo taisyklės nustato priežiūros institucija.

4. Užsienio valstybės nepriklausomų draudimo tarpininkų įmonių filialų draudimo tarpininkavimo veiklai, jose dirbantiems draudimo brokeriams taikomos tos pačios nuostatos kaip ir Lietuvos Respublikos draudimo brokerių įmonėms ir draudimo brokeriams.

194 straipsnis. Leidimo filialo veiklai išdavimas

1. Per 4 mėnesius nuo prašymo išduoti leidimą užsienio valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialo veiklai ir visų dokumentų, nurodytų leidimų filialo veiklai išdavimo taisyklėse, pateikimo dienos priežiūros institucija priima sprendimą dėl leidimo užsienio

valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialo veiklai išdavimo ir apie tai raštu praneša pareiškėjui.

2. Priežiūros institucija atsisako išduoti leidimą užsienio valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialo veiklai, jeigu:

1) nėra pateikti priežiūros institucijos reikalaujami dokumentai arba pateikti dokumentai neatitinka Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų;

2) užsienio valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės, priežiūros ir valdymo organų nariai nėra nepriekaištingos reputacijos, o filialo administracijos vadovas nėra nepriekaištingos reputacijos, kvalifikuotas ir patyręs;

3) užsienio valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialas neturi profesinės civilinės atsakomybės draudimo;

4) užsienio valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialas, atsižvelgiant į planuojamos veiklos mastą (planuojamą klientų skaičių, apyvartą, įmonės vidaus struktūrą, veiklos teritoriją, būsimus filialus, atstovybes), ketina įdarbinti nepakankamai draudimo brokerių;

5) pateiktas verslo planas leidžia teigti, kad draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ir nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai nebus tinkamai apsaugoti;

6) filialui priskirtas turtas yra mažesnis už šio įstatymo 162 straipsnio 2 dalyje nurodytą dydį;

7) filialui priskirto turto ir (ar) pinigų, už kuriuos įgytas filialui priskirtas turtas, kilmė neteisėta.

195 straipsnis. Leidimo filialo veiklai galiojimo sustabdymas ir panaikinimas

1. Priežiūros institucija šio įstatymo 205 straipsnio 1 dalyje nurodytais pagrindais turi teisę sustabdyti leidimo užsienio valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialo veiklai galiojimą.

2. Priežiūros institucija turi teisę panaikinti leidimo užsienio valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialo veiklai galiojimą, jeigu užsienio valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialas:

1) nebeatitinka reikalavimų, kuriems esant leidimas buvo išduotas;

2) šiurkščiai pažeidė teisės aktus;

3) atsisako leidimo;

4) nepradeda vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklos per 12 mėnesių nuo leidimo užsienio valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialo veiklai išdavimo;

5) nebevykdo draudimo tarpininkavimo veiklos daugiau kaip 6 mėnesius.

3. Sprendimas panaikinti leidimo užsienio valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialo veiklai galiojimą turi būti išsamiai motyvuotas. Priežiūros institucija apie priimtą sprendimą ir jo motyvus privalo raštu pranešti užsienio valstybės nepriklausomo draudimo tarpininko įmonės filialui.

196 straipsnis. Perdraudimo tarpininkai

1. Užsienio valstybių perdraudimo tarpininkai turi teisę teikti paslaugas Lietuvos Respublikoje neįsisteigę arba steigti dukterinę įmonę ar filialą Lietuvos Respublikoje.

2. Užsienio valstybių perdraudimo tarpininkų įmonių filialai steigiami Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

3. Užsienio valstybių perdraudimo tarpininkų veiklai Lietuvos Respublikoje *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 188 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatos.

X SKYRIUS PRIEŽIŪROS INSTITUCIJA

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

197 straipsnis. Priežiūros institucija

Draudimo veiklos priežiūrą Lietuvos Respublikoje atlieka Lietuvos bankas.

198 straipsnis. Informacijos, susijusios su šiame įstatyme nustatytų subjektų priežiūra, teikimas

1. Duomenys, susiję su priežiūros institucijos atliekama šiame įstatyme nustatytų subjektų priežiūra, teikiami ir atskleidžiami tik šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka.

2. Duomenų, susijusių su priežiūros institucijos atliekama šiame įstatyme nustatytų subjektų priežiūra, atskleidimu nelaikomas informacijos teikimas tokia apibendrinta forma, kad negali būti nustatyta konkretaus asmens tapatybė.

3. Įsitikinus, kad bus užtikrintas teikiamos informacijos konfidencialumas, priežiūros institucija turi teisę teikti reikalingus gaunančių asmenų funkcijoms atlikti duomenis, susijusius su priežiūros institucijos atliekama šiame įstatyme nustatytų subjektų priežiūra:

1) kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingoms institucijoms;

2) Finansų ministerijai, Konkurencijos tarybai ir Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai;

3) kitos Europos Sąjungos valstybės narės finansų ir kapitalo rinkos priežiūrą atliekančioms institucijoms;

4) kitos Europos Sąjungos valstybės narės institucijoms, atsakingoms už asmenų, dalyvaujančių finansinių paslaugų įmonių likvidavimo ar bankroto ir kitose panašiose procedūrose, priežiūrą;

5) kitos Europos Sąjungos valstybės narės institucijoms, atsakingoms už priežiūrą asmenų, kuriems pavesta atlikti įstatymuose nustatytą draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, kredito įstaigų, finansų maklerio įmonių ir kitų finansų įstaigų auditą;

6) kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonių nepriklausomiems aktuarams, atliekantiems teisinę šių įmonių priežiūrą, ir institucijoms, atsakingoms už šių aktuarų priežiūrą;

7) kitos Europos Sąjungos valstybės narės institucijoms, kurioms pagal įstatymus suteikti įgaliojimai nustatyti ir tirti įmonių teisės pažeidimus;

8) kitos Europos Sąjungos valstybės narės centriniams bankams ir kitoms panašias funkcijas atliekančioms monetarinėms institucijoms;

9) kitos Europos Sąjungos valstybės narės kitoms valdžios institucijoms, atsakingoms už mokėjimo sistemų priežiūrą;

10) institucijoms ir asmenims, atsakingiems už draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, draudimo tarpininkų, finansų ir kapitalo rinkos dalyvių – juridinių asmenų likvidavimo ar bankroto procedūrų vykdymą;

11) draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, užsienio valstybių draudimo ar perdraudimo įmonių filialų, draudimo tarpininkų įmonių, Lietuvos Respublikoje įsteigtų užsienio valstybių nepriklausomų draudimo tarpininkų įmonių filialų, finansų ir kapitalo rinkos dalyvių – juridinių asmenų auditoriams;

12) Lietuvos Respublikos teisėsaugos institucijoms ir kitiems asmenims, kurie teisę gauti tokią informaciją turi pagal Lietuvos Respublikos įstatymus.

4. Priežiūros institucija turi teisę sudaryti sutartis dėl keitimosi informacija, reikalinga priežiūros funkcijoms atlikti, su užsienio valstybių kompetentingomis institucijomis, finansų ir kapitalo rinkos priežiūrą atliekančiomis institucijomis, jeigu šių valstybių įstatymai užtikrina ne mažesnę kaip šio įstatymo nustatytą gautos informacijos konfidencialumą.

5. Priežiūros institucija turi teisę įstatymų nustatyta tvarka atskleisti priežiūros institucijos funkcijoms atlikti reikalingą informaciją, gautą iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės ir užsienio valstybės kompetentingų institucijų, Konkurencijos tarybos ir Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos, kitos Europos Sąjungos valstybės narės finansų ir kapitalo rinkos priežiūrą atliekančių ir kitų institucijų, tik gavusi šių institucijų rašytinį sutikimą ir tik sutikime nurodytam tikslui.

6. Informacija, priežiūros institucijos gauta tikrinant kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įsteigtą draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar draudimo tarpininkų įmonės filialą, gali būti atskleista įstatymų nustatyta tvarka tik kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos sutikimu.

199 straipsnis. Statistiniai duomenys

Priežiūros institucija šios nustatyta tvarka privalo viešai skelbti statistinius draudimo, perdraudimo ir draudimo tarpininkavimo rinkos duomenis.

ANTRASIS SKIRSNIS PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS KOMPETENCIJA

200 straipsnis. Priežiūros institucijos funkcijos

Priežiūros institucija, įgyvendindama šio įstatymo nuostatas, atlieka šias funkcijas:

1) rengia, tvirtina, keičia ir pripažįsta netekusiais galios teisės aktus, reglamentuojančius draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, draudimo tarpininkų, Lietuvos Respublikoje įsteigtų užsienio valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių filialų ir nepriklausomų draudimo tarpininkų įmonių filialų veiklą, tarp jų ir draudimo įmonių, perdraudimo įmonių bei užsienio valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių filialų finansinę ir statistinę atskaitomybę;

2) išduoda draudimo veiklos, perdraudimo veiklos ir draudimo brokerių įmonių veiklos licencijas ir panaikina jų galiojimą;

3) išduoda ir atšaukia kitus šiame įstatyme nustatytus leidimus, taip pat kituose įstatymuose nustatytus leidimus, kurių išdavimas ir atšaukimas priskirtas priežiūros institucijos kompetencijai;

4) stebi, analizuoja, tikrina ir kitaip prižiūri, kaip draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, draudimo brokerių įmonės, Lietuvos Respublikoje įsteigti užsienio valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių filialai ir nepriklausomų draudimo tarpininkų įmonių filialai vykdo veiklą, laikosi įstatymų ir kitų teisės aktų;

5) taiko šiame ir kituose įstatymuose nustatytas poveikio priemones;

6) organizuoja draudimo brokerių kvalifikacinius egzaminus ir peratestavimą;

7) nustato draudimo liudijimų registravimo ir apskaitos tvarką;

8) bendradarbiauja su kitų Europos Sąjungos valstybių narių ir užsienio valstybių kompetentingomis institucijomis, finansų ir kapitalo rinkos priežiūros, konkurencijos ir vartotojų teisių gynimo institucijomis, kitomis Lietuvos Respublikos institucijomis;

9) kreipiasi į teismą dėl bankroto bylos iškėlimo nemokioms draudimo ir perdraudimo įmonėms;

10) informuoja visuomenę apie priežiūros institucijos funkcijų atlikimą, reikšmingus pasikeitimus draudimo sistemoje;

11) skelbia priežiūros institucijos norminių teisės aktų projektus priežiūros institucijos interneto svetainėje;

12) užtikrina, kad visuomenei būtų prieinama informacija, išskyrus informaciją, kurios teikimas draudžiamas pagal šį ar kitus įstatymus, apie priežiūros institucijos bendradarbiavimą su kitų Europos Sąjungos valstybių narių ir užsienio valstybių kompetentingomis institucijomis, finansų ir kapitalo rinkos priežiūros, konkurencijos ir vartotojų teisių gynimo institucijomis, kitomis Lietuvos Respublikos institucijomis;

13) teikia rekomendacijas Draudimo brokerių rūmams, aktuarų profesinei asociacijai, draudimo įmonėms, perdraudimo įmonėms ir užsienio valstybių draudimo ar perdraudimo įmonių filialams, kontroliuojantiems priklausomų draudimo tarpininkų veiklą, siekdama, kad šių asociacijų funkcijos ir draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo funkcijos, susijusios su priklausomų draudimo tarpininkų kontrole, būtų viešos ir visuomenei suprantamos;

14) pagal savo kompetenciją atstovauja Lietuvos Respublikos interesams Europos Sąjungos institucijose ir jų darbo organuose;

15) atlieka kitas šio įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytas funkcijas.

201 straipsnis. Priežiūros institucijos teisės

1. Priežiūros institucija, atlikdama savo funkcijas, turi teisę:

1) gauti informaciją iš visų fizinių ir juridinių asmenų, reikalingą priežiūros funkcijoms atlikti;

2) savo funkcijoms atlikti pasitelkti tam kompetentingus asmenis ir suteikti jiems reikiamus įgaliojimus;

3) atlikti draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, draudimo tarpininkų įmonių, Lietuvos Respublikoje įsteigtų užsienio valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių filialų ir nepriklausomų draudimo tarpininkų įmonių filialų, kitų šiame įstatyme nustatytų asmenų patikrinimus;

4) taikyti šio ir kitų įstatymų nustatytas poveikio priemones asmenims, pažeidusiems šį įstatymą ir kitus draudimo, perdraudimo ir draudimo tarpininkavimo veiklą reglamentuojančius Lietuvos Respublikos teisės aktus;

5) priimti šiame įstatyme nustatytus ir kitus šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus;

6) nustatyti draudimo grupių draudimo veiklos tvarką, atskirų draudimo rizikų draudimo, įskaitant privalomąjį draudimą, sutarčių sąlygas, reikalavimus, kuriuos draudikas privalo vykdyti teikdamas paslaugas vartotojams ryšio priemonėmis;

7) kreiptis į teismą dėl draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar draudimo brokerių įmonės organų sprendimų pripažinimo netekusiais galios Civilinio kodekso 2.82 straipsnio 4 dalyje nustatytais atvejais, taip pat dėl draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar draudimo brokerių įmonės sandorių, sudarytų dėl tokių sprendimų, pripažinimo negaliojančiais;

8) dalyvauti draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, draudimo tarpininkų ir kitų finansinių institucijų priežiūros tarptautinėse institucijose;

9) sudaryti sutartis dėl bendradarbiavimo ir keitimosi informacija su kitų Europos Sąjungos valstybių narių ir užsienio valstybių kompetentingomis institucijomis, finansų ir kapitalo rinkos priežiūros, konkurencijos ir vartotojų teisių gynimo institucijomis, kitomis Lietuvos Respublikos institucijomis;

10) pareikšti ieškinį viešajam interesui ginti ir (ar) įstoti į bylą savo iniciatyva, kad pateiktų išvadą;

11) iškilius realiai grėsmei, kad draudimo ar perdraudimo įmonė taps nemoki ar užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialui priskirtas turtas taps mažesnis už filialo įsipareigojimus, įpareigoti draudimo įmonę, perdraudimo įmonę ar užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialą, ketinančius vykdyti reikšmingus sandorius, gauti priežiūros institucijos pritarimą.

2. Priežiūros institucija turi ir kitų šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų teisių.

202 straipsnis. Bendrosios nuostatos dėl priežiūros institucijos priimamų sprendimų

1. Jeigu šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatyta, kad privaloma pateikti priežiūros institucijai dokumentus sprendimui priimti, priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad pareiškėjas pateiktų papildomus dokumentus ir informaciją, reikalingus sprendimui priimti. Šiuo atveju priežiūros institucija privalo išsamiai motyvuoti savo reikalavimą, apie jį pranešti pareiškėjui ir nustatyti dokumentų ir informacijos pateikimo terminą.

2. Jeigu šio įstatymo nustatyta tvarka priežiūros institucija pareikalavo papildomų dokumentų ir informacijos, tai sprendimo dėl draudimo veiklos licencijos, draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos ir kitų leidimų priėmimo terminai skaičiuojami nuo tos dienos, kurią gauti visi sprendimui priimti reikalingi dokumentai ir informacija.

3. Priėmusi neigiamą sprendimą, priežiūros institucija apie šį sprendimą praneša pareiškėjams ir išsamiai nurodo tokio sprendimo motyvus.

4. Priežiūros institucijos sprendimas ar sprendimo nepriėmimas per teisės aktuose nustatytus terminus įstatymų nustatyta tvarka gali būti skundžiamas teismui.

203 straipsnis. Priežiūros institucijos teisė į informaciją

1. Valstybės ir savivaldybių institucijos, kiti fiziniai ir juridiniai asmenys priežiūros institucijos prašymu privalo pateikti informaciją, taip pat ir konfidencialią, reikalingą priežiūros institucijos funkcijoms atlikti ir teisėms įgyvendinti.

2. Priežiūros institucija turi teisę kreiptis ir į kitų Europos Sąjungos valstybių narių ar užsienio valstybių kompetentingas institucijas, finansų ir kapitalo rinkos priežiūros institucijas ar kitas institucijas, fizinius ir juridinius asmenis su prašymu pateikti informaciją, reikalingą priežiūros institucijos funkcijoms atlikti ir teisėms įgyvendinti.

204 straipsnis. Poveikio priemonės

Priežiūros institucija turi teisę taikyti šias poveikio priemones:

1) įspėti draudimo įmones, perdraudimo įmones, draudimo tarpininkus, Lietuvos Respublikoje įsteigtus užsienio valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių ar nepriklausomų draudimo tarpininkų įmonių filialus dėl jų veiklos trūkumų ar pažeidimų ir nustatyti šių trūkumų bei pažeidimų pašalinimo terminus;

2) įstatymų nustatyta tvarka skirti administracines nuobaudas draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, draudimo tarpininkų įmonių stebėtojų tarybos, valdybos nariams, administracijos vadovams, draudimo brokeriams, Lietuvos Respublikoje įsteigtų užsienio valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių filialų ar nepriklausomų draudimo tarpininkų įmonių filialų vadovams, draudimo ar perdraudimo įmonių ir Lietuvos Respublikoje įsteigtų užsienio valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių filialų vyriausiesiems buhalteriams, vyriausiesiems aktuarams, taip pat asmenims, neteisėtai atskleidusiems priežiūros institucijos informaciją, susijusią su šiame įstatyme nustatytų subjektų veiklos priežiūra;

3) šio įstatymo 208 straipsnyje nustatytais pagrindais skirti šio įstatymo 208 straipsnyje nustatytas baudas;

4) šio įstatymo 40 straipsnyje nustatytais atvejais pareikalausti, kad draudimo įmonė, perdraudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialas pateiktų finansinės būklės atkūrimo planus, ir nustatyti šių planų pateikimo terminus;

5) šio įstatymo 206 straipsnyje nustatytais pagrindais įpareigoti draudimo įmonę ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialą per priežiūros institucijos nustatytą terminą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis;

6) reikalauti, kad per priežiūros institucijos nustatytą terminą draudimo ar perdraudimo įmonės valdymo ar priežiūros organai pakeistų stebėtojų tarybą ar jos narį, pakeistų valdybą ar jos narį, administracijos vadovą, vyriausiąjį buhalterį ar vyriausiąjį aktuarą;

7) reikalauti, kad užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonė per priežiūros institucijos nustatytą terminą pakeistų Lietuvos Respublikoje įsteigto užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo vadovą, vyriausiąjį buhalterį ar vyriausiąjį aktuarą;

8) reikalauti per priežiūros institucijos nustatytą terminą pakeisti draudimo ar perdraudimo įmonės likvidatorių, likvidacinės komisijos pirmininką ar jos narį, asmenį, atsakingą už Lietuvos Respublikoje įsteigto užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo likvidavimą;

9) šio įstatymo 207 straipsnyje nustatytais pagrindais areštuoti draudimo ar perdraudimo įmonių ir Lietuvos Respublikoje įsteigtų užsienio valstybių draudimo ar perdraudimo įmonių filialų turtą, dengiantį draudimo techninius atidėjinius;

10) šio įstatymo 166 straipsnio 5 dalies 3, 4, 5, 6 ir 7 punktuose ir 6 dalyje nustatytais pagrindais išbraukti draudimo brokerį iš draudimo brokerių sąrašo ar laikinai sustabdyti draudimo brokerio pažymėjimo galiojimą;

11) laikinai sustabdyti draudimo veiklos licencijos, perdraudimo veiklos licencijos, draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos, leidimo užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo draudimo ar perdraudimo veiklai ar kitos užsienio valstybės nepriklausomų draudimo tarpininkų filialo veiklai Lietuvos Respublikoje ar jų suteikiamų teisių galiojimą, laikinai uždrausti priklausomam draudimo tarpininkui vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą;

12) šio įstatymo 19 straipsnio 2 dalies 1, 2, 4, 5, 6 ir 7 punktuose, 79 straipsnio 2 dalies 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ir 11 punktuose, 165 straipsnio 2 dalies 1, 2, 4, 5 punktuose ar 195 straipsnio 2 dalies 1, 2, 4, 5 punktuose nustatytais pagrindais panaikinti draudimo veiklos licencijos, perdraudimo veiklos licencijos, draudimo brokerių įmonės veiklos licencijos, leidimo užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo draudimo veiklai ar kitos užsienio valstybės nepriklausomų draudimo tarpininkų filialo veiklai Lietuvos Respublikoje galiojimą, visam laikui uždrausti priklausomam draudimo tarpininkui vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą.

205 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai ir tvarka

1. Išskyrus atvejus, kai šio įstatymo 204 straipsnis nustato konkrečios poveikio priemonės taikymo pagrindus, priežiūros institucija šio įstatymo 204 straipsnyje nurodytas poveikio priemonės taiko esant bent vienam iš šių pagrindų:

1) priežiūros institucijai atsisakyta pateikti informaciją arba suteikta neteisinga informacija;

2) pažeisti Lietuvos Respublikos įstatymai, priežiūros institucijos sprendimai ar kiti teisės aktai;

3) nesilaikyta reikalavimų, kurie buvo steigiant draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, draudimo brokerių įmonę, užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės ar nepriklausomų draudimo tarpininkų filialą Lietuvos Respublikoje, arba šie subjektai nebeatitinka šių reikalavimų;

4) nesilaikyta priežiūros institucijos patvirtinto draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar kitos užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės finansinės būklės atkūrimo plano;

5) grupės, kuriai priklauso draudimo ar perdraudimo įmonė, struktūra efektyviai priežiūrą daro neįmanomą;

6) draudimo ar perdraudimo įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės, priežiūros ir valdymo organų nariai, administracijos vadovas, vyriausiasis buhalteris ar vyriausiasis aktuaras neatitinka kriterijų, nustatytų šio įstatymo 20 straipsnyje, o užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės, priežiūros ir valdymo organų nariai, filialo vadovas, vyriausiasis buhalteris ar vyriausiasis aktuaras neatitinka kriterijų, nustatytų šio įstatymo 77 straipsnyje, draudimo brokerių įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės, priežiūros ir valdymo organų nariai, administracijos vadovas neatitinka kriterijų, nustatytų šio įstatymo 163 straipsnyje, užsienio valstybės nepriklausomų draudimo tarpininkų įmonę kontroliuojantys asmenys, joje dalyvaujančios įmonės, priežiūros ir valdymo organų nariai, filialo vadovas neatitinka kriterijų, nustatytų šio įstatymo 194 straipsnio 2 dalies 2 punkte;

7) pablogėja draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, draudimo brokerių įmonės ar užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo ar nepriklausomo draudimo tarpininko filialo finansinė būklė ir ji nebeatitinka teisės aktų nustatytų reikalavimų, kai draudimo įmonės, užsienio valstybės draudimo įmonės filialo ar draudimo brokerių įmonės veikla gali pažeisti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ar nukentėjusių trečiųjų asmenų interesus arba iškyla tokio pablogėjimo ar pažeidimo grėsmė;

8) draudimo ar perdraudimo įmonės akcininkai daro ar ketina daryti neigiamą poveikį skaidriam, apdairiam ir patikimam draudimo ar perdraudimo įmonės valdymui;

9) draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo draudimo ar perdraudimo sutarčių standartinės sąlygos neatitinka teisės aktuose nustatytų reikalavimų.

2. Priežiūros institucija parenka poveikio priemonę atsižvelgdama į pažeidimo, dėl kurio taikoma ši priemonė, turinį, asmens kaltę, poveikio priemonės proporcingumą pažeidimui, šio pažeidimo ir taikomos priemonės pasekmes asmeniui, kuriam taikoma poveikio priemonė, ir draudimo, perdraudimo ir draudimo tarpininkavimo sistemos saugumui, stabilumui ir patikimumui.

3. Sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo, išskyrus šio įstatymo 204 straipsnio 2 punkte nurodytąjį, privalo būti priimtas per 3 mėnesius nuo pažeidimo ar pagrindo taikyti poveikio priemonę nustatymo dienos. Už pažeidimus, nuo kurių padarymo dienos praėjo daugiau kaip 2 metai, poveikio priemonės negali būti taikomos.

4. Klausimas dėl poveikio priemonės taikymo svarstomas dalyvaujant asmeniui, kuriam taikoma poveikio priemonė, arba jo atstovams. Asmens arba jo atstovo neatvykimas, jeigu jiems apie klausimo dėl poveikio priemonės taikymo svarstymą buvo tinkamai pranešta, nėra kliūtis priimti sprendimą taikyti poveikio priemonę.

5. Už tą patį pažeidimą gali būti taikoma tik viena poveikio priemonė, išskyrus šio įstatymo nustatytas išimtis. Poveikio priemonės paskyrimas neatleidžia nuo pareigos, už kurios nevykdymą paskirta poveikio priemonė, atlikimo.

6. Sprendimo dėl poveikio priemonės taikymo rezoliucinė dalis priežiūros institucijos sprendimu gali būti skelbiama viešai priežiūros institucijos interneto svetainėje ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos.

206 straipsnis. Privalomasis teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimas

1. Jeigu iškyla reali grėsmė, kad draudimo įmonė taps nemoki ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialui priskirtas turtas taps mažesnis už filialo įsipareigojimus, priežiūros institucija, siekdama apsaugoti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ar nukentėjusių trečiųjų asmenų interesus, turi teisę įpareigoti draudimo įmonę ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis jas ketinantiems perimti subjektams.

2. Šio įstatymo 142 straipsnio 1 dalyje nustatytu atveju priežiūros institucija privalo įpareigoti perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis.

3. Sutarčiai dėl teisių ir pareigų perleidimo negali būti ir nėra reikalaujamas draudimo įmonės visuotinio akcininkų susirinkimo, stebėtojų tarybos ar valdybos nutarimas arba kitoks šių organų pritarimas. Sutartį dėl teisių ir pareigų perleidimo pasirašo draudimo įmonės administracijos vadovas ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialo vadovas.

4. Privalomajam teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimui taikomos šio įstatymo 41 ir 42 straipsnių nuostatos su išimtimis, kad vietoj šiuose straipsniuose numatyto priežiūros institucijos leidimo reikalingas priežiūros institucijos patvirtinimas, kad laikomasi teisės aktų nustatytų reikalavimų, keliamų teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimui, taip pat kad šio įstatymo 41 straipsnio 5 dalyje, 42 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatyti terminai netaikomi.

5. Draudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialas, įpareigoti perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis, privalo apie numatomą perleidimą paskelbti mažiausiai 2 dienraščiuose, platinamuose visoje Lietuvos Respublikoje, taip pat kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kurioje draudimo įmonė vykdo veiklą.

6. Draudėjas, nesutinkantis su privalomuoju teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimu, turi teisę nutraukti draudimo sutartį joje nustatyta tvarka per vieną mėnesį nuo teisių ir pareigų perleidimo.

7. Jeigu draudėjas nutraukia draudimo sutartį šio straipsnio 6 dalyje nurodytu atveju, gražinama:

1) ne gyvybės draudimo atveju – visa sumokėta draudimo įmokos dalis už laikotarpį nuo teisių ir pareigų pagal draudimo sutartį perleidimo iki draudimo sutartyje numatyto termino pabaigos;

2) gyvybės draudimo atveju, jeigu gyvybės draudimo sutartis sudaryta tik dėl mirties rizikos, – visa sumokėta draudimo įmokos dalis už laikotarpį nuo teisių ir pareigų pagal draudimo sutartį perleidimo iki draudimo sutartyje numatyto termino pabaigos, o jeigu sudaryta su kapitalo kaupimu susijusi gyvybės draudimo sutartis, – suma, lygi to draudėjo draudimo sutarčiai sudarytų techninių atidėjinių dydžių sumai teisių ir pareigų pagal šią sutartį perleidimo dieną.

207 straipsnis. Turto areštas

1. Priežiūros institucija turi teisę areštuoti draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo arba perdraudimo įmonės filialo turtą, dengiantį draudimo arba perdraudimo techninius atidėjinius, tik tuo atveju, kai yra bent viena iš šių aplinkybių:

1) draudimo įmonė, perdraudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo arba perdraudimo įmonės filialas nevykdo draudimo arba perdraudimo techninių atidėjinių formavimo ir jų padengimo turtu reikalavimų (šio įstatymo 36 straipsnio 1 dalis);

2) draudimo įmonė, perdraudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo arba perdraudimo įmonės filialas pažeidžia mokumo atsargos reikalavimus ir kyla grėsmė, kad draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo arba perdraudimo įmonės filialo finansinė būklė gali dar labiau pablogėti (šio įstatymo 40 straipsnio 3 dalis);

3) draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo arba perdraudimo įmonės filialas laiku nepateikia tvirtos finansinės būklės atkūrimo plano arba šio plano nevykdo (šio įstatymo 40 straipsnio 6 dalis);

4) draudimo įmonė, perdraudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo arba perdraudimo įmonės filialas nevykdo priežiūros institucijos įpareigojimo perleisti teises ir pareigas pagal draudimo arba perdraudimo sutartis;

5) panaikinamas draudimo arba perdraudimo veiklos licencijos ar leidimo filialo draudimo arba perdraudimo veiklai galiojimas.

2. Turto areštas skiriamas šio įstatymo 205 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatyta tvarka. Turto arešto aktą pasirašo priežiūros institucijos pirmininkas. Turto arešto aktas registruojamas Turto arešto aktų registro įstatymo nustatyta tvarka.

3. Priežiūros institucija turi teisę pareikšti teisme ieškinį dėl sandorio dėl areštuoto turto pripažinimo negaliojančiu.

208 straipsnis. Priežiūros institucijos skiriamos baudos

1. Draudimo įmonei, perdraudimo įmonei, užsienio valstybės draudimo įmonės filialui, vykdančiam draudimo ar su draudimu susijusią veiklą, ar užsienio valstybės perdraudimo įmonės filialui, vykdančiam perdraudimo ar su perdraudimu susijusią veiklą, kurių pagal draudimo veiklos licenciją, perdraudimo veiklos licenciją ar leidimą filialo veiklai šie asmenys neturi teisės vykdyti, gali būti skiriama iki 30 000 eurų bauda.

2. Draudimo įmonei, perdraudimo įmonei, draudimo tarpininkų įmonei ar kitos užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės ar nepriklausomo draudimo tarpininko filialui, kurie atsisakė pateikti informaciją arba pateikė neteisingą informaciją priežiūros institucijai, gali būti skiriama iki 20 000 eurų bauda.

3. Draudimo įmonei, perdraudimo įmonei, draudimo tarpininkų įmonei ar užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės ar nepriklausomo draudimo tarpininko filialui, šiurkščiai pažeidusiems šį įstatymą ar kitus draudimo, perdraudimo ir draudimo tarpininkavimo veiklą reglamentuojančius teisės aktus, gali būti skiriama iki 100 000 eurų bauda.

4. Bauda skiriama šio įstatymo 205 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatyta tvarka.

5. Priežiūros institucijos paskirta bauda į valstybės biudžetą turi būti sumokėta ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo dienos, kurią draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, draudimo tarpininkų įmonė ar užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės arba nepriklausomo draudimo tarpininko filialas gavo sprendimą dėl baudos paskyrimo.

6. Nesumokėta bauda išieškoma Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

7. Baudų paskyrimas neatleidžia juridinio asmens ar filialo vadovų nuo įstatymų nustatytos civilinės ir baudžiamosios atsakomybės.

209 straipsnis. Kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo ir perdraudimo įmonių, teikiančių paslaugas Lietuvos Respublikoje, ir Europos Sąjungos valstybių narių draudimo ir perdraudimo įmonių filialų, įsteigtų Lietuvos Respublikoje, priežiūra

1. Kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo ir perdraudimo įmonių, teikiančių paslaugas Lietuvos Respublikoje, ar šių įmonių Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų finansinę priežiūrą atlieka atitinkamų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingos institucijos. Nepaisant šios nuostatos, priežiūros institucija turi šiame straipsnyje nustatytas teises ir pareigas.

2. Priežiūros institucija:

1) turi teisę iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ir perdraudimo įmonės gauti informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms atlikti;

2) turi teisę atlikti Lietuvos Respublikoje įsteigto filialo patikrinimus šio įstatymo 212 straipsnyje nustatyta tvarka;

3) turi teisę dalyvauti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos atliekamame Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ir perdraudimo įmonės filialo Lietuvos Respublikoje patikrinime;

4) turi teisę šio įstatymo 205 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytais pagrindais, taip pat kai pablogėja kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ir perdraudimo įmonės filialo finansinė būklė ir ji nebeatitinka teisės aktų nustatytų reikalavimų, kai kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonės veikla gali pažeisti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ar nukentėjusių trečiųjų asmenų interesus arba kyla tokio pablogėjimo ar pažeidimo grėsmė ar kai kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonės filialo rizikinga veikla gali pakenkti draudėjų, apdraustųjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ir naudos gavėjų interesams, taikyti poveikio priemones, nustatytas šio straipsnio 3 dalyje;

5) gavusi šio įstatymo 219 straipsnyje numatytą prašymą iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos, neatsižvelgdama į kitas šio straipsnio nuostatas, privalo taikyti poveikio priemones, nurodytas šio straipsnio 3 dalies 3 ir 4 punktuose;

6) teikti rekomendacijas ir privalomus nurodymus kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ir perdraudimo įmonei ar jos filialui dėl jų veiklos Lietuvos Respublikoje.

3. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ir perdraudimo įmonei priežiūros institucija turi teisę taikyti šias poveikio priemones:

1) įspėti kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonę dėl nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktų pažeidimų ir nustatyti šių pažeidimų pašalinimo terminus;

2) skirti administracines nuobaudas kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo vadovui, reikalauti, kad jis būtų pakeistas;

3) šio įstatymo 207 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta tvarka ir kai yra kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymas, areštuoti kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonės turtą, esantį Lietuvos Respublikoje;

4) laikinai ar visam laikui uždrausti kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonei vykdyti veiklą Lietuvos Respublikoje.

4. Kai kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonė pažeidžia jai taikomus Lietuvos Respublikos teisės aktus, nepateikia informacijos priežiūros institucijai arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonė vykdo rizikingą veiklą, galinčią pakenkti draudėjų, apdraustųjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ir naudos gavėjų interesams, priežiūros institucija pirmiausia įspėja šią įmonę dėl nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktų pažeidimų ir nustato šių pažeidimų pašalinimo terminus. Jeigu pažeidimai nepašalinami priežiūros institucijos nustatytais terminais ir tvarka, priežiūros institucija privalo apie tai pranešti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai ir prašyti, kad ši imtųsi visų teisės aktų leidžiamų priemonių pažeidimams pašalinti.

5. Jeigu paaiškėja, kad šio straipsnio 4 dalyje numatytos priemonės nėra pakankamos pažeidimams pašalinti, priežiūros institucija, prieš tai įspėjusi kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingą instituciją, turi teisę taikyti poveikio priemones, numatytas šio straipsnio 3 dalies 2 ir 4 punktuose. Kai neatidėliotinai būtina, priežiūros institucija turi teisę taikyti šias poveikio priemones neatsižvelgdama į šio straipsnio 4 dalies nuostatas.

6. Poveikio priemonė parenkama atsižvelgiant į pažeidimo, dėl kurio ji taikoma, turinį, šio pažeidimo ir taikomos priemonės pasekmes kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonei ir draudimo sistemos saugumui, stabilumui ir patikimumui. Apie taikomą poveikio priemonę priežiūros institucija raštu praneša kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo ar perdraudimo įmonei ir išsamiai nurodo šios priemonės taikymo motyvus.

7. Sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo įstatymų nustatyta tvarka gali būti skundžiamas teismui.

210 straipsnis. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininkų, teikiančių paslaugas Lietuvos Respublikoje, ar šių tarpininkų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų veiklos priežiūra

1. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininkų, teikiančių paslaugas Lietuvos Respublikoje, ar šių tarpininkų Lietuvos Respublikoje įsteigtų filialų draudimo tarpininkavimo veiklos priežiūrą atlieka šios valstybės narės kompetentinga institucija. Nepaisant šios nuostatos, priežiūros institucija turi šiame straipsnyje nustatytas teises ir pareigas.

2. Priežiūros institucija turi teisę:

1) gauti informaciją iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininko ar jo įsteigto filialo;

2) atlikti kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininko filialo patikrinimus šio įstatymo 212 straipsnyje nustatyta tvarka;

3) dalyvauti kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos atliekamame šios Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininko filialo patikrinime;

4) šio įstatymo 205 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytais pagrindais, taip pat kai pablogėja kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininko įmonės filialo finansinė būklė ir ji nebeatitinka teisės aktų nustatytų reikalavimų, kai pažeisti draudėjų, apdraustųjų, naudos gavėjų ar nukentėjusių trečiųjų asmenų interesai arba kyla tokio pablogėjimo ar pažeidimo grėsmė ar kai kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininko ar jo filialo rizikinga veikla gali pakenkti draudėjų, apdraustųjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ir naudos gavėjų interesams, taikyti poveikio priemones, nurodytas šio straipsnio 3 dalyje;

5) teikti rekomendacijas ir privalomus nurodymus Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininkui ar jo įsteigtam filialui dėl jų veiklos Lietuvos Respublikoje.

3. Priežiūros institucija turi teisę taikyti šias poveikio priemones kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininkui ar jo filialui:

1) įspėti kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininką dėl nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktų pažeidimų ir nustatyti šių pažeidimų pašalinimo terminus;

2) įstatymų nustatyta tvarka skirti kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininko filialo Lietuvos Respublikoje vadovui administracines nuobaudas;

3) reikalauti pakeisti kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininko filialo Lietuvos Respublikoje vadovą ar darbuotojus, vykdančius tarpininkavimo veiklą;

4) šio įstatymo 207 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta tvarka ir kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu areštuoti kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininko ar jo filialo turtą, esantį Lietuvos Respublikoje;

5) laikinai ar visam laikui uždrausti draudimo tarpininko veiklą Lietuvos Respublikoje.

4. Priežiūros institucija parenka poveikio priemonę atsižvelgdama į pažeidimo, dėl kurio taikoma ši priemonė, turinį, šio pažeidimo ir taikomos priemonės pasekmes kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo tarpininkui ar jo filialui. Apie taikomą poveikio priemonę nedelsiant pranešama kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingai institucijai.

5. Sprendimas dėl poveikio priemonės taikymo gali būti skundžiamas teismui įstatymų nustatyta tvarka. Skundo padavimas nesustabdo sprendimo vykdymo.

211 straipsnis. Priežiūros institucijos teisės į informaciją, susijusios su perdraudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veikla

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos:

1) Lietuvos Respublikos perdraudimo įmonėms;

2) kitų Europos Sąjungos valstybių narių ir užsienio valstybių perdraudimo įmonėms, kurios sudaro sutartis neįsisteigusios Lietuvos Respublikoje ar įsteigusios filialus Lietuvos Respublikoje;

3) kitų Europos Sąjungos valstybių narių ir užsienio valstybių perdraudimo tarpininkams, kurie sudaro perdraudimo sutartis neįsisteigę Lietuvos Respublikoje ar įsteigę filialus Lietuvos Respublikoje.

2. Priežiūros institucija turi teisę gauti iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų informaciją ir atlikti Lietuvos Respublikos perdraudimo įmonių ar asmenų, nurodytų šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose, filialų ir atstovybių Lietuvos Respublikoje patikrinimus.

3. Lietuvos Respublikos perdraudimo įmonės ir užsienio valstybių perdraudimo įmonių filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje, priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo viešai paskelbti metinių finansinių ataskaitų rinkinius, patikrintus audito įmonės.

4. Jeigu nevykdomi šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyti reikalavimai, priežiūros institucija turi teisę laikinai apriboti ar visam laikui uždrausti Lietuvos Respublikos draudimo įmonėms ar užsienio valstybių draudimo įmonių filialams, įsteigtiems Lietuvos Respublikoje, sudaryti perdraudimo sutartis su šio straipsnio 1 dalyje nurodytais asmenimis arba per šiuos asmenis.

5. Priežiūros institucija turi teisę kreiptis į teismą dėl bankroto bylos iškėlimo nemokiai Lietuvos Respublikos perdraudimo įmonei.

212 straipsnis. Priežiūros institucijos rengiami patikrinimai

1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, kaip laikomasi šio įstatymo ir jo pagrindu priimtų teisės aktų.

2. Patikrinimų atlikimo tvarką nustato priežiūros institucija.

3. Priežiūros institucija turi teisę rengti patikrinimus:

1) Lietuvos Respublikos draudimo, perdraudimo įmonių ir draudimo tarpininkų įmonių;

2) Lietuvos Respublikos draudimo, perdraudimo įmonių ir draudimo tarpininkų filialų, įsteigtų kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, prieš tai pranešusi šios valstybės narės kompetentingai institucijai ir sudariusi sąlygas šios institucijos atstovams dalyvauti patikrinime;

3) kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo, perdraudimo įmonės ar draudimo tarpininko filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, šios valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu ir sudariusi sąlygas šios institucijos atstovams dalyvauti patikrinime;

4) užsienio valstybės draudimo, perdraudimo įmonės filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, prieš tai pranešusi tos valstybės kompetentingai institucijai ir sudariusi sąlygas šios institucijos atstovams dalyvauti patikrinime;

5) asmenų, su kuriais draudimo, perdraudimo įmonė ar užsienio valstybės draudimo, perdraudimo įmonės filialas sudarė šio įstatymo 27 straipsnio 1 dalyje nurodytas sutartis;

6) įmonių, nurodytų šio įstatymo 48 straipsnio 2 dalyje;

7) asmenų, kurie neteisėtai verčiasi draudimo, perdraudimo įmonės ar draudimo tarpininkų veikla ar kurie yra susiję su šio įstatymo ar jo pagrindu priimtų teisės aktų pažeidimais.

4. Atlikdami patikrinimą, priežiūros institucijos tarnautojai turi teisę:

1) gauti tikrinamų asmenų žodinius ir rašytinius paaiškinimus, reikalauti, kad šie asmenys ar jų atstovai atvyktų duoti paaiškinimų į patikrinimą atliekančio tarnautojo tarnybines patalpas;

2) pateikę tarnybinių pažymėjimą ir priežiūros institucijos sprendimą, atlikti patikrinimą, laisvai įeiti į juridinių asmenų patalpas darbo metu, tikrinti dokumentus, apskaitos registrus, kitus patikrinimui reikalingus informacijos šaltinius ir pagal tikrinimo medžiagą iš ekspertizės įstaigų ar ekspertų gauti išvadas;

3) išreikalauti ar pasidaryti apskaitos dokumentų, sutarčių, įsakymų, kitų dokumentų ir informacijos kopijas;

4) laikinai, ne ilgiau kaip vienam mėnesiui, paimti tikrinamų juridinių asmenų dokumentus, kurie gali būti naudojami kaip pažeidimo įrodymai, palikdami motyvuotą sprendimą dėl dokumentų paėmimo ir dokumentų poėmio aktą;

5) pateikę priežiūros institucijos sprendimą, gauti iš kredito ir finansų įstaigų duomenis, pažymas ir dokumentų apie finansines operacijas, susijusias su tikrinamu juridiniu asmeniu, kopijas.

5. Priežiūros institucijos teisės atlikti užsienio valstybėse įsteigtų Lietuvos Respublikos draudimo įmonių, perdraudimo įmonių ar draudimo tarpininkų įmonių filialų ir kitų asmenų patikrinimus apibrėžiamos bendradarbiavimo sutartyse su užsienio valstybių kompetentingomis institucijomis.

6. Šio straipsnio 4 dalyje nustatytoms teisėms įgyvendinti priežiūros institucijos tarnautojai Lietuvos Respublikoje gali pasitelkti policijos pareigūnų.

213 straipsnis. Draudimo ir perdraudimo taisyklės ir kita informacija

1. Priežiūros institucija neturi teisės reikalauti, kad draudimo ir perdraudimo taisyklės ir kiti sąlygų aprašai, draudimo ir perdraudimo įmokų tarifai ir kiti dokumentai, naudojami draudimo ir perdraudimo sutartiniams santykiams, o gyvybės draudimo ir perdraudimo atveju – ir aktuarinė informacija, naudojama skaičiuojant draudimo ir perdraudimo įmokų tarifus ir (ar) draudimo ir perdraudimo techninius atidėjinius, būtų teikiami išankstiniam patvirtinimui ar periodiškai.

2. Priežiūros institucija, kreipdamasi į draudiką ar perdraudiką, turi teisę pareikalauti, kad šis pateiktų draudimo ar perdraudimo taisykles ir kitus sąlygų aprašus, draudimo ar perdraudimo įmokų tarifus ar kitus dokumentus, naudojamus draudimo ar perdraudimo sutartiniams santykiams, o gyvybės draudimo ar perdraudimo atveju – ir aktuarinę informaciją, naudojamą skaičiuojant draudimo ar perdraudimo įmokų tarifus ir (ar) draudimo ar perdraudimo techninius atidėjinius. Priežiūros institucija turi teisę tikrinti, ar šie pateikti dokumentai ir informacija atitinka teisės aktų, reglamentuojančių draudimo ir perdraudimo sutartinius santykius, nuostatas, o gyvybės draudimo ir perdraudimo atveju – ir teisės aktų nuostatas dėl Lietuvos Respublikos draudimo ar perdraudimo įmonės ir užsienio valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, taikomų aktuarinių principų. Reikalavimas pateikti šioje dalyje nustatytą informaciją negali būti išankstinė draudiko ir perdraudiko veiklos sąlyga. Priežiūros institucijai draudžiama nustatyti periodinį šios informacijos pateikimą.

214 straipsnis. Vartotojų ginčų su draudiku nagrinėjimas

Vartotojų ginčai su draudiku nagrinėjami Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatyme nustatyta tvarka.

TREČIASIS SKIRSNIS

BENDRADARBIAVIMAS SU EUROPOS KOMISIJA IR KITŲ EUROPOS SĄJUNGOS VALSTYBIŲ NARIŲ KOMPETENTINGOMIS INSTITUCIJOMIS

215 straipsnis. Bendradarbiavimas tiesioginio draudimo ir perdraudimo priežiūros klausimais

1. Priežiūros institucija privalo glaudžiai bendradarbiauti su Europos Komisija ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingomis institucijomis tiesioginio draudimo ir perdraudimo priežiūros Europos Sąjungoje tobulinimo klausimais.

2. Priežiūros institucija privalo informuoti Europos Komisiją apie esminius sunkumus, kurie kyla taikant Europos Sąjungos direktyvų pagrindų priimtų Lietuvos Respublikos teisės aktų nuostatas, ir kartu su Europos Komisija ir kitomis Europos Sąjungos valstybėmis narėmis analizuoti susidariusias problemas siekdamas rasti tinkamą šių problemų sprendimo būdą.

216 straipsnis. Informacija apie privalomąjį draudimą

1. Priežiūros institucija privalo informuoti Europos Komisiją apie privalomąjį draudimą Lietuvos Respublikoje, nurodydama:

- 1) teisės normas, reglamentuojančias privalomąjį draudimą;
- 2) informaciją, kuri privalo būti privalomojo draudimo liudijime.

2. Lietuvos Respublikoje yra pripažįstami kitų Europos Sąjungos valstybių narių draudimo įmonių privalomojo draudimo liudijimai ir kitokie sertifikatai, kurių turinys atitinka reikalavimus, Europos Komisijos paskelbtus Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

217 straipsnis. Informacija, susijusi su užsienio valstybių asmenimis

1. Priežiūros institucija privalo informuoti Europos Komisiją ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių kompetentingas institucijas apie:

1) draudimo veiklos licencijos išdavimą draudimo įmonei, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai yra užsienio valstybės juridinio asmens ar asmenų dukterinė įmonė. Šiuo atveju priežiūros institucija taip pat turi pateikti informaciją apie grupės, į kurią įeina dukterinė draudimo įmonė, struktūrą;

2) užsienio valstybės juridinio asmens ar asmenų įgytas draudimo įmonės akcijas, jeigu ši įmonė tampa dukterine draudimo įmone.

2. Priežiūros institucija privalo informuoti Europos Komisiją apie esmines kliūtis ir sunkumus, kuriuos patiria Lietuvos Respublikos draudimo įmonės užsienio valstybėse.

3. Europos Komisijos reikalavimu priežiūros institucija privalo laikinai sustabdyti procedūras dėl:

1) leidimų užsienio valstybės draudimo įmonės filialo veiklai Lietuvos Respublikoje išdavimo ar draudimo veiklos licencijos išdavimo draudimo įmonei, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai yra užsienio valstybės juridinio asmens ar asmenų dukterinė įmonė;

2) leidimų įsigyti draudimo įmonės akcijų išdavimo užsienio valstybės juridiniam asmeniui ar asmenims, tiesiogiai ar netiesiogiai po šio akcijų įsigijimo turėsiančiam ar turėsiantiems dukterinę draudimo įmonę Lietuvos Respublikoje.

4. Šio straipsnio 3 dalyje numatytos procedūros sustabdomos ne ilgesniam kaip 3 mėnesių laikotarpiui, tačiau Europos Komisijos reikalavimu priežiūros institucija privalo šį terminą pratęsti.

5. Šio straipsnio 3 dalies nuostatos netaikomos tokiu atveju, kai kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse įsteigtos užsienio valstybių juridinių asmenų dukterinės draudimo įmonės ar šių draudimo įmonių dukterinės draudimo įmonės steigia dukterinę draudimo įmonę Lietuvos Respublikoje ar ketina įsigyti draudimo įmonės Lietuvos Respublikoje akcijų.

6. Europos Komisijos prašymu priežiūros institucija privalo informuoti Europos Komisiją apie:

1) visus prašymus dėl leidimų užsienio valstybių draudimo įmonių filialų veiklai Lietuvos Respublikoje išdavimo ar prašymus išduoti draudimo veiklos licenciją draudimo įmonei, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai yra užsienio valstybės juridinio asmens ar asmenų dukterinė įmonė;

2) užsienio valstybės juridinio asmens ar asmenų prašymus įsigyti draudimo įmonės akcijų, po šio akcijų įsigijimo tiesiogiai ar netiesiogiai turėsiančiam ar turėsiantiems dukterinę draudimo įmonę Lietuvos Respublikoje.

7. Informacijai, susijusiai su užsienio valstybių asmenimis, vykdančiais perdraudimo veiklą, *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 21 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos.

218 straipsnis. Teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimas

1. Jeigu kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentinga institucija paprašo priežiūros institucijos nuomonės apie kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prižiūrimos draudimo įmonės ketinimą perleisti teises ir pareigas pagal draudimo sutartis Lietuvos Respublikos draudimo įmonei, priežiūros institucija privalo per 3 mėnesius pranešti apie prieštaravimą ar neprieštaravimą dėl teisių ir pareigų perleidimo.

2. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti teisių ir pareigų pagal draudimo sutartis perleidimui tik tuo atveju, kai po perdavimo nebus išlaikyta teisės aktų reikalaujama Lietuvos Respublikos draudimo įmonės ar užsienio valstybės draudimo įmonės filialo Lietuvos Respublikoje mokumo atsarga.

219 straipsnis. Poveikio priemonės

1. Gavusi kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos informaciją apie šios valstybės draudimo įmonei taikomus turto valdymo, naudojimo ir disponavimo turtu apribojimus ir prašymą taikyti tokius apribojimus Lietuvos Respublikoje, priežiūros institucija privalo priimti sprendimą dėl šių apribojimų (turto arešto) taikymo Lietuvos Respublikoje.

2. Gavusi kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos informaciją, kad šios valstybės draudimo įmonei panaikintas draudimo veiklos licencijos galiojimas, priežiūros institucija privalo priimti sprendimą uždrausti šiai draudimo įmonei vykdyti veiklą Lietuvos Respublikoje.

220 straipsnis. Intervencinės priemonės

1. Lietuvos Respublikoje be jokių papildomų formalumų visiškai pripažįstamos kitų Europos Sąjungos valstybių narių institucijų taikomos intervencinės priemonės, turėsiančios ar galinčios turėti pasekmių Lietuvos Respublikos fiziniams ir juridiniams asmenims, net jeigu Lietuvos Respublikoje nėra numatytos tokio pobūdžio intervencinės priemonės arba šių intervencinių priemonių taikymas Lietuvos Respublikoje yra siejamas su tam tikrų papildomų sąlygų įgyvendinimu ir šios sąlygos nėra įgyvendintos.

2. Kitų Europos Sąjungos valstybių narių institucijų taikomos intervencinės priemonės Lietuvos Respublikoje įsigalioja tuo pačiu metu kaip ir kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse.

3. Priežiūros institucija, gavusi kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos informaciją apie priimtą sprendimą taikyti intervencines priemones, atsižvelgdama į intervencinės priemonės galimą poveikį Lietuvos Respublikos fiziniams ir juridiniams asmenims, turi teisę paskelbti gautą informaciją „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“.

221 straipsnis. Papildoma priežiūra

1. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu priežiūros institucija privalo pati patikrinti papildomai priežiūrai reikšmingą informaciją arba leisti šiai institucijai, jos nurodytai audito įmonei ar kitam ekspertui atlikti papildomai priežiūrai reikšmingos informacijos patikrinimą Lietuvos Respublikoje:

1) su kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusiose įmonėse;

2) kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės dukterinėje įmonėje;

3) kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės patronuojančioje įmonėje;

4) kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinėse įmonėse.

2. Kai priežiūros institucija kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu atlieka informacijos, reikšmingos papildomai priežiūrai, patikrinimą, kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos atstovai turi teisę dalyvauti šiame patikrinime.

222 straipsnis. Likvidavimas ir bankrotas

1. Priežiūros institucija, gavusi kitos Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos institucijos informaciją apie priimtą sprendimą likviduoti kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonę ar iškelti jai bankroto bylą, atsižvelgdama į šio sprendimo galimą poveikį Lietuvos Respublikos fiziniams ir juridiniams asmenims, turi teisę paskelbti gautą informaciją „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“.

2. Sprendimas likviduoti kitos Europos Sąjungos valstybės narės draudimo įmonę ir jos filialus Lietuvos Respublikoje be jokių papildomų formalumų pripažįstamas Lietuvos Respublikoje ir įsigalioja tuo pačiu metu kaip ir šioje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

3. Kitos Europos Sąjungos valstybės narės valstybės institucijos ar kito subjekto paskirtas į šio įstatymo 158 straipsnio 1 dalyje nurodytas pareigas asmuo, ketinantis veikti Lietuvos Respublikoje, privalo turėti sprendimo dėl paskyrimo vertimą į lietuvių kalbą. Legalizacijos ir kitų panašių formalumų nereikalaujama.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyti asmenys ar jų atstovai, paskirti kitos Europos Sąjungos valstybės narės teisės aktų nustatyta tvarka, Lietuvos Respublikoje turi teisę atlikti visus veiksmus, kuriuos jie turi teisę atlikti šioje Europos Sąjungos valstybėje narėje.

XI SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

223 straipsnis. Kiti reikalavimai draudimo įmonėms

Veikiančios ne gyvybės draudimo įmonės, turinčios galiojančių gyvybės draudimo sutarčių, naudojasi teisėmis ir vykdo pareigas pagal šias sutartis iki šių sutarčių pabaigos. Šių draudimo sutarčių šalys negali keisti iki 2004 m. sausio 1 d. sudarytos gyvybės draudimo sutarties termino nustatydamos ilgesnį gyvybės draudimo sutarties terminą. Veikiančios ne gyvybės draudimo įmonės, turinčios galiojančių gyvybės draudimo sutarčių, privalo vadovautis priežiūros institucijos nurodymais dėl gyvybės draudimo ir ne gyvybės draudimo veiklos atskiro administravimo.

224 straipsnis. Piniginis vienetas

1. Visi šiame įstatyme eurai nurodyti dydžiai išreiškiami litais pagal Lietuvos banko skelbiamą oficialų euro ir lito santykį.

2. Šiame įstatyme eurai nurodytus dydžius, kurių indeksavimą numato Europos Sąjungos teisės aktai, indeksuoja priežiūros institucija, atsižvelgdama į Europos vartotojų kainų indeksą, skelbiamą Eurostat.

225 straipsnis. Pasaulio prekybos organizacijos narių draudimo ir perdraudimo įmonės

1. Pasaulio prekybos organizacijos narių draudimo įmonės, neįsteigusios filialo Lietuvos Respublikoje, turi teisę sudaryti šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 5, 6, 11, 12 punktuose išvardytų draudimo grupių savanoriškojo draudimo sutartis ir laivais (jūrų, ežerų, upių ir kanalų) ir skraidymo aparatais vežamų krovinių savanoriškojo draudimo sutartis su Lietuvos Respublikos fiziniais ir juridiniais asmenimis.

2. Galimybė užsienio valstybių, kurios yra Pasaulio prekybos organizacijos narės, draudimo įmonėms veikti šio straipsnio 1 dalyje nustatytais atvejais nesuteikia teisės užsienio valstybės draudimo įmonei paskirti atstovaujamos užsienio valstybės draudimo įmonės nurodymams ir kontrolei pavaldų ir nuolat ar ilgą laiką Lietuvos Respublikoje reziduosiantį asmenį, kuriam yra suteikti įgaliojimai sukurti teises ir pareigas užsienio valstybės draudimo įmonei.

3. Priežiūros institucija, atlikdama užsienio valstybės, kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, draudimo įmonės veiklos neįsteigus filialo Lietuvos Respublikoje priežiūrą, turi teisę:

1) iš užsienio valstybės draudimo įmonės gauti informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms atlikti;

2) šio įstatymo 205 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytais pagrindais arba kai pažeisti draudėjų, apdraustųjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ir naudos gavėjų interesai, taikyti poveikio priemones, nurodytas šio straipsnio 4 dalyje.

4. Užsienio valstybės, kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, draudimo įmonei priežiūros institucija gali taikyti šias poveikio priemones:

1) įspėti užsienio valstybės draudimo įmonę dėl nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktų pažeidimų ir nustatyti šių pažeidimų pašalinimo terminus;

2) laikinai ar visam laikui uždrausti užsienio valstybės draudimo įmonei sudaryti draudimo sutartis su Lietuvos Respublikos fiziniais ar juridiniais asmenimis.

5. Kai užsienio valstybės, kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, draudimo įmonė pažeidžia Lietuvos Respublikos teisės aktus, nepateikia informacijos priežiūros institucijai ar

vykdo rizikingą veiklą, galinčią pakenkti draudėjų, apdraustųjų, nukentėjusių trečiųjų asmenų ir naudos gavėjų interesams, priežiūros institucija pirmiausia įspėja užsienio valstybės draudimo įmonę dėl nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktų pažeidimų ir nustato šių pažeidimų pašalinimo terminus. Jeigu pažeidimai nepašalinami priežiūros institucijos nustatytais terminais ir tvarka, priežiūros institucija privalo apie tai pranešti užsienio valstybės kompetentingai institucijai ir pareikalauti, kad ši imtųsi visų užsienio valstybės teisės aktų leidžiamų priemonių pažeidimams pašalinti.

6. Jeigu paaiškėja, kad šio straipsnio 5 dalyje nurodytos priemonės nėra pakankamos pažeidimams pašalinti, priežiūros institucija, prieš tai įspėjusi užsienio valstybės, kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, kompetentingą instituciją, turi teisę taikyti poveikio priemonę, nurodytą šio straipsnio 4 dalies 2 punkte. Kai neatidėliotinai būtina, priežiūros institucija turi teisę taikyti šią poveikio priemonę neatsižvelgdama į šio straipsnio 5 dalies nuostatas.

7. Apie taikomą poveikio priemonę priežiūros institucija raštu praneša užsienio valstybės, kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, draudimo įmonei ir išsamiai nurodo šios priemonės taikymo motyvus.

8. Priežiūros institucija, atlikdama užsienio valstybės, kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, perdraudimo įmonės, neįsteigusios filialo Lietuvos Respublikoje, veiklos priežiūrą, turi teisę priežiūros institucijos nustatyta tvarka gauti informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms atlikti.

226 straipsnis. Užsienio valstybių, kurios nėra Pasaulio prekybos organizacijos narės, perdraudimo įmonės

Priežiūros institucija, atlikdama užsienio valstybės, kuri nėra Pasaulio prekybos organizacijos narė, perdraudimo įmonės, tiek įsteigusios filialą Lietuvos Respublikoje, tiek neįsteigusios filialo, veiklos priežiūrą, turi teisę priežiūros institucijos nustatyta tvarka gauti informaciją, reikalingą priežiūros funkcijoms atlikti.

227 straipsnis. Draudimo sutartis

1. Šis įstatymas taikomas iš draudimo sutarties atsirandantiems ar su ja susijusiems teisiniams santykiams, atsiradusiems po 2004 m. sausio 1 d., išskyrus šiame straipsnyje nurodytas išimtis.

2. Jeigu iš draudimo sutarties atsirandantys ar su ja susiję teisiniai santykiai atsirado iki 2004 m. sausio 1 d., šis įstatymas taikomas toms teisėms ir pareigoms, kurios atsirado po 2004 m. sausio 1 d.

3. Sutartinės prievolės, kuri vykdoma po 2004 m. sausio 1 d., vykdymą reglamentuoja šio įstatymo normos.

228 straipsnis. Neteko galios nuo 2013-05-07.

Pastaba. Galioja iki 2013 m. gruodžio 31 d. (pagal įstatymą Nr. [XII-246](#))

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XII-246](#), 2013-04-23, Žin., 2013, Nr. 46-2247 (2013-05-07)

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ROLANDAS PAKSAS

Lietuvos Respublikos
draudimo įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1964 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 64/225/EEB dėl įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas apribojimų panaikinimo perdraudimo bei retrocesijos srityse (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 1 tomas, p. 5).
2. 1972 m. balandžio 24 d. Tarybos direktyva 72/166/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo įgyvendinimu, suderinimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 1 tomas, p. 10).
3. 1973 m. liepos 24 d. pirmoji Tarybos direktyva 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 1 tomas, p. 14).
4. 1973 m. liepos 24 d. Tarybos direktyva 73/240/EEB, panaikinanti įsisteigimo laisvės apribojimus vykdant tiesioginį draudimą, išskyrus gyvybės draudimą (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 1 tomas, p. 31).
5. 1976 m. birželio 29 d. Tarybos direktyva 76/580/EEB, iš dalies keičianti Direktyvą 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 1 tomas, p. 44).
6. 1978 m. gegužės 30 d. Tarybos direktyva 78/473/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su Bendrijos bendruoju draudimu, derinimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 1 tomas, p. 64).
7. 1978 m. liepos 25 d. ketvirtoji Tarybos direktyva 78/660/EEB, grindžiama Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 17 skyrius, 1 tomas, p. 21).
8. 1983 m. birželio 13 d. septintoji Tarybos direktyva 83/349/EEB, pagrįsta Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl konsoliduotos atskaitomybės (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 17 skyrius, 1 tomas, p. 58).
9. 1983 m. gruodžio 30 d. antroji Tarybos direktyva 84/5/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu, suderinimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 7 tomas, p. 3).
10. 1988 m. birželio 22 d. antroji Tarybos direktyva 88/357/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo, apibrėžianti nuostatas, padedančias veiksmingai naudotis laisve teikti paslaugas, ir iš dalies keičianti Direktyvą 73/239/EEB (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 1 tomas, p. 198).
11. 1990 m. lapkričio 8 d. Tarybos direktyva 90/618/EEB iš dalies keičianti, pirmiausia dėl motorinių transporto priemonių civilinės atsakomybės draudimo, Direktyvą 73/239/EEB ir Direktyvą 88/357/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 1 tomas, p. 252).
12. 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo, iš dalies keičianti Direktyvas 73/239/EEB ir 88/357/EEB (trečioji ne gyvybės draudimo Direktyva) (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 1 tomas, p. 346).
13. 1995 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/26/EB, iš dalies keičianti Direktyvas 77/780/EEB ir 89/646/EEB dėl kredito įstaigų, Direktyvas 73/239/EEB ir 92/49/EEB dėl ne gyvybės draudimo, Direktyvas 79/267/EEB ir 92/96/EEB dėl gyvybės draudimo, Direktyvą 93/22/EEB dėl investicinių įmonių, Direktyvą 85/611/EEB dėl kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (KIPVPS), kad būtų gerinama riziką ribojanti priežiūra (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 2 tomas, p. 269).
14. 1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/78/EB dėl draudimo įmonių papildomos priežiūros draudimo grupėje (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 3 tomas, p. 151) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2005 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/68/EB (OL 2005 L 323, p. 1).
15. 2000 m. lapkričio 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/64/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB ir 93/22/EEB dėl keitimosi informacija su trečiosiomis valstybėmis (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 3 tomas, p. 348).

16. 2001 m. kovo 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/17/EB dėl draudimo įmonių reorganizavimo ir likvidavimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 3).

17. 2001 m. spalio 8 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2157/2001 dėl Europos bendrovės (SE) statuto (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 251).

18. 2002 m. kovo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/13/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 73/239/EEB dėl ne gyvybės draudimo įmonėms taikomų mokumo atsargos reikalavimų (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 310).

19. 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 6 tomas, p. 3).

20. 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 330).

21. 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 79/267/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB, 93/6/EEB ir 93/22/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/78/EB ir 2000/12/EB (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 340).

22. 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva 2004/113/EB, įgyvendinanti vienodo požiūrio į moteris ir vyrus principą dėl galimybės naudotis prekėmis bei paslaugomis ir prekių tiekimo bei paslaugų teikimo (OL 2004 L 373, p. 37).

23. 2005 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/1/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 85/611/EEB, 91/675/EEB, 92/49/EEB bei 93/6/EEB, taip pat Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 94/19/EB, 98/78/EB, 2000/12/EB, 2001/34/EB, 2002/83/EB ir 2002/87/EB, siekiant sukurti naują finansinių paslaugų komitetų organizacinę struktūrą (OL 2005 L 79, p. 9).

24. 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/14/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 72/166/EEB, 84/5/EEB, 88/357/EEB ir 90/232/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/26/EB, susijusias su motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimu (OL 2005 L 149, p. 14).

25. 2005 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/68/EB dėl perdraudimo ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 92/49/EEB ir direktyvas 98/78/EB bei 2002/83/EB (OL 2005 L 323, p. 1).

26. 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/44/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 92/49/EEB ir direktyvas 2002/83/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB ir 2006/48/EB dėl riziką ribojančio vertinimo tvarkos taisyklių ir vertinimo kriterijų, taikomų akcijų paketų įsigijimui ir didinimui finansų sektoriuje (OL 2007 L 247, p. 1).

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2388](#), 2004-07-15, Žin., 2004, Nr. 120-4434 (2004-08-03)

DRAUDIMO ĮSTATYMO 44 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. rugpjūčio 11 d.

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2474](#), 2004-10-12, Žin., 2004, Nr. 156-5688 (2004-10-26)

DRAUDIMO ĮSTATYMO 187 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-77](#), 2005-01-18, Žin., 2005, Nr. 18-571 (2005-02-08)

DRAUDIMO ĮSTATYMO 169 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-371](#), 2005-10-18, Žin., 2005, Nr. 130-4664 (2005-11-03)
DRAUDIMO ĮSTATYMO 210 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR PRIEDO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [X-733](#), 2006-06-27, Žin., 2006, Nr. 78-3059 (2006-07-18)
DRAUDIMO ĮSTATYMO 21 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [X-798](#), 2006-07-19, Žin., 2006, Nr. 87-3409 (2006-08-08)
DRAUDIMO ĮSTATYMO 29, 35, 36, 43, 82, 100, 113, 135, 136, 151, 175, 180, 188, 191, 193, 199, 207
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO BEI PAPILDYMO, ĮSTATYMO PAPILDYMO 791 IR 231 STRAIPSNIAIS,
VIII SKYRIAUS PAPILDYMO PENKTUOJU SKIRSNIU IR PRIEDO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [X-1139](#), 2007-05-17, Žin., 2007, Nr. 61-2342 (2007-06-02)
DRAUDIMO ĮSTATYMO 1, 2, 57 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO BEI PRIEDO
PAPILDYMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja nuo 2007 m. birželio 11 d.

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [X-1324](#), 2007-11-15, Žin., 2007, Nr. 125-5092 (2007-12-01)
DRAUDIMO ĮSTATYMO 1, 2, 3, 4, 6, 14, 15, 16, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 29, 35, 39, 44, 45, 46, 47, 48,
49, 50, 51, 52, 53, 54, 57, 58, 61, 63, 64, 67, 76, 77, 78, 79(1), 80, 82, 88, 89, 91, 96, 100, 102, 107, 111,
115, 119, 122, 147, 169, 181, 186, 190, 192, 193, 197, 198, 200, 201, 202, 205, 206, 208, 209, 210, 214, 228
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO, KETVIRTOJO SKIRSNIO PAVADINIMO PAKEITIMO,
ĮSTATYMO PAPILDYMO II(1) SKYRIUMI, 125(1), 229(1), 232 STRAIPSNIAIS IR PRIEDO
PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS
Šis įstatymas įsigalioja 2007 m. gruodžio 10 d.

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [X-1789](#), 2008-11-06, Žin., 2008, Nr. 131-5039 (2008-11-15)
DRAUDIMO ĮSTATYMO 182 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XI-200](#), 2009-03-19, Žin., 2009, Nr. 38-1439 (2009-04-04)
DRAUDIMO ĮSTATYMO 2, 16, 20, 22, 55(2) STRAIPSNIŲ BEI PRIEDO PAKEITIMO IR PAPILDYMO
ĮSTATYMAS
Iki šio įstatymo įsigaliojimo Priežiūros komisijai paduoti prašymai dėl sutikimo įsigyti ar padidinti
pakankamą akcijų paketą nagrinėjami ir sprendimai priimami prašymo padavimo metu galiojusių teisės aktų
nustatyta tvarka.

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XI-582](#), 2009-12-17, Žin., 2009, Nr. 154-6956 (2009-12-28)
DRAUDIMO ĮSTATYMO 4, 39, 55(2), 55(10), 172(1), 187, 197, 198 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR
PAPILDYMO ĮSTATYMAS

12.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XI-1092](#), 2010-11-04, Žin., 2010, Nr. 137-6993 (2010-11-23)
DRAUDIMO ĮSTATYMO 231 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

13.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XI-1670](#), 2011-11-17, Žin., 2011, Nr. 145-6816 (2011-12-01)

DRAUDIMO ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Nauja įstatymo redakcija

Šis įstatymas įsigalioja 2012 m. sausio 1 d.

14.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-246](#), 2013-04-23, Žin., 2013, Nr. 46-2247 (2013-05-07)

DRAUDIMO ĮSTATYMO 93, 114, 127 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR 228 STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO
NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMAS

Šis įstatymas galioja iki 2013 m. gruodžio 31 d.

*** Pabaiga ***

Redagavo Aušrinė Trapinskienė (2013-05-08)

ausrine.trapinskiene@lrs.lt